

Giới thiệu Khi Quân Nhân Yêu

Thể loại: Quân Nhân, Siêu Sủng, HE, Ngược

Câu chuyện tình yêu bắt đầu từ khi sinh viên năm nhất sau khi nghỉ Tết vào phải trải qua lớp học quân sự quốc phòng trong vòng 2 tháng, điểm số của môn này rất nghiêm trọng, nếu rớt môn này thì coi như rớt đại học 100%. Ai yêu thích thể loại quân nhân thì không thể bỏ qua bộ truyện này đâu nhé!

Trích đoạn ngắn:

_ Báo cáo! Lớp A2 đã có mặt

_ Tốt! Điểm danh.

_ Luru Y Nhi?

_ Có!

_ Cả lớp đến tán cây đằng kia tập lếch trên cỏ.

Ngày hôm sau

_ Báo cáo! Lớp A2 có mặt.

_ Tốt! Điểm danh.

_ Luru Y Nhi?

_ Báo cáo! Luru Y Nhi hôm qua lếch trên cỏ nhiều quá bị trầy da phải đến bệnh viện băng bó!

_ Cả lớp tập dưới nắng 1 giờ.

Cô: Luru Y Nhi - 19 tuổi

_ Là một sinh viên năm nhất cả trường đại học lớn nhất thành phố S, đầu học kì hai phải đi đến doanh trại quân đội học quốc phòng. Cô là thích an phận thủ thường, không bao giờ gây chuyện nhưng chẳng hiểu sao thầy giáo bộ đội này lại thích chơi cô, đến lúc điểm danh thì chỉ gọi đúng một mình tên cô, nếu có cô thì cả lớp sẽ được tập trong mát lại còn được ngồi trên cỏ êm, nếu không có cô cả lớp phải đứng nắng mà tập hại cô suốt 2 tuần nay đều bị các bạn đem ra làm bia đỡ đạn, lại còn mang rọ hơn cứ lớp muốn xin gì đó cứ lòi cô đứng trước mặt thầy giáo bộ đội kia liền được tất cả. Chuyện này, phiền chết cô.

Anh: Ngô Thần - 25 tuổi

_ Trung tá phó doanh vốn là cục sắt biết thờ việc dạy bọn trẻ này cứ để các lính làm là được, nào ngờ ngày đầu khai giảng nuốt phải ánh mắt của cô gái nhỏ

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Kêu trời không thấu

Cả 2 tuần nay Luru Y Nhi ăn không ngon ngủ không yên chẳng phải vì thi không đạt, cũng chẳng phải sắp tới kiểm tra mà chính là cô đang bị nằm trong tầm ngắm của một thầy giáo dạy quốc phòng lại còn là phó doanh trại nữa chứ.

Cô chẳng hiểu rằng cô đã đắc tội gì với thầy ấy, rõ ràng là cô rất yên phận cơ mà cũng chưa hề nói chuyện ngoài "Dạ" với "Báo Cáo" thật sự không hề nói thêm

Tình Diên một bên cứ bảo cô lọt vào mắt xanh của thầy ấy, một bên Hà Ân bảo rằng cô chắc chắn đã đắc tội với thầy ấy. Cho nên xác định rằng suốt 1 tháng 2 tuần kế tiếp chắc chắn cô sẽ không thể sống yên.

Cô là một tân sinh viên của đại học S, đất nước của cô có quy định thể này dù rằng đã hòa bình nhưng các thanh niên đều phải biết cảm súng, phải biết những thủ thuật đơn giản trong quân đội có như vậy đất nước mới yên tâm, lòng dân mới ổn thỏa.

Cho nên sau khi nghỉ tết vào học kì 2 tất cả tân sinh viên đều bị lôi đến doanh trại này mà tập luyện.

Yên Tâm Ôn Thỏa cái rắm, cô đây phiền chết tức chết luôn không ai biết.

Được rồi, cô quyết định để cho những tháng ngày còn lại của mình trong quân đội này được sống yên ổn, sau giờ học liền sẽ đi tìm thầy ấy mà nói cho ra lẽ.

Trước đó bao nhiêu người ca tụng về quân nhân, bao nhiêu người sùng bái quân nhân ngay chính bản thân cô ngày đầu vô trại lính đều phải choáng với mọi thứ xung quanh, các anh lính đang tập trận, chạy việt dã nhìn họ thân hình cường tráng nước da ngăm vì phơi sương nắng mà làm người ta cảm thấy mê muội thay.

Nhưng mà, đến bây giờ cô đã hết rồi, bây giờ cô đang rất căm ghét bộ đội đây.

_ Y Nhi! cậu có rãnh không? - Sa Sa bạn cùng lớp với cô từ bên ngoài chạy vào kí túc xá

_ Có việc gì? - Y Nhi vừa mặc xong bộ đồng phục quân đội nghe tiếng gọi liền quay lại.

_ Hôm nay sinh nhật tớ, mẹ tớ đặc nhà hàng lúc 6h những mà bên nhà hàng họ bảo chỉ còn 1 phòng trống lúc 5h nếu mình không lấy họ liền hẹn người khác, cho nên mẹ mình đã đặc..... - Sa Sa thừa biết là 5h lớp học quốc phòng mới xong, cô dặn mẹ mình đặc phòng tại nhà hàng tốt nhất vào lúc 6h nào ngờ họ lại thông báo như vậy.

_ Vậy thì đã sao? - Y Nhi soi gương chỉnh chu lại trang phục cho tốt, cô không nhìn Sa Sa mà nhàn nhạt nói.

_ Ai nha, cậu nghĩ xem, lớp học 5h mới kết thúc mọi người về trường chuẩn bị thôi cũng mất hết 1 tiếng đồng hồ vừa vặn là 6h, vậy mà bây giờ đặc lúc 5h có phải là rất không hợp lý. - Sa Sa nhìn biểu tình của cô liền nóng vội bước lên.

_ Ý cậu là gì? - Y Nhi lúc này mới quay sang nhìn Sa Sa.

_ Aiz nha, bạn còn hỏi bạn thừa biết rõ cơ mà, Thầy giáo Ngô rất coi trọng bạn có bạn liền đồng ý tất cả.... nha~ - Sa Sa bước đến nắm tay Y Nhi miệng cười có chút gian.

_ Thầy ấy không coi trọng tớ, chỉ là trùng hợp bạn có thể tự đi xin chắc chắn thầy ấy sẽ chịu. - Y Nhi nghe đến đây đều bực mình hết chỗ nói, đó đó, cũng chính là xuất phát từ chỗ đó mà ra.

_ Không không, phải có Y Nhi cậu thì mới được, nha nha~, mình đã đợi đến sinh nhật lần này suốt 19 năm qua, cậu chỉ cần xin được sau này về trường mình sẽ làm bài tập cho cậu 1 tuần có được hay không a~~ - Sa Sa gấp rút vô cùng, Sa Sa thừa biết Y Nhi là thích giao dịch, chỉ cần đổi việc có lợi liền sẽ không từ chối.

_ Cậu hứa? Minh Nguyệt làm chứng. - Y Nhi nghe đến đây quả thật có lợi với cô, 1 tuần bài tập của cô liền được giải quyết thỏa đáng vậy thì cô không cần lo nữa rồi a.

_ Tốt! Cậu mau đi xin - Sa Sa gạt đầu lia lịa, đẩy cô ra cửa.

Y Nhi hít một hơi thật sâu, đi đến phòng làm việc của phó doanh ý định của cô hôm nay là đến hỏi cho rõ việc kia nào ngờ bây giờ lại trở thành đến xin người ta khiến cho cô lừa giận vô cùng.

Cốc cốc.....

Y Nhi gõ cửa rất nhẹ, tựa hồ như không muốn người bên trong nghe được.

_ Mời vào! - Tiếng nói trầm ấm vang lên từ bên trong.

Nghe đến đây, tự nhiên tay chân của cô run lên cô lúc này đã hối hận rồi cô không muốn vô chút nào.

Sa Sa và Minh Nguyệt đứng đằng xa dùng tay chỉ chỉ vào trong tường bảo cô nhanh nhanh bước vào đi, Y Nhi méo mó vô cùng tính ra cô đã phải trả một cái giá rất đắt đi a, 1 tuần bài tập thật là ngu ngốc đáng lẽ ra phải là 1 tháng mới đúng.

Do dự hơn nữa ngày cô mới lấy hết can đảm mà đẩy cửa bước vào, nói thật đây là lần đầu tiên cô bước vào phòng làm việc của thầy giáo đó a, trước giờ toàn là lớp trước đến gặp thầy để bàn giao nhiệm vụ cho lớp.

Con người đang ngồi bên trong nghe tiếng mở cửa thì nhìn lên theo quán tính, theo đúng thì xác định người rồi sẽ cúi xuống làm việc tiếp nào ngờ kì này anh lại không nhìn xuống mà bỏ hết giấy tờ trên tay xuống, an ổn trên ghế hai tay nắm lại để trên bàn ánh mắt của người lính nhìn thẳng đối phương.

Y Nhi lúc này còn hùng hổ nhưng bây giờ lại hóa thành mèo nhỏ, đi chậm chậm đến bàn của anh đứng thẳng đưa tay lên chào kiểu quân đội.

Ánh mắt của anh nhìn cô gái nhỏ này có chút dịu đi, môi có chút nhếch lên khi thấy hành động của cô.

_ Có việc gì? - Anh không để lộ quá nhiều biểu cảm, chỉ nhìn cô.

_ Báo cáo! chiều nay lớp chúng em có tổ chức sinh nhật cho bạn học trong lớp, mong thầy cho chúng em nghỉ sớm 1 tiếng. - Y Nhi nói xong câu này cô liền giật mình không biết rằng mình đã lấy đầu ra can đảm như vậy để mà nói ra những điều này.

_ Không được! - Ánh mắt của anh híp lại một cái khi nghe cô báo cáo, sau đó không phản ứng gì cả chỉ đáp trả hai chữ.

_ Tuân lệnh, đã làm phiền thầy! - Dù sao việc này cũng không liên quan gì đến cô, thầy có cho hay không cũng chẳng dính líu gì.

Nghe xong cô liền không vui không buồn quay lưng đi ra, cô nghĩ rằng thôi được rồi chỉ có 1 tuần làm bài tập thì có gì mà tiếc chừng nào một tháng thì mới tiếc. Cô đã nói rồi mà đầu phải là vì cô mà thầy cho phép, kì này về lấy chuyện này để nói với bọn họ có như vậy họ mới không đồn nhảm về cô nữa.

Y Nhi đi được đến bộ ghế sofa thì anh lên tiếng.

_ Có một điều kiện. - Thật ra anh muốn xem phản ứng của cô thế nào, đây là lần đầu tiên cô đến đây lại chỉ đi một mình, còn cả gan dám mở miệng xin anh nghỉ sớm để đi chơi với bạn. Mấy lần trước đều là 1 đám 4-5 người lôi cô đến xin xỏ anh nhớ rằng anh đâu nói đồng ý vậy mà bọn nhóc đó cứ tưởng anh đồng ý mà tự sức tung hoành.

Hôm nay tính rằng chọc cô một chút xem cô đồ mặt thế nào, ai dè cái cô gái nhỏ không lương tâm này khi nghe anh bảo không được liền không nói nhiều bỏ đi, khiến cho anh mém chút nữa chạy đến ôm hôn cô trừng phạt đám làm lo cảm xúc của anh.

Anh muốn cô mở miệng xin anh một chút chỉ một chút thôi nhưng mà cô gái nhỏ này một chút cũng không thèm nhìn anh, miệng thì xin nhưng mắt thì nhìn ở cửa sổ hỏi sao không giận được cơ chứ.

_ Dạ? - Y Nhi đang trong lòng suy tính chút chuyện nên nhất thời không theo kịp câu nói của anh.

_ Muốn nghỉ sớm một tiếng, cũng được, nhưng có điều kiện? - Anh lúc này đứng dậy, tay chấp sau lưng quay qua cửa sổ đưa lưng về phía cô.

_ Xin hỏi thầy có điều kiện gì? - Y Nhi dừng lại một chút.

_ Cả lớp có quyền nghỉ trước 1 tiếng, riêng em phải đến đây trong phòng tôi 1 tiếng đó để thay cho bạn của em. - Anh vô si không biết xấu hổ mặt dày đưa ra điều kiện.

_ Quấy rầy thầy rồi, em xin phép cáo lui thầy không cần phải cho nghỉ sớm 1 tiếng nữa đâu ạ. - Cái gì chứ, đùa nhau à nghĩ sao mà lại kêu cô ở đây suốt một tiếng thay cho bọn họ cơ chứ, lại còn ở chung với ông thầy này chẳng phải là đang khẳng định điều gì sao?.

_ Tôi ra lệnh, 4h nghỉ em phải có mặt ở đây lúc 4h15 nếu không cả lớp liền bị đánh rớt - Cái cô gái nhỏ vô lương tâm này muốn chọc cho tức chết mà, cái gì mà nghe nói một chút liền bảo không cần, cô không đưa anh vào mắt một chút dù chỉ một chút.

_ Thầy...!? - Lúc này Y Nhi chỉ muốn nhảy đến mắng vào mặt tên thầy vô si này thôi, nhưng mà điểm số vẫn là quan trọng nhất.

_ Được rồi em đi ra đi 4h15 có mặt ở đây. - Anh đây bị cô chọc cho tức chết rồi, bây giờ tránh trường hợp anh không cảm lòng được mà nhảy đến ôm cô một cái thì cô sẽ bỏ chạy mất thôi cho nên đuổi người là thượng sách.

Y Nhi tức đến đỏ cả mặt, quay lưng bước ra cô không quên để lại cho anh cái đóng cửa thật mạnh vào, trong lòng liền lói mảy dòi tổ tông nhà anh ra chữ.

_ Sao sao, được rồi đúng không? - Bên ngoài Sa Sa cùng Minh Nguyệt chạy đến ánh mắt mừng rỡ.

_ Sa Sa, kì này cậu phải làm bài tập cho mình 1 tháng, 1 tuần cái giá này quá rẻ. - Y Nhi nghiêng răng nghiêng lợi hướng về Sa Sa mà trừng mắt.

_ Được được, liền một tháng ha ha - Sa Sa nghe xong liền biết một việc đã thành đáp ứng ngay.

_ Minh Nguyệt, cậu làm chứng! - Cô quay sang cô bạn kế bên cũng trừng mắt nhìn cô ta.

_ Được, mình làm chứng. - Minh Nguyệt bị ánh mắt ăn tươi nuốt sống kia của Y Nhi mà rụt cổ.

Sau đó cô liền quay đi bỏ lại hai cô gái nhỏ vui mừng mà nhảy cẫng lên còn mình thì ôm cả một bầu trời đầy sét đi ra ngoài.

Kiếp trước cô ăn ở chắc là hại người hại nước dữ lắm hay sao mà lại gặp ngay tên thầy vô si như thế cơ chứ, cô lại ai là Lưu Y Nhi đó a, hôm nay thù này cô để đó nhất định cô sẽ trả lại cho tên thầy vô si đó một cái thật đáng.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Em là người đầu tiên

Aiz nha, trời hôm nay thật là đẹp.... ha ha.. ạch! - Hà Ân đứng ngay bóng cây không biết thời thất thời mà nói ra một câu không nên nói.

_ Y Nhi, cậu.... cậu ổn chứ? - Tĩnh Diên một bên run run hướng đến cái khối màu đen kia chột chột.

_ Tớ.... ổn... tớ cực kì ổn! - Mọi người xung quanh không hiểu gì cả, chỉ biết là từ lúc bắt đầu vào giờ học thì Y Nhi của bọn họ đã trở thành một khối màu đen, sát khí không hề nhẹ chút nào.

Sa Sa một bên không hề để ý đến Y Nhi lại rất vui vẻ truyền tai mọi người chiều nay nhớ đến dự tiệc sớm sớm, còn gì mà khẳng định rằng hôm nay sẽ được nghỉ sớm a.

Hai chữ "Nghỉ Sớm" này lọt vào tai của Y Nhi khiến cho cô liền tập tức tiến đến bóp chết người gây ra quạ.

_ Thầy giáo đến, tất cả vào đội hình. - Tiếng của lớp trưởng vang lớn, hướng 9h một thân hình vạm vỡ, mê người đang hướng đến bọn họ.

Với cái dáng vẻ kia của anh các nữ sinh ngày đầu đến đây tất cả đều hận không thể nào lớn thêm 3-4 tuổi để có thể đường đường chính chính mà theo đuổi thầy giáo đẹp trai này.

Không những đẹp mà chức vụ còn oai phong vô cùng, người nghe người nhìn đều thèm chảy nước miếng.

Y Nhi không tình nguyện bước vào hàng, ngày thường cô sẽ đứng ở vị trí thứ 2 của hàng thứ 3 mà hôm nay cô tuột xuống vị trí áp chót để không phải nhìn thấy tên thầy giáo ma ma phạt phạt kia.

_ Báo cáo! Lớp A2 có mặt. - Lớp trưởng được rèn luyện suốt 2 tuần cho nên với việc hô to gọi lớn đều có chút quen dần.

_ Tốt, điểm danh. - Hình như là suốt 2 tuần nay anh chỉ có mỗi một câu này thôi.

_ Lưu Y Nhi! - Lật lật danh sách, cái tên đầu tiên quen thuộc đến lạ thường cũng được chính miệng anh thốt ra.

_ Có. - Cô đứng ở cuối hàng một chút tự giác cũng không có mà giọng nói hôm nay quả thật còn bức tức hơn cả ngày thường.

Bình thường chữ "Có" của cô nghe rất rõ ràng, hôm nay nó lại biến thành vọng lại từ xa khiến cho nên phó doanh của chúng ta không thể không ngược lên.

"Tốt, em tránh mặt tôi" Anh nhìn một cái sau đó lại cúi xuống lật lật mấy trang giấy.

Cuối cùng là điều cả lớp đi bộ hành quân hơn 5km, vừa đi vừa về là 10km, các nữ sinh trong lớp không khỏi thở hổn hển, rõ ràng là có mặt của Lưu Y Nhi cơ mà sao hôm nay thầy lại hạ thủ như thế cơ chứ có phải ai đó đã chọc giận thầy không.

Do bọn họ không phải là quân nhân, tư thế đi kèm với tốc độ cũng chậm hơn mức bình thường khá nhiều chưa kể lượt về gần như là muốn bò luôn vậy đó.

Lưu Y Nhi dù sao cũng là một chân yếu tay mềm, 12 năm đèn sách ngoài nấu ăn là vất vả chứ còn đi học cũng là do một tay Ba Lưu hoặc Mẹ Lưu đưa đón cô chưa hề phải đi bộ xa đến như vậy.

Khi bọn họ quay đi bộ quay trở lại được doanh trại thì cũng gần đến 4h rồi, lúc này trong lòng người nôn nao nhất chính là Sa Sa cô ta như là đếm từng giây từng phút một, còn riêng Y Nhi thì chỉ muốn thời gian dừng lại mà thôi.

Đến khi mọi người quay trở về trại, mỗi người trên tay cầm bình nước uống một hơi cạn sạch sẽ, miệng không ngậm được mà hít vào từng hơi, mồ hôi trên người chảy ra không thể kiềm lại được.

_ Biểu hiện hôm nay rất tốt, tôi cho cả lớp nghỉ sớm 1 tiếng. - Từ đầu đến cuối phó doanh của chúng ta không hề rời thân hình nhỏ kia một giây nào, nhìn dáng vẻ mồ hôi đầy đầu của cô, mặt đỏ lên vì mệt khiến cho yết hầu của anh lên xuống một cái, bộ dạng này của cô thật mê người.

Cả lớp nghe câu nói này lập tức hô lên sung sướng khiến cho những lớp khác phải nhìn theo mà ganh tỵ.

Mọi người tản ra ra về thật nhanh, đầu phải lúc nào cũng có thể nghỉ sớm như vậy cơ chứ phải nhanh nhanh tranh thủ thời gian mới được.

Chỉ riêng một người nhỏ nhỏ, còn bất động tại chỗ không hề di chuyển.

_ Y Nhi, cậu còn đứng đó làm gì, mau mau về thôi - Tĩnh Diên đi một chút nhìn sang bên cạnh không thấy bóng hình nhỏ nhỏ thường ngày, quay lại nhìn thì thấy cô gái nhỏ kia đang chết đứng một chỗ.

_ Các cậu đi trước, mình có việc cần làm một chút - Y Nhi nghiêng răng một cái, ánh mắt nhìn về hướng người đang đi vào trong khu nhà lầu kia.

_ Sớm sớm về nghỉ ngơi! Chúng tớ đi trước- Tình Diện ngờ ngác nhìn cô một cái sau đó cũng không ép buộc liền quay lưng cùng Hà Ân vui vẻ nhảy nhảy rồi đi.

Đợi hơn 10 phút sau, mọi người trong lớp quả thật giải tán hết lúc này kho tượng Lưu Y Nhi mới bắt đầu hoạt động bước đi từng bước chân nặng trĩu hướng đến khu nhà kia, trong lòng oai oán, oan ức, không phục, bực tức vô cùng.

Mãi một lúc lâu cô mới bước đến cửa phòng đáng ghét kia, một chút một cũng không muốn bước vào cánh cửa này nhưng mà nếu không bước vào thì ngày mai sẽ trốn không thoát, nếu hi sinh một tiếng ngồi trong đó thì coi như được tinh tâm đi a cũng chẳng thiệt hại gì quá nhiều cho nên quyết định sẽ đi vào.

Đã chết thì chết sợ gì.

Gõ cửa hai cái, bên trong lại truyền ra tiếng nói ảm áp như lúc đầu Y Nhi lúc này không quan tâm chút nào cái giọng nói này mà một mình bước vào.

_ Trễ 2 phút! - Anh không nhìn lên, thừa biết giờ này chỉ có mình cô gái nhỏ kia đến, nhìn đến đồng hồ 4h 17 phút, cô trễ 2 phút.

Y Nhi không trả lời, cô hít một hơi thật sâu nén sự bực tức kia mà nắm chặt tay bước đến trước bàn của phó doanh.

Cô cũng không lên tiếng " Báo Cáo " hay " Điểm Danh " gì cả, chỉ im lặng đứng trước bàn của phó doanh.

_ Muốn tắm không? - Anh không nhìn lên cô mà kí tên vô một văn kiện.

_ Có thể? - đúng là cô cần tắm, cả người cô toàn mồ hôi thật là nhếch nhác.

_ 10 phút nữa tắm. - Anh nhìn cô một đầu mồ hôi, lại vừa lao lực quá nhiều cho nên nếu tắm lúc này chắc chắn là bệnh.

Y Nhi không trả lời anh lại tiếp tục im lặng đứng trước bàn làm việc của anh.

_ Ngồi đi! - Không biết từ lúc nào mà kế bên cái bàn của anh có một cái ghế xoay da để sẵn, anh chỉ tay qua cái ghế kế bên ý bảo cô ngồi.

Y Nhi lúc này một muốn chết, cái ghế kia chắc chắn là rất êm cho nên vào miệng hồ còn được hồ đãi ngu gì không nhận nếu có chết cũng coi như được an ủi rồi.

Nói thế nào đi chăng nữa thì Y Nhi vẫn là một cô gái mới lớn chỉ mới 19 tuổi thôi cho nên cô dù có ghét bỏ người kia thế nào thì cũng không thể dẫu đi cái tính trẻ con của mình. Cô ngồi trên cái ghế này quả thật rất êm, liền vui thích nhún nhún mấy cái rồi lại xoay xoay mấy vòng vui vẻ cười khanh khách quên luôn cả có người kế bên.

Ngô Thần đang tập trung xử lý văn kiện nghe tiếng cười của cô liền ngừng mọi việc chỉ ngồi thất thần ra mà nhìn cô gái nhỏ đang vui vô cùng kia.

Nụ cười của cô thật rất đẹp, ánh mắt của cô cũng cười theo nhìn thôi đã làm người ta vui lây.

Chơi một hồi cô mới cảm nhận được hình như có cái gì đó không đúng, không biết phải trời hại hay không chiếc ghế xoay lại dừng ngay trước mặt của anh khiến cho hai người lúc này đối diện trực tiếp với nhau.

_ Ạch.... xin lỗi thầy, em vô ý. - Lúc này Y Nhi quả thật chỉ muốn có cái trái boom nhỏ cho nổ một lỗ kế bên chui thẳng xuống lòng đất luôn cho rồi.

_ Đi tắm được rồi. - Anh thu mọi hành động của cô vào mắt, cô xấu hổ khi bị anh phát hiện ra tính trẻ con của mình nhìn bộ dạng này quả thật rất đáng yêu, anh đây phải ghi nhớ thật kỹ mới được.

_ Em! không có đồ. - Y Nhi lúc này mới tỉnh lại một chút, nhớ đến cái quan trọng nhất.

_ Tôi đã chuẩn bị, có sẵn trong phòng tắm bên tay trái. - Anh không nhìn cô nữa, nếu tiếp tục nhìn liền sẽ không kiềm được mà tấn công cô mất.

_ Phó Doanh có phải anh thường xuyên làm việc này. - Cái gì chứ, mọi thứ cứ giống như là anh đã sắp sẵn, việc này lại rất thuận phục, chẳng lẽ đây là Thầy Giáo Sói Ma truyền thuyết ư?

Nhìn thấy ánh mắt của cô, Ngô Thần biết ngay cô gái này đang nghĩ anh là loại kia ngay mặc dù anh thật muốn làm loại kia ngay với cô.

_ Em là người đầu tiên - Anh không biểu cảm nhiều chỉ nhàn nhạt trả lời, trên tay lại lấy chồng văn kiện khác.

Phi, cái gì mà người đầu tiên bà đây không tin./.... không bao giờ tin.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Đánh nhanh rút gọn trúng ngay hồng tâm

Y Nhi nhìn anh với nét mặt khinh bỉ vô cùng, làm gì có chuyện hoang đường như thế cơ chứ. Thôi thì có đồ thay là tốt rồi, coi như cô gặp may đi, có thể tắm, có thể thay đồ mới vậy cũng tốt không phải chịu thiệt.

Con gái mà, tắm thì bao lâu, cô ở trong phòng tắm gần 30 phút còn chưa thấy ra Ngô Thần bên này không khỏi nhủ vậy.

"Con gái đều như vậy sao?" Anh rất tò mò không biết cô gái nhỏ kia làm gì mà lại lâu như vậy chứ.

Sau thêm 10 phút thì cuối cùng Y Nhi cũng bước ra, cô gội đầu, tắm rửa rất sáng khoái, thay đồ mới sạch sẽ khiến tâm trạng của cô tốt lên rất nhiều, chỉ có điều xà phòng kia đều là của anh cho nên cái mùi của anh cứ giống như là luôn ở trên người cô vậy.

Y Nhi một bên cầm khăn lông lau lau tóc, một bên ngồi xuống ghế da, xoay xoay qua lại.

_Phó Doanh! thầy có lược không? - Y Nhi lúc này được tắm thoải mái, tâm tình tốt hơn cho nên cũng đã thả lỏng người.

Cứ như là phối hợp ăn ý từ lúc này, từ trong học tủ Ngô Thần liền lấy ra một cây lược đưa cho cô, Y Nhi thuận tay nhận lấy vô cùng rất thoải mái không chút ngượng ngùng nào.

Do cô vừa tắm xong, mùi xà bông cũng ở trên người cô khá nhiều nó tỏa ra bay vào mũi anh làm anh hít một hơi thật nhiều trong lòng thầm nghĩ "Xà bông này, hôm nay thật thơm"

_Thầy phó doanh! Em phải ở đây đến bao lâu? - Y Nhi sau vài giờ vận động mệt mỏi, rồi được tắm rửa sáng khoái cho nên lúc này người cô bắt đầu thấm mệt muốn ngủ.

_Không có người, em có thể gọi tôi là Thần. - Anh không trả lời câu hỏi kia của cô mà ngược lại đi nói chuyện không liên quan.

_Thần.... Thần? Thần Linh hay Thần Thánh hay là Thần Kinh hahaha - Y Nhi lúc này dường như quên mất cô đang ngồi ở đâu, cái thói trêu ghẹo ngày thường liền dờ ra không kiên trước mặt là ai.

Ngô Thần nghe xong liền trừng mắt nhìn cô một cái "Dịu dàng với cô quá, cô sau sẽ leo lên nóc nhà ngồi dờ nhà chắc".

Y Nhi nhìn thấy cái trừng mắt của anh mới ý thức được mình làm càn rồi cho nên ngậm miệng lại thì tốt.

_Thầy Phó Doanh! có gì dễ chơi không? Thật chán - Một cô gái như cô ngày thường không bay thì nhảy, bây giờ vì một đứa bạn không thân mà bị bắt ngồi đây, quả thật như là con ếch bị mất lưới.

_"... " Trả lời cô là không khi

_Thầy phó doanh. - Cô không nhịn kêu thêm một tiếng.

_"... " tiếp tục trả lời cô là không khi

_Thầy phó doanh. - Y Nhi tăng giọng nói lên một chút.

_"... " Tiếp tục là như thế.

_Thần! - Lần gọi thứ 4 này cô mới ý thức được câu nói trước đó của vị thần kinh à không thần thánh này.

_Đằng kia, ngăn thứ 2 có cái ipad em có thể chơi. - Anh đây là đang chinh cô đó ư, phải kêu đúng ý anh mới trả lời.

Y Nhi liếc anh một cái, khuôn mặt cô bất mãn vô cùng, được rồi cô còn 15 phút nữa là có thể rời khỏi đây, 15 phút ngồi nhìn đồng hồ có mà như con khủng, cho nên khiến gì chơi cho qua nhanh 15 phút là tốt nhất.

Không đợi thêm nữa cô liền đứng dậy theo sự chỉ dẫn của anh mà đến kệ sách kia lục lục thấy thứ cần tìm, tâm tình vui vẻ mang ipad đến ghế xoay mở ra chơi.

_Thầy phó doanh! mặt khẩu là gì? - Cô mở ipad lên bị vách tường mặt khẩu chặn lại.

_"... " - lại là không khi.

_Ạch... Thần à ~~, mặt khẩu ipad là gì a ~ - Được rồi, người đàn ông này thích mềm không thích cứng, vậy thì cô chảy thành nước cho anh xem.

_2202 - Anh lại là đang chinh cô, nhưng mà lúc này tiếng gọi "Thần à ~" của cô khiến cho tim anh sao động đó nha.

_ A... số này quen thật.... - Y Nhi bấm theo câu nói của anh, không bất giác được chuyện không hề đúng.

22-02, con số này a, ủa chẳng phải là ngày sinh nhật của cô sao? Không phải là trùng hợp quá đó chứ?

_ Thầy... a... Thần... con số này thật trùng hợp. - Cô không khỏi lên tiếng vui vẻ nói một câu.

_ Trùng hợp gì? - Anh cũng không nhìn lên tiếp tục kí văn kiện.

_ 22-02 là ngày sinh của em, có phải là trùng hợp hay không? - Cô kiểm một cái game tương đối tốt nhún vào bắt đầu chơi.

_ Không trùng hợp, chính là ngày sinh của em. - Anh kí xong văn kiện, thu xếp nó vào một chỗ, sau đó nhìn về phía cô vẻ mặt rất nghiêm túc.

Y Nhi đang vui vẻ chơi nghe câu nói này mọi thứ đều đứng lại, bộ não của cô cũng đứng luôn rồi.

_ Ha Ha, anh đùa thật dai. - Y Nhi dùng tay của mình đánh lên bắp tay của anh một cái.

Anh chậm chậm nhìn về phía bắp tay của mình, cô là vừa đánh anh đó ư? Sao mà một chút cảm giác cũng không có.

_ Không đùa. Y Nhi tôi thích em, chúng ta quen nhau đi lấy hôn nhân làm tiêu chí. - Chánh ủy đã nói, quân nhân điều quan trọng là phải nắm bắt thời cơ, đánh nhanh, rút gọn, thu lại kết quả đáng tuyên dương.

Anh đây cũng là đang làm như vậy, tầm nhắm đã ở trước mặt, súng đã lên nòng, liền bắn một phát trúng ngay hồng tâm. Quyết tâm không để con mồi chạy thoát

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: 6 tuần suy nghĩ

Không phải chứ, cô đang được tỏ tình? Phó doanh trại một quân nhân đang tỏ tình với cô? Y Nhi lúc này như bị hóa đá không làm gì khác ngoài việc tròn tròn mắt nhìn con người trước mặt mình.

Anh rất nghiêm túc trong vấn đề này, vốn dĩ việc huấn luyện sinh viên này đều do các trung úy làm nhưng mà anh đây bị sét đánh ngay ngày khai giảng.

Cô nữ sinh nhỏ nhắn, trên người mặc quân phục màu xanh lá. Lúc anh thấy cô là lúc cô đang ngồi dưới gốc cây trên tay cầm quyển sách đọc rất chăm chú, quần xắn lên tới đầu gối để lộ ra cặp chân trắng nõn của mình, mái tóc của cô đen dài mượt mà tới lưng.

Suốt 25 năm cuộc đời, anh chưa bao giờ thấy được một người con gái đẹp như vậy, một cơn gió thổi qua làm những sợi tóc của cô bay lên Y Nhi dùng bàn tay của mình vén tóc qua lỗ tai. Cô sinh viên năm nhất này không hề biết rằng một hành động bình thường của cô đã lấy đi trái tim của vị quân nhân kia rồi.

Đến khi đọc phát biểu, anh ngồi trên sân khấu nhìn xuống. Ánh mắt không thể rời khỏi cô gái nhỏ kia nữa giây. Cô còn rất trẻ con, dù rằng kỷ luật quân nhân rất sắc nhưng mà cô kém linh có thể nói chuyện riêng với bạn, còn không ngừng cười trộm nữa chứ.

Trông cô thật sự rất đáng yêu, vị phó doanh là cục sắt biết thờ của toàn quân đội này lần đầu tiên phải hít một hơi kinh ngạc khi mà thấy anh nhếch môi mình lên ý rất rõ đang cười.

Trưởng doanh mặc dù rất nghiêm trang nhưng mà không khỏi len lén nhìn theo ánh mắt của anh xem coi điều gì đã khiến cho tên nhóc này có thể cười được. Nhưng mà thật tiếc rằng bên dưới ngoài một dàn học sinh mặt đỏ màu xanh, thì cũng là chỉ màu xanh lá nhìn thế nào cũng không đoán được.

Ánh mắt của cô rất đáng yêu lại linh hoạt liếc tới liếc lui, chớp chớp mấy cái ra tín hiệu cho bạn của mình, những màn này quả thật đều bị anh thu hết vào trong tầm mắt.

Quay trở lại tình huống lúc này, suốt hai tuần qua anh tiếp xúc với cô dù rằng chỉ mình anh đơn phương tìm hiểu nhưng mà cô quả thật rất là tinh nghịch, trong việc học thi rất an phận thủ thường luôn ngoan ngoãn chấp hành mọi việc nhưng mà sau khi giờ học kết thúc thì cô giống như trở về với con người thực tại, rất tinh nghịch.

Anh suy nghĩ rất nhiều anh là một quân nhân, thời gian dành cho tổ quốc phải tính bằng giây cho cả cuộc đời anh, thời gian dành cho việc yêu đương thì hoàn toàn không có đa số các cuộc hôn nhân trong quân đội đều là liên hôn, hoặc là được mai mối bởi những quân tâu.

Tháng ngày của quân nhân ngoài đàn ông ra thì cũng chỉ có là đàn ông việc tiếp xúc với nữ giới là 0.01% trong cuộc sống của các quân nhân. Cho nên chính ủy là người luôn luôn đốc thúc các anh khi mà đã gặp được đối tượng vừa ý rồi thì tốc chiến tốc thắng, không để bị vụt mất.

Nhưng với cô gái nhỏ này, so với độ tuổi cô cách anh 6 tuổi cái này trong quân nhân không được gọi là quá xa nhưng đối với cô gái nhỏ này chỉ mới 19 tuổi thì nó có thể gọi là bị dọa cho chạy mất lúc nào không hay.

Anh lại là cục sắt mấy cái lời nói yêu đương tình cảm kia càng không thể nói, chỉ có thể hành động mà thay lời nói thôi. Cho nên hôm nay anh quyết định nói ra tâm ý của mình với cô bé này, quả nhiên không ngoài dự đoán của anh cô bé thật sự bị dọa cho ngây người luôn rồi.

_ Khụ Khụ.... - Sau gần một phút thấy cô không có động tĩnh nào, anh mới ho nhẹ hai tiếng.

_ Ạch.... thấy phó doanh, thầy đùa thật dai. - Y Nhi thật sự là một cô bé chỉ mới 19 tuổi, vừa thoát khỏi ghế nhà trường cùng sự kèm cặp của gia đình mới được nửa năm cho nên tình huống này cô không thể nào xử lý được, lại nói đây là lần đầu tiên cô được tỏ tình

_ Quân nhân không bao giờ đùa, chúng ta còn 6 tuần nữa là kết thúc khóa huấn luyện tôi cho phép em 6 tuần suy nghĩ cho mối quan hệ của chúng ta, sau khi kết thúc tôi mong sẽ được em trả lời một cách thỏa đáng - Giọng nói của anh rất sắc bén, lại mang theo một giọng ra lệnh rất cao nhưng mà đối với anh như vậy là đã ôn nhu lắm rồi.

Y Nhi càng không thể tin được câu nói vừa rồi, cô liền hồn siêu phách lạc bay đến phương trời khác rồi.

_ Đã đủ 1 tiếng, em có thể đi - Anh nhìn về mặt khăn trương của cô, biết rằng cô bị dọa lắm rồi cho nên hạ lệnh đuổi người để cô không phải khó xử thêm.

Nghe được câu nói của anh Y Nhi như được cứu đến nơi vội vàng ôm mọi thứ bỏ chạy ra ngoài, một đường chạy thẳng ra trạm xe bus mới thờ ra.

_ Lưu Y Nhi! tương lai của mày tới rồi a? - Cô nhìn ngoài cửa sổ xe, nhìn thấy doanh trại đang đi động qua khỏi tầm nhìn của cô lúc này cô mới thờ ra.

Tiếp theo những ngày sau đó, Y Nhi như con người mất hồn cô không biết làm như thế nào 19 năm cô chỉ biết học và học, bạn trai thì chỉ là bạn bè không hề dính đến tình cảm nam nữ nào ở đây, chưa bao giờ coi trọng một ai cả vậy mà bây giờ đột nhiên bị tỏ tình mà người đó lại là một quân nhân còn kinh khủng hơn là thầy giáo của mình. Nhưng điều này nó quá nhiều cái não nhỏ nhỏ của cô quả thật không thể nào một lúc chứa hết được đâu a.

Anh vẫn như vậy, mỗi ngày điểm danh chỉ kêu đúng tên của cô lúc đầu cả lớp còn xôn xao nhưng rồi bây giờ cứ như là quá quen thuộc với điều này rồi cho nên cũng chẳng có gì khác biệt cả.

Hà Ân mấy ngày liền nhìn Y Nhi ngày thường rất vui vẻ cười nói lung tung nhưng mà mấy ngày nay trở nên im lặng lạ thường lại còn đầu óc để nơi nào đừng việc gì cũng làm không xong. Cô bạn học này đã sớm thông đồng với Tỉnh Diên sau khi tan học liền bắt Y Nhi tra khảo.

Từ khi lên đại học phải nói nhờ có Hà Ân và Tỉnh Diên mà Y Nhi được hỗ trợ rất nhiều cho nên phải nói là hai người bạn học này là cực kì được tin tưởng đối với cô.

Thời gian buổi tối từ 7h đến 10h là thời gian các sinh viên trong kí túc xá được tự do ra vào, hai cô bạn lôi cô ra quán ăn vỉa hè, lấy nước ngọt làm giải sầu, lấy cá viên làm mồi nhậu.

Cả hai cùng thúc ép hơn nửa giờ thì cuối cùng Y Nhi cũng phải đầu hàng mà nói ra mọi việc, hai cô bạn học này cũng như Y Nhi, cô kể đến đâu hai cô bạn này tròn tròn mắt đến đó. Mọi việc cứ như là Y Nhi đang nói đùa vậy đó.

_ Vậy cậu tính thế nào? - Tỉnh Diên luôn là cô gái hiểu việc so với Hà Ân cô biết đối xử hơn nhiều.

_ Mình không biết - Y Nhi thở dài một hơi, sau đó dùng cây xiên xiên một cục cá viên bỏ vào miệng.

_ Thầy ấy cũng đẹp trai lắm a, lớp mình với mấy lớp khác nhiều bạn nữ rất muốn theo đuổi thầy ấy đó nha ~. Y Nhi cậu thật là tự mình tự hào a, không cần xuất chiêu liền cưa đổ được người - Hà Ân một bên rất kích thích với vấn đề này, ánh mắt của cô ngày càng sáng.

Y Nhi nhìn Hà Ân một cái để lại cô bạn một cái nhìn khinh thường.

_ Mình a, chỉ mới tung tăng được có nửa năm còn muốn chơi nhiều một chút, lại thích chủ nghĩa lãng mạn, nếu mà quen quân nhân... ai nha... các cậu thấy rồi đó cả doanh trại các thầy khác gọi thầy ấy là cục sắt đó a. - Y Nhi thừa biết mọi việc ý chứ, làm quân nhân đâu dễ, mà quen quân nhân càng không dễ đâu a, lúc cô cần chắc chắn anh không thể nào ở bên được vấn đề vô cùng nan giải đó a.

_ Y Nhi! Y Nhi. - Tỉnh Diên và Hà Ân ngồi đối diện với cô, mặt hai người hướng ra ngoài đường còn Y Nhi thì hướng vào trong quán cho nên cái cảnh tượng trước mắt kia quả thật khiến cho cô bạn không thể không kinh sợ.

Lời tự sự của Y Nhi là dựa trên một sự thật nhất định, cô cũng có suy nghĩ đó chứ nhưng mà cô không chắc rằng mình đủ mạnh mẽ để quen một quân nhân lời bực bực kia không dấu trong miệng mà bay ra.

_ Thầy.... thầy ở đây từ lúc nào? - Y Nhi nhìn hai cô bạn của mình mắt tròn tròn, miệng há ra bất động tại chỗ thì không khỏi khó hiểu mà quay ra sau lưng, cảnh tượng kia cũng làm cho cô hóa đá theo.

Anh tối nay được nghỉ, vốn định lái xe về nhà nào ngờ lúc xe anh dừng ở tiệm tạp hóa bên đường để cho tiểu Lý mua chút đồ thì ánh mắt của anh liền dừng lại trên tấm lưng mảnh khảnh của cô gái nhỏ trong quần đồ ăn kia.

Anh bước xuống xe, tiêu soái hướng về phía cô anh không biết là đến đúng lúc hay là đến không đúng lúc vừa hay nghe những lời nói này của cô, tâm của anh có chút mừng vì hiểu được không phải là cô không để ý đến việc quen anh mà rất nghiêm túc suy nghĩ về vấn đề của hai người nhưng có chút hụt hẫng khi cô nói ra một sự thật mà các quân nhân đều kiêng kỵ không muốn nói ra.

Anh không trả lời vấn đề của cô mà trực tiếp bước đến cái ghế trống kế bên cô ngồi xuống, tay rất thuận lấy cây xiên trên tay cô sau đó xiên một cục cá viên bỏ vào miệng, nhai nhai rồi nuốt.

Anh có chút nhăn mày, cái loại thức ăn này sao mà nhiều dầu mỡ đến thế cơ chứ anh lại tiếp tục không quan tâm 3 cô gái đang hóa đá rất tự nhiên mà lấy ly nước ngọt của cô mà uống mấy ngụm.

Ăn cũng ăn rồi, uống cũng uống rồi, anh quyết định từ nay sẽ ra lệnh cấm cô ăn cái đồ khó nhai khó nuốt mùi vị chẳng đâu ra đâu này.

_ Thầy... chúng em chào thầy. - Hà Ân và Diên Tinh hóa đá nhìn anh một loạt các thao tác, sau đó Hà Ân là người tỉnh ngộ trước, gương mặt mang một nụ cười đơ toàn diện.

Anh nhìn hai cô gái trước mặt, ánh mắt rất thâm túy như là đang xem xét con người của hai cô bạn này, Um, không tệ.

_ Các em là bạn của Y Nhi? - Anh lúc này hai tay để thành nắm đấm đặt trên đùi, lưng thẳng tắp hướng về hai cô gái nhỏ kia nói.

_ Dạ em là Hà Ân, đây là Tinh Diên bạn của Y Nhi. - Hà Ân so với hai cục đá kia thì vui vẻ tỉnh táo hơn nhiều.

_ Tốt, vậy nhờ các em chăm sóc Y Nhi. - Anh nhìn đồng hồ trên tay của mình xong, anh có hẹn với nhà cho nên không thể nín lại lâu hơn.

_ Tất... tất nhiên rồi thầy. - Tinh Diên lúc này lấy lại tinh thần trên môi treo nụ cười rất thân thiện.

_ Y Nhi, đã trễ em mau về kẻo tức xá, mai gặp - Anh không nhìn đến hai cô bạn kia nữa, ánh mắt của anh đã dán trên thân hình bé nhỏ này từ lúc nào rồi.

Y Nhi cười cười, mặt đỏ chót như khi đốt đỏ một củ chỉ tự nhiên cũng không có, cô đang xem đây là ngày tận thế của mình rồi đó a.

Anh giống như là bị ép buộc phải rời đi ánh mắt có phần dịu lại rất nhiều nhìn cô thêm một cái rồi mới rời đi. Sự xuất hiện của anh chỉ vồn vện 3 phút đồng hồ, nó vụt đến rồi vụt đi khiến cho sau khi chiếc xe của anh biến mất rồi để lại ba cô gái nhỏ này một câu hỏi.

"Ủa? Nãy ở đây có người ngồi hả? "

_ Y Nhi, Thầy ấy yêu cậu rất sâu đậm đó. - Hà Ân là người lên tiếng, ngón tay chỉ thẳng vào mặt của Y Nhi hét lớn

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Cách yêu của quân nhân

Y Nhi bị roi bạo trạng thái hoang mang toàn phần, cả một ngày cô làm việc gì cũng không nên không vấp chân xém ngã vài lần cũng là đi đụng đầu vào tường.

Cô có rất nhiều câu hỏi để dành cho người thầy này. Ví như: Vì sao lại chọn em?, Thầy thấy em đẹp hả?, Em đã gây lỗi gì với thầy sao?... Vân vân và mây mây.

Nhưng thật buồn là cô không dám hỏi mỗi ngày đều đối mặt với anh cô chỉ có thể tránh né cúi đầu, hoặc ngo lơ đi.

Anh cho cô 6 tuần để suy nghĩ, như vậy đi cô sẽ suy nghĩ kỹ 6 tuần là được chứ gì, còn mấy câu hỏi thì để đến ngày cuối cùng trả lời sẽ hỏi luôn một thể.

Nếu mà anh không trả lời được thì hắc hắc hắc cô sẽ xem như là có một sao mỹ nam ghé ngang cuộc đời.

Nhưng mà nếu như anh trả lời được thì sao? Ạch cái này để nghĩ sao đi ha.

_ Chị! - nằm trong kí túc xá, Y Nhi chợt nhớ ra mình có chị họ là quân tẩu.

_ Công chúa, bao lâu rồi mới nhớ đến tôi? - Hạnh Nga là một cô gái rất vui vẻ, cô theo quân được 4 năm rồi nếu nói ra chuyện tình của cô và anh chồng quân nhân của mình cũng li kì không kém một ai.

_ Chị, em bạn học mà! - Y Nhi là đại đại công chúa của một đại đại gia đình, từ nhỏ đến lớn được nuông chiều vô pháp vô thiên.

_ Được được, lo học là tốt! - Hạnh Nga cười cười trong điện thoại.

_ Chị, lấy quân nhân sẽ thế nào? - Cấn cấn môi thật lâu Y Nhi mới nặng nề nói ra câu hỏi này.

_ Em, em quen quân nhân? Tên gì? Đương vị nào? Cấp bậc ra sao? - Hạnh Nga nghe câu hỏi liền đứng dậy lòng rất vui vẻ a.

_ Chị, em chỉ hỏi thôi vốn là... Là... Là em đang học quốc phòng quanh em có nhiều người lính, em cùng bạn có thắc mắc - Y Nhi bị nói trúng liền khẩn trương kiểm một việc để nói.

_ Hắc hắc, hay là đề ý anh nào trong doanh trại rồi? - Hạnh Nga ghẹo cô công chúa nhỏ một chút.

_ Chị...! - Y Nhi mặt đỏ rần lên, thẹn quá hoá giận mà hét lên trong điện thoại.

_ Được được không chọc em nữa! - Hạnh Nga cố gắng nhịn cười bắt đầu giải thích rất cặn kẽ.

Quân nhân là một hủ nút, 365 ngày đều ở trong quân đội, một năm chỉ có mười mấy ngày phép nếu như mà đã yêu một người quân nhân thì phải chịu cảnh gần ít xa thì nhiều.

Làm vợ quân nhân phải thật sự chung thủy mới bền lâu được. Họ xem đất nước cao hơn mạng của họ, họ nguyện hi sinh bất kì lúc nào chỉ để đổi lại sự bình yên cho đất nước.

Cho nên yêu một người quân nhân cần phải có tấm lòng bao dung rất lớn. Cách yêu của họ cũng không giống với những chàng trai bình thường.

Họ nói ít mà hành động thì nhiều, thay lời yêu bằng mệnh lệnh, lại ăn nói cộc lốc vô cùng phải thật sự hiểu thì mới tiến đến được.

Nếu mà muốn họ nói một lời yêu thì quả thật cho họ chạy 40km còn tốt hơn.

Chưa kể nếu theo tùy quân thì cực khổ vô cùng, không được thoải mái đi lại, không được tiếp xúc với nhiều người, thiếu thốn rất nhiều thứ.

Nhưng nói đến cùng những việc mà vợ của một người quân nhân hi sinh sẽ được đền đáp lại đó là họ rất yêu vợ mình, luôn chiều chuộng hết mình chung thủy vô độ, và quân hôn được pháp luật bảo hộ không ai được phép xen vào, nếu có hành vi quấy phá quân hôn thì bị bắt ở tù như chơi.

Sau một loạt những lời giải thích này nếu nói thẳng những cô gái khác sẽ cảm thấy thật tẻ nhạt, thật phiền phức và thật ủy khuất.

Ngược lại Y Nhi sau khi nghe những điều này lại cảm thấy nó thật phi thường, tinh thần ái mộ một người quân nhân càng sâu sắc hơn, những người phụ nữ ý có trái tim thật mạnh mẽ.

_ Sao nào? Nếu em thật sự quen quân nhân thì hãy chuẩn bị tin thần thật tốt, em còn nhỏ nếu như tùy quân thì thật sự rất ủy khuất cho em! - Hạnh Nga một bên giải thích về tình yêu người lính, một bên răn dạy cô bé.

_ Em thấy đâu có gì ủy khuất, không tiếp xúc với nhiều người cũng tốt không phải mệt mỏi, không mua sắm cũng được đỡ phải tốn tiền, tùy quân cũng được yên tĩnh thanh dưỡng! - cứ như một quán tính, Y Nhi đem những điều đang nói trong lòng nói ra hết một lượt.

_ Công chúa nhỏ à! Chị nói em phải lòng quân nhân em còn không chịu... Ai nha.. dấu đầu lòi đuôi rồi - Hạnh Nga là ai kia chứ, công chúa nhỏ nhà cô rất thanh thuần nói tới nói lui chắc chắn sẽ lòi ra ngay.

Y Nhi hình như biết mình quá trốn rồi, liền im miệng báo nhanh với Hạnh Nga một tiếng gọi lại sau thì cúp máy ngay lập tức.

Cô đứng dậy đi đến cửa sổ kí túc xá nhìn lên bầu trời suy nghĩ.

Thật sự cô không ghét bỏ anh chỉ là anh quá cộc lốc với cô, nếu như anh dịu dàng một chút thì có lẽ cô sẽ không từ chối đâu mà sẽ tìm hiểu một chút.

Ai bảo cô chưa từng yêu làm gì cơ chứ, cho nên lúc này mới lúng túng như vậy.

Suy nghĩ một hồi ánh mắt của cô vô tình chuyển động nhìn xuống dưới lầu, sau một lúc cô chợt tròn tròn mắt lên.

Dưới bóng cây bên đường một chiếc xe quân dụng đang đậu ở đó, kế bên là một thân hình mặt quân trang hai tay đang bỏ vào túi quần đang nhìn cô.

Anh đứng quay lưng với đèn đường nên cô không thể nào thấy được gương mặt của anh đang biểu lộ cái gì.

Sau một hồi người trên kẻ dưới nhìn nhau thì anh cũng đem một tay ra khỏi túi quần ngoắc ngoắc cô.

Y Nhi do dự một hồi không biết là có nên xuống hay không, nhưng mà nhớ lại những lời lúc nãy mà chị Hạnh Nga nói cô suy nghĩ thật kỹ một lần nữa nếu đã có ý định quen nhau lại lấy hôn nhân làm tương lai thì giờ phút này phải làm rõ.

Y Nhi nhìn gương một cái xem bộ dạng mình thật tốt mới xuống lầu, đi đến bên cạnh anh bước chân của cô rất chậm, càng đến gần anh trái tim nhỏ của cô không thể đập bình thường được mà nó ngày một tăng tốc.

_ Chào Thầy phó doanh! - Bước cuối cùng cô đứng cách anh khoảng 20m mới khẽ giọng nói.

_ Em thật không nghe lời! - Anh không vui khi lại nghe câu nói xa lạ này của cô, chẳng phải anh đã nói rõ với cô rồi hay sao.

_ A, Thần, chào... Chào anh! - Y Nhi chợt nhớ ra một điều liền sửa miệng.

_ Em, sao đứng đó? - Anh nhìn cô đang giữ khoảng cách với mình, tâm trạng lại càng không vui.

_.... - Y Nhi lúng túng cực độ, nếu mà không đứng đây thì đứng đâu a? Không lẽ leo lên đầu thầy đứng thầy mới vừa lòng a?.

Cái này là Y Nhi chỉ nói trong lòng thôi, giết chết cô lúc này cô cũng không dám buông câu nói này đâu.

_ Lên xe. - Anh nhìn xung quanh, xa xa có một vài nữ sinh đang đứng, anh không muốn cô khó xử liền muốn đi nơi khác để nói chuyện.

_ Đi... Đi đâu a?... 1 tiếng nữa là đóng cửa rồi! - Nghe anh bảo lên xe, tự nhiên cô cảm thấy nguy hiểm quá độ, liền muốn từ chối.

_ Sẽ về kịp, em muốn bạn bè nhìn thấy sao? - Anh nhìn đồng hồ, rồi lại nhìn cô.

Cái này anh nói đúng, cô không thể để cho người khác nhìn thấy mình và thầy giao ở riêng như vậy cho nên liền thôi mặc kệ mà leo lên xe.

Gần kí túc xá của cô có bờ sông lớn, anh chạy đến đó dừng xe lại trên bờ xuống xe. Y Nhi thấy vậy cũng xuống theo.

Cô quyết định rồi, bây giờ không nói thì chừng nào mới nói cho nên quyết định phải nói trong tối hôm nay.

Anh dẫn cô đi dạo ở bờ sông cách xa xe một khoảng, anh nhìn ra bờ sông nhìn về nơi xa một chút.

Hôm nay anh được lệnh sau khi kết thúc khoá học quốc phòng này sẽ điều đi đến doanh trại đặc chủng. Nhận lệnh xong, anh không muốn làm gì khác ngoài việc thấy cô, anh muốn cô trả lời ngay rằng đồng ý bên anh, hai người sẽ đăng kí kết hôn trước rồi cô cứ học tiếp đến khi ra trường thích thì tùy quân không thích thì đi làm anh không ép, nhưng mà đăng kí kết hôn chứng nhận cô là của anh có vậy anh mới yên tâm mà đi doanh trại đặc chủng.

_ Y Nhi! Em suy nghĩ đến đâu rồi! - đi được một khoảng khá xa rồi, anh mới dừng lại nhìn cô gái nhỏ bên người.

_ Vẫn đang suy nghĩ! - Cô đứng ra là đang sắp xếp các câu hỏi hợp lí nhất trong đầu để hỏi anh.

_ Có thể trả lời ngay lúc này cho anh luôn có được hay không? - Giọng nói của anh mạnh mẽ, có chút như ra lệnh, ánh mắt sắc bén nhìn thẳng cô gái phía trước.

_ Trả trả... Trả lời liền sao? - Cô bị câu nói của anh làm cho giật cả mình.

"..."Ngô Thần một mực nghiêm chỉnh nhìn thẳng cô.

_ Vậy anh trả lời câu hỏi của em trước, nếu như hợp lý em sẽ đồng ý, còn không thì... Thì....! - Cô không biết rằng mình đã lấy đâu ra cái can đảm này để nói.

_ Được! - Anh nghe câu nói này của cô liền nhếch môi lên ý cười có chút rõ ràng, xem ra cô không ghét bỏ anh.

_ Em là chưa có người yêu lần nào, nếu thật sự quen nhau em là không biết yêu như thế nào! - Cô rất thẳng thắn trong vấn đề này, bao nhiêu lần nhìn đám bạn mình hết hợp rồi tan khiến cho cô cảm thấy tình yêu nam nữ quả thật là mệt mỏi.

_ Anh cũng vậy! - Anh từ năm 17 tuổi đã được mang đến học viên quân đội, nơi đó chỉ có mỗi một giới tính cho nên về phương tiện yêu đương anh cũng như gà mờ.

_ Em từ nhỏ đã được nuông chiều, muốn gì được đó!- Cô lúc này không thấy sợ anh nữa mà trực tiếp nhìn thẳng anh.

_ Được! - Anh nghiêm chỉnh đáp.

_ Vì sao anh lại để ý em? - Cô đi thẳng vào vấn đề cần thiết.

_ Sét đánh trúng! - Anh không nói xảo, rất đúng là anh bị tiếng sét của cô đánh trúng.

_ Đánh lúc nào? - Nghe câu trả lời của anh, cô quả thật rất ngạc nhiên trên đời này đúng thật là có tình yêu sét đánh sao?.

_ Ngày đầu khai giảng, dưới gốc cây! - Nói đến điều này ánh mắt của anh dụi đi rất nhiều, càng nhìn cô càng muốn yêu thương cưng chiều cô nhiều hơn.

_ Em có đặc điểm gì mà anh bị đánh? - Y Nhi hình như là đã bị anh thuyết phục rồi.

_ Vì em rất đẹp! - Anh nói ra câu này không thấy xấu hổ một chút nào, ngược lại cô gái đối diện nghe được lại xấu hổ vô cùng.

Cái gì chứ đâu cần phải nói thẳng như vậy đâu.

_ Y Nhi! Anh biết em còn nhỏ, thật sự em cần có một người yêu luôn bên cạnh quan tâm chăm sóc em những lúc em cần, anh là một người lính không thể lúc nào cũng kề bên em, một năm cũng chỉ có thể gặp mặt vài lần nhắn tin điện thoại cũng chỉ hạn hẹp thời gian. Y Nhi, anh biết nếu anh ép buộc em đến bên anh thì à uất ức cho em, nhưng mà Y Nhi à! Làm sao bây giờ anh thật sự đã rất yêu em rồi! - Đúng là bình thường anh là hủ nút, nhưng lúc này để có được cô gái nhỏ này, anh lần đầu trong cuộc đời nói nhiều hơn 10 chữ một lần.

Y Nhi cứ im lặng mà nhìn anh, cô lúc đầu chưa xác định được cô cảm nghĩ thế nào về anh, nhưng mà bây giờ cô đã biết rồi.

Cô hoàn toàn bị anh thu phục rồi. Chỉ mấy ngày ngắn ngủi đó mà cô đã bị anh cướp đi trái tim lúc nào không hay.

_ Y Nhi! Anh không dám hứa sẽ mãi mãi bên em cả đời vì quốc gia vì nhân dân anh nguyện hi sinh vì họ. Nhưng anh dám hứa cả cuộc đời này trong trái tim này anh chỉ có mình em! - Anh nhìn vô gái trước mắt, ánh mắt của cô mông lung, sáng rực, anh không nhận được mà tiến đến ôm cô gái nhỏ vào lòng

_ Em chỉ có một điều kiện! - Cái ôm của anh thật ấm áp, cô có thể nghe rõ nhịp tim của anh đang đập rất nhanh.

_ Được, anh đều chấp nhận! - Câu nó trên của cô nó là sự đồng ý rồi.

_ Em không thích thấy di thư! - Đúng, người thân của một người lính không sợ gì hết, họ chỉ sợ tờ giấy trắng có dòng chữ Di thư.

_ Anh sẽ cố gắng hết sức! - lần đầu tiên, một cục gỗ, một hủ nút như anh lộ ra nụ cười tươi như vậy.

Y Nhi nhìn nụ cười của anh mà say mê. Hoá ra anh cười lại đẹp như vậy,

Giờ đây, bạn trai của cô là một người quân nhân.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Từ đường nhà anh chị có vấn đề

Sau đêm hôm đó mọi việc cứ diễn ra như những ngày vừa qua.

Ngày đầu tiên sau đêm tỏ tình, sáng sớm ra Y Nhi của chúng ta đã dậy rất sớm cô cố tình thêm một lớp son môi nhẹ làm đỏ cánh môi của cô thêm một chút, nhưng mà ai biết được một chút phản ứng của anh cũng không có ngược lại là hành hạ cả lớp đến nỗi người trang điểm đậm như Sa Sa còn bị trôi gần hết nói chi cô chỉ một lớp son mỏng manh.

Ngày thứ hai, cô chải tóc thật cao để lộ cái ót trắng tinh mềm mại mê người, anh lại chẳng một chút phản ứng nào mà tiếp tục hành hạ cả tập thể chạy đường dài đến khi quay về đầu tóc của ai cũng rối hết cả lên, lúc đó chẳng còn ai quan tâm mình có đẹp hay không chỉ lo mà thở lấy lại oxy.

Và những ngày sau đó tình trạng càng tệ hơn rất nhiều, cô muốn đẹp trong mắt anh nhưng rồi cuối cùng lại như con ma lem sau buổi huấn luyện.

Hôm nay là ngày thứ 7 rồi, mọi người đã sức cùng lực kiệt ai ai cũng đặt câu hỏi

_ Thầy phó doanh bị ăn nhầm thuốc nổ a? Hay là Y Nhi đã chọc giận thầy ấy a?

Lớp trưởng lúc đầu còn kiên cường hết mực, cho đến hôm nay cũng chịu hết nỗi rồi nên sau giờ học hẹn Y Nhi ra phía bên kia sân huấn luyện.

_ Bạn học Lưu, câu nói xem thầy phó doanh của chúng ta cả một tuần nay bị gì a? - Vừa lấy hơi, lớp trưởng vừa nói, gương mặt nhăn nhó đến khó coi.

_ Làm sao mình biết.... - Cô thật không hiểu chuyện thầy bực tức thì có gì mà liên quan đến cô cơ chứ.

Sau đêm đó thì hai người hoàn toàn không hề nói chuyện với nhau cho đến bây giờ, cô còn đang hoài nghi rằng có phải buổi tối hôm đó là cô mộng du hay không.

Lớp trưởng nhìn mặt của bạn học Lưu rất thành thật cho nên những suy đoán lung tung kia liền tan ngay.

_ Có lẽ trong doanh trại có việc nên thầy ấy căng thẳng. - Y Nhi không biết giải vây cho mình thế nào, xét tới xét lui thì cô cũng đâu có làm gì chọc tức anh đâu cho nên khẳng định nhất đó là thầy ấy có việc trong quân doanh.

Lớp trưởng cảm thấy cái này rất có lý, nhiều lúc giận cá chém thớt là chuyện thường thôi huống chi thầy của lớp cậu ta là ai, là phó doanh đó a, dưới một người mà trên vạn người đó công việc chắc chắn rất nhiều không thể nào không nổi quạo được.

_ Được rồi bạn học Lưu, mình xin lỗi vì hiểu lầm bạn nhưng mà bạn có thể thương lượng với thầy ấy có được hay không? chúng ta còn 5 tuần nữa mới kết thúc, nếu trong 5 tuần tới đều như vậy mình quả thật không thể hứa rằng sau khi trở về mọi người sẽ còn tinh thần mà học tập đâu a. - Lớp trưởng nhìn sắc mặt của từng học viên trong lớp, ai nấy cũng đều không còn một chút sức sống nào ngay cả cậu ta cũng vậy.

_ Ah... cái này cậu là lớp trưởng nên nói thì tốt nhất - Y Nhi có chút ngỡ ngàng, anh và cô thật sự là còn mơ mơ hồ hồ câu hứa lúc đó cô cũng không phân biệt thật hay giả, huống chi nếu nói là thật đi thì hai người chỉ mới quen được bảy ngày, anh là quân đội lời nói của cô thì tính ra hạt cát nào cơ chứ.

_ Không không, nếu là bạn học Lưu chắc chắn được. - Lớp trưởng nhìn cô lùi hai bước liền bước đến tay khoát lên vai của cô vui vẻ vỗ vỗ.

Y Nhi bị đưa vào một thế là tiền không được, lùi không xong, ngay cả cô cũng mệt chết đi rồi, cả tuần nay công sức khó khăn lắm mới chưng diện một chút vậy mà bị anh làm cho hồng bết nên cũng đang mang một bụng tức đây.

_ Không thì, tôi và cậu cùng với Sa Sa ngày mai cùng gặp thầy? - Nghĩ nghĩ một hồi, nếu quả thật tâm trạng anh không tốt thì cô đến một mình là chuốc họa vào thân, tốt nhất nên cùng 2-3 người đến có gì cùng nhau gánh sẽ tốt hơn.

Lớp trưởng nghe ý kiến này cũng không tồi liền đồng ý, cậu ta từ đầu đến cuối vẫn không để ý đến toàn bộ cánh tay của mình đều đặt trên vai của Y Nhi, mà Y Nhi thì lại vô tư bạn bè kể vai sát cánh là chuyện bình thường, nói chi thời nay nam nữ là bạn bè thì chuyện thường thôi.

Hai người vui vẻ với tư thế như vậy đi đến chỗ Sa Sa đứng, cả ba cùng nhau bàn luận về việc ngày mai phải nói chuyện với anh thầy soái ca khó tính khó ăn khó ở của bọn họ ra sao.

Ngày hôm nay, đúng là anh thầy soái ca khó tính khó ăn khó ở của bọn họ nhìn như không phải chỉ ăn một trái thuốc nổ mà là một thùng, thầy ấy chẳng phân biệt nam nữ gì cả đem cả lớp vào vùng bùn ôm sũng lếch hết cả vùng bùn, chạy tiếp sức 1000m.

Cho đến khi buổi học kết thúc thì mọi người chẳng khác gì một con ma, cả một lớp đều rất là khó chịu với cái việc này họ nhìn qua 3 người kia với ánh mắt khát khao, chờ mong.

Áp lực dồn lên người của cả 3, sau khi tan học cả một lớp chen ép 3 người vào tường hung hăng dọa nạt nếu như không thương lượng được với thầy thì ngày mai đừng có mà xuất hiện nếu không bọn họ sẽ được treo ngược ở kí túc xá đó.

Thời điểm họ bình tĩnh lại thì cả ba đã đứng trước cửa của thầy phó doanh rồi, trong đầu họ bây giờ còn vang vang những tiếng dọa nạt kia lớp trưởng lúc này căng thẳng cực độ, bình thường cậu là người tiên phong trong mọi việc nhưng mà lúc này thì tình hình bắt đầu khác đi rồi.

Bên trong cánh cửa chắc chắn là một kho thuốc nổ, nếu nhưng mà không biết thời mà bật lửa châm ngòi là nổ banh xác.

Cậu thúc thúc tay của Sa Sa ra hiệu cho cô ấy, ngày thường Sa Sa là một cô bạn rất dạn dĩ, năng động không có ai mà cô không bắt chuyện được cho nên Sa Sa là tốt nhất.

Nhưng mà Sa Sa chỉ bắt chuyện với những người con trai bên ngoài thôi họ cũng dạng người dễ ăn dễ nói còn trong kia thì là quân nhân đó a, cái mặt của thầy ấy cả tuần nay chả ai dám nhìn thẳng, cô chưa bao giờ bắt chuyện với một quân nhân.

Sa Sa liền thúc thúc khủy tay của Y Nhi, ánh mắt ra hiệu cô gõ cửa đi a.

Y Nhi lúc này đang mong lung, cô không biết là sẽ nói gì, không lẽ nói thẳng ra.

_ Thầy à, cái mặt thầy dạo này thú lắm, thầy thú thì thú với ai chứ sao lại đề đầu lớp em ra mà chém tới tấp như vậy hả?

Ach không lẽ cô lại nói như vậy a.

Không được, cái thùng thuốc nổ ấy không thể nào xem thường được.

Chờ cả nửa ngày, lớp trưởng và Sa Sa không thấy bạn học Y Nhi này có động tĩnh, liền thúc tay cô một cái nữa ra hiệu.

Y Nhi ảo não vô cùng, dù sao cô cũng là người từ đầu đến cuối đều bị đem ra làm bia đỡ đạn cho nên cứ kệ đi, vô đến nơi rồi mọi việc cứ để cho hai người kia giải quyết còn mình thì cứ an phận im lặng chờ xong việc rồi rút lui.

Sau đó bàn tay của Y Nhi nắm chặt lại, mắt nhắm thật chặt liều mạng gõ hai tiếng.

Sau tiếng gõ đó thì tim cả ba đều thất lại, cả ba cùng lúc hít một ngụm khí vào người.

_ Mời vào. - Bên trong truyền ra tiếng nói rất âm.

Lúc này đến cửa môn quan rồi, lui không được thì liều mạng tiến vào vậy. Lớp trưởng đưa tay vịn chốt đẩy cửa vào.

Đập vào mắt của 3 người là 4 vị quân nhân đang ngồi trên ghế sofa hình như là bàn chuyện quan trọng gì đó. Lớp trưởng liền biết mình là đến không đúng lúc rồi a.

_ Chúng... chúng em sẽ quay lại sau. - Lớp trưởng cười cười dùng tay đẩy đẩy hai cô gái kế bên mình ra ngoài.

_ Vào đi, chúng tôi đã xong. - Ngô Thần nhìn một lượt ba con ma lem kia, không chịu thay đồ rửa mặt sạch sẽ mà mang cả người đầy bùn đất đến gặp anh, con người của anh nhìn đến cô gái nhỏ nhỏ phía sau chàng trai trẻ kia ần ần núp núp.

_ Ngô phó doanh, tôi nói cậu đó dù sao lũ trẻ này cũng chỉ là ăn và học dù gì cũng là đi làm văn phòng chân yếu tay mềm, đâu phải quân nhân mình đồng da sắt như mấy tên đầu gỗ các cậu mà hành hạ bọn trẻ như vậy a, xem xem kia, xem cậu hành chúng ra bộ dạng gì? - Trưởng doanh cả tuần nay cũng nghe đám lính của ông kể lại, không biết thằng nhóc phó doanh ăn trúng thuốc nổ gì mà lại hành hạ bọn trẻ kia như vậy.

Anh không trả lời, phớt lờ ông, ông nhìn về phía anh, lấy từ ánh mắt của anh nhìn thẳng về phía cậu con trai kia, da mặt cậu ta thật đẹp lại trắng, thân hình cũng chỉ là loại bình thường cậu ta dùng ánh mắt ngại ngùng nhìn về phía Ngô Thần.

Ach, hai cặp mắt như vậy, không phải chứ cái bệnh thế kỉ kia nghe nói nhiều rồi nhưng mà ông chưa thấy tận mắt bao giờ. Ngô Thần trước nay nữ sắc lại khinh miệt, không lẽ cậu ta là loại này a.

Nghĩ một phen ngày khiến cho Trưởng doanh có chút rung rung, không phải chứ ba mẹ của Ngô Thần ngày đêm gọi điện giao con trai bọn họ cho ông, cứ bảo mai mỗi hết lần này đến lần khác mà toàn bị cậu ta làm đổ bể.

Không lẽ, cậu ta thích tiểu Cương a?

* Tiểu Cương: Nam x Nam

Ngô Thần cảm nhận có người nhìn mình với ánh mắt không đúng, nên quay đầu lại nhìn chằm chằm vào trưởng doanh.

_ A ha ha, chúng ta đã bàn xong, Thần Thần cậu cứ thế mà làm tôi đi về đây, ha ha, thầy trò các người từ từ giải quyết a - Ông nhìn ánh mắt hù dọa người của Ngô Thần liền vội thu liễm lại, trực tiếp rút quần nhanh gọn tránh sát thương nghiêm trọng.

Lách qua ba người, ông cười cười ôm văn kiện đi ra, còn rất biết điều đóng cửa giùm bọn họ, cửa vừa đóng.

_ Xong xong rồi, anh Ngô chị Ngô không xong rồi, không xong rồi. Từ đường nhà anh chị sau này có vấn đề..... - Vừa đi, Trưởng doanh vừa lấy điện thoại ra gọi ngay lập tức cho ba mẹ Ngô Thần.

Bên trong này có ba bức tượng bùn đang đứng ở đó nhìn con người đang nghiêm nghị nhìn lại họ, nói chung là 8 mắt nhìn nhau không chớp.

_ Có việc gì? - Anh là người phá vỡ bầu không khí này trước.

_ Thầy.... thầy... chúng em muốn... muốn....! - Lớp trưởng lắp bắp nói không biết là nói ra có bị giết chết hay không thôi.

_ Là nam nhân, nói cho rõ ràng. - Anh chán ghét cái loại con trai rụt rè như vậy, không thể kiên nhẫn quát lên.

_ Thấy, chúng em một tuần nay rất mệt mong thầy cho chúng em nghỉ 1 ngày! - Sa Sa lúc này nhìn anh với cặp mắt không thể chịu nổi rồi, mục đích cũng chỉ là xin nghỉ ngơi.

_ Ý em là gì? - Anh mang một hơi nặng nề nói ra

Câu nói này đúng là kích ngòi lửa, ánh mắt của thầy phó doanh biến đổi, cả Y Nhi và lớp trưởng thật sự muốn quay qua đập cho cô gái này một trận.

Cái gì chứ ngày thường biết ăn biết nói, gặp ngay lúc cần nói lại nói ra chuyện không cần, cái gì mà xin nghỉ ở đây là đến xin thầy nhẹ tay thôi mà.

Sắc mặt của anh đúng là không tốt lên nổi, lửa giận trong lòng liền muốn nổi dậy nhưng mà nó chỉ mới nhóm lên thì một giọng nói nhỏ nhẹ quen thuộc vang lên.

_ Thầy, thầy đừng giận chúng em quả thật như doanh trưởng nói chúng em cả một tuần nay rất mệt, mong thầy đừng giận cá chém thớt như vậy. Chúng em thật rất mệt cho nên muốn xin thầy nghỉ 1 ngày - trước khi nói câu này Y Nhi đã suy nghĩ rất kỹ dù sao câu này của Sa Sa cũng đúng. Cho nên quyết định nói cho đầy đủ câu hơn thôi

_ Được. - Chẳng hiểu làm sao, chỉ mới vài giây trước anh muốn bùng nổ, quả thật là đang rất giận cô mấy ngày liên tiếp làm lơ anh nhìn anh một cái cũng không nhìn, mà còn tô son, làm tóc đẹp lúc nào cũng cười nói với mấy người bạn trai cùng lớp chưa kể hồi nãy còn để cho tên lớp trưởng kia kẻ vai bá vai nữa chứ.

Cho nên việc khiến anh hành hạ lớp như vậy cũng là xuất phát từ cách thay đổi của cô mà ra.

Quay lại hiện trường, Sa Sa bị một phen này làm tròn cả con mắt, cô xưa nay luôn tự tin về mặt ngoại hình lẫn cách ăn nói, tiếng nói của cô luôn dễ nghe ai nghe cũng thích, ai nghe cũng phải mềm lòng làm theo vậy mà hôm nay lời nói của cô không là một giá trị gì, ngược lại cái người luôn cảm như hết kia nói ra liền được đáp ứng. Cái này khiến cho lòng của cô ta thật sự tức giận.

_ Ngày mai các em có thể nghỉ 1 ngày, giờ thì các em về đi! - Anh từ đầu đến cuối tầm mắt không rời khỏi con người của cô gái nhỏ kia, cái người mà suốt một tuần nay làm anh tức giận vô cùng.

Cả ba người nhìn nhau cuối chào rồi đi ra, nhưng lưng vừa quay đi thì đằng sau lại nghe thấy âm thanh vang lên.

_ Hai em có thể đi, riêng bạn học Y Nhi em ở lại đây tôi có việc cần - Anh vẫn giữ nguyên một tư thế từ đầu đến cuối nhìn thẳng vào cô.

Hai người kia nhìn cô một cái, sau đó gật đầu ý an ủi cô ở lại thật tốt rồi cả hai cùng chạy chối chết.

Đến khi cửa đóng lại trong phòng chỉ còn hai người, lúc này anh mới đứng dậy, đi đến bên người cô nhìn từ đầu đến cuối.

_ Bộ dạng thật kinh khủng - Anh đánh giá cô một cái sau đó tiến lại gần hơn.

_ Anh chê em bẩn. - Cô trừng mắt nhìn anh, suốt cả tuần hai người không nói với nhau câu nào, đến khi gặp mặt thì lại chê cô như vậy sao thật quá đáng.

_ Em đi tắm đi, đồ để sẵn trong đó - Anh không trả lời cô, cái gì mà bẩn chứ cô chỉ có để bộ dạng này được vài tiếng, còn anh có khi cả mấy tháng nằm trong vũng bùn không tắm kia.

Cô nhìn anh bằng ánh mắt nghi ngờ, để sẵn đồ anh là có tình nhân sao mà để sẵn như vậy chứ?

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Không muốn em đi

Đúng là không có gì thoải mái bằng việc được tắm rửa sạch sẽ, chỉ có điều bộ quần áo đang khoác trên người có chút làm cho Y Nhi khó chịu anh là quân nhân suốt ngày ở trại lính làm gì mà có quần áo phụ nữ để sẵn trong nhà vệ sinh như thế này cơ chứ.

Y Nhi trầm mặt đi ra khỏi nhà tắm, lúc này Ngón Thần đang ngồi trên ghế sofa, nghe tiếng cửa nhà vệ sinh mở ra anh mới nhìn lên với cặp mắt tinh tường của anh thì cô gái nhỏ trước mắt mình quả thật tâm trạng không được tốt cho lắm a.

Trong lúc cô tắm ngoài này anh đã điều người mang một chút đồ ăn đến nhìn bộ dạng vừa rồi của cô chắc chắn là rất mệt và đói, thật sự ra anh không muốn hành hạ cô đến như vậy nhưng mà ai bảo cô dám làm đẹp trước mặt người khác làm gì. Lại còn tối hôm đó đã bằng lòng làm người yêu của nhau, mà sáng ra lại vui vẻ với người khác còn anh thì bỏ qua một xó.

Từ nhà tắm đi ra, Y Nhi đúng là bụng đã đói meo rồi cô còn đang nghĩ là tắm xong cáo biệt rồi chạy về thật nhanh quán mì thịt ở ngã ba đang đợi cô đến dùng bữa, nhưng vừa ra khỏi nhà tắm thì mùi hương thức ăn đã bay đến mũi của cô làm cho cái bụng nhỏ của cô kêu ọc ọc.

Y Nhi xấu hổ chết đi được, ngày thường cô đâu có mà làm ra chuyện xấu hổ như vậy đâu.

_ Lại đây. - Anh nhìn cô một hồi dùng tay vẫy cô đến sofa.

Y Nhi không trả lời chỉ yên lặng cuối mặt bước đến sofa ngồi đối diện anh.

Đến khi cô an ổn ngồi trên ghế rồi thì anh mới chậm rãi cầm lấy khay com mở nắp ra đưa dưa và mứt hương về phía cô, bản thân của mình cũng bắt đầu dùng bữa.

Y Nhi nhìn một chút vào khay com rồi nhìn lên anh, anh ngừng động tác ăn một chút nhìn ngược lại cô hướng dưa một cái ra hiệu cô dùng bữa đi.

Đúng là cô đói thật thôi thì mặc kệ vậy lấp đầy cái bụng rồi tính, cả hai cứ thế im lặng dùng bữa của mình.

Số ăn của Y Nhi rất ít cô nhìn đống com chất thành một ngọn núi nhỏ trong khay mặt mày méo xeo, cô nhìn đến com của anh mới đó đã được ăn hơn phân nửa thật sự là cô rất muốn mở miệng bảo anh giúp cô một nửa mà lại chẳng biết nói làm sao.

Anh ăn rất nhanh trong quân đội mọi thứ đều có hạn chế thời gian cho nên họ có quy luật " Ăn không nói ", anh liếc nhìn phần com của cô nó hầu như vẫn còn nguyên lúc này anh mới dừng lại động tác ăn com mà nhìn lên gương mặt đang méo mó kia của cô.

_ Thầy... a.. Thần anh có thể xốt bớt phần nữa của em được không? - Cô thật vẫn chưa quen với cách xưng hô này.

Anh đâm chiêu nhìn cô một hồi, sau đó không nói năng gì trực tiếp bung khay com của cô lên xốt phần nữa com qua khay của mình rồi đặt về chỗ cũ, Y Nhi ngẩn ra thật sự là chưa tiêu hóa hết được vì hành động của anh quá nhanh. Đến khi cô định thần lại thì khay com quả là còn phần nữa.

Nhìn khay com một hồi, Y Nhi quyết định bạo gan bằng cách múc một mẩu đầy com đưa qua bỏ vào khay com của anh, hành động này của cô được gọi là gan tày trời không ta.

Ngô Thần bị hành vừa rồi của cô có chút giật mình, từ trước đến nay chưa hề có ai dám làm như vậy với anh cả, mà cô gái nhỏ này vừa làm đó. Anh có chút không thích ứng được cái hành động này của cô cho lắm.

_ Sau này, ăn nhiều một chút - Anh không nhìn cô, dùng đũa gấp một miếng thịt bỏ vào trong khay của cô rồi tiếp tục ăn.

Bữa cơm tối này làm cho Y Nhi dù có đói cũng chẳng thấy ngon chút nào, lần đầu tiên ăn cùng với người được gọi là bạn trai không phải là nhà hàng tây, cũng không phải là quán ăn thượng hạng hay là quán dành cho các cặp tình nhân mà là trong phòng làm việc của bạn trai còn là mỗi người một phần cơm phần.

Dùng bữa xong vừa xong Y Nhi nhận được điện thoại của ba mẹ, cô muốn đi ra ngoài nhưng mà nhìn thấy ánh mắt của anh cô lại không dám đi nên chỉ ra hiệu cho anh im lặng không được lên tiếng.

_ A. mẹ! - Tiếng của cô rất đáng yêu, gọi chữ mẹ này mang theo giọng làm nũng rất dày.

_ Con gái, Nhớ ba mẹ không? - Mẹ Lưu nhà chỉ có mình cô là con gái, trước cô là hai người anh, tất nhiên của ít là của hiếm cho nên từ lúc lọt lòng liền là bảo bối ngọc bội của nhà.

_ Dạ nhớ a! - Cô nghe tiếng của mẹ liền vui vẻ cười khanh khách một cái.

_ Ở trường có ngoan không, lão ba của con đi công tác rồi, hai anh trai con cũng mất tâm để bà già đây một mình ở nhà.. ai nha... thật buồn chết ta - Mẹ Lưu là người rất vui vẻ lại hiền hòa vô cùng, bà dễ chịu với tất cả mọi người ai gặp bà cũng thích.

_ Mẹ a, con đang trong kì học quốc phòng học xong con được nghỉ 1 tuần liền sẽ về bên mẹ - Y Nhi mềm mại nhỏ nhẹ nói với mẹ mình, tiếng nói của cô nhẹ đến nỗi muốn tan thành nước.

_ Ai thấy chưa, nói con chọn đại học gần nhà thôi mà lại chọn nơi xa nhà đến cả mấy tiếng ngồi xe, mẹ đây muốn thăm con cũng không đi được, tốt rồi nếu được nghỉ liền về nhà với mẹ a. - Bà nghe cô nói sẽ được về nhà 1 tuần liền vui vẻ hẳn lên.

Sau đó cô nói qua loa về việc học này kia của mình, cuối cùng thì mới tắt máy dường như là lo nói chuyện mà cô quên luôn cả người nào đó đang u tối trước mặt mình này giờ.

Đến khi cúp điện thoại rồi mà trên môi cô còn lưu lại nụ cười không dừng, nhìn lên thì nụ cười liền tắt ngay cái bầu không khí trước mặt mà thế nào a, sao mà nó nặng quá vậy.

Y Nhi quả nhiên biết rõ mình không nên ở lâu nên cười cười muốn cáo từ trước.

_ Nhà em ở đâu? - Anh là đang buồn bực chuyện bị điều đi, trước đó có dự định rằng sau khi kết thúc khóa học sẽ xin nghỉ vài ngày hẹn cô đi đâu đó chơi bồi dưỡng tinh cảm, nhưng mà lại nghe cô muốn về nhà thì anh đây phải làm sao.

_ Ở...Ở tỉnh C - Y Nhi giọng có chút run run nhìn về phía anh mà nói, lấp bắp vài cái.

_ Em có thể không về hay không? - Anh đang hai bàn tay vào nhau, ánh mắt nghiêm túc nhìn cô.

_ Ạch... em đã nói với mẹ sẽ về - Cái gì chứ, cô đâu nói xạo được rõ ràng lúc này anh cũng ngồi đây nghe hết cuộc trò chuyện rồi mà a.

_ Nói ở trường bạn nên tạm thời không về được. - Anh vẫn giữ nguyên trạng thái không nhúc nhích dạy bảo điều xấu cho cô.

Y Nhi tròn tròn mắt lên nhìn về phía anh, không phải chứ làm gì mà có người ngang như vậy a, theo như cô quan sát thì mỗi lần Sa Sa nói phải đi về nhà một thời gian thì bạn trai cô ta năn nỉ này nọ đeo bám suốt mấy ngày liền dụ dỗ cô ta hết cái này đến cái khác, chứ đâu phải như người trước mặt này đâu a. Hình tượng người yêu lý tưởng của anh trong cô liền sụp đổ ngay lập tức.

Cô bắt đầu cảm thấy tức giận với cách làm, cách biểu đạt của anh, anh không hề nghĩ cho cô dù một chút anh chỉ biết ra lệnh và ra lệnh cô đâu phải lính của anh đâu, cũng chỉ còn 5 tuần là kết thúc thì đâu có gấp lại.

Cái gì mà tối hôm đó bảo yêu cô, cái gì mà bảo trái tim chỉ hướng về cô, tất cả cô là quá ngây thơ mà mềm lòng với lời dụ dỗ của cáo già này a.

_ Xin lỗi, em phải về trường ngay! - Cô không trả lời câu hỏi hay câu nói của anh mà trực tiếp đứng dậy, chỉ quăng lại một câu nói rồi tiêu soái bước ra khỏi phòng anh.

Cho đến khi cửa phòng đã đóng một hồi lâu, ánh mắt của anh cũng không thu hồi về. Cô giận ư? Anh là muốn ở bên cô nên mới bảo cô làm như vậy sao lại giận cơ chứ. Phụ nữ thật sự là một sinh vật rắc rối, nhưng mà thiếu nữ lại càng rắc rối hơn nữa kia mà ai bảo người anh yêu lại là một thiếu nữ mới lớn làm gì cơ chứ.

Anh trầm ngâm một hồi, suy nghĩ một chút vấn đề sau đó ánh mắt của anh sáng như chim ưng môi nhếch lên vẻ rất đắc ý rồi cũng đi ra khỏi phòng, trên tay cầm điện thoại gọi cho ai đó.

_ Hết khóa quốc phòng, liền đến tỉnh C một tuần tôi muốn xem tình hình bên đó một chút. - Anh bước đi dọc hành lang, bước chân của anh không hề có chút tiếng động nào mà tư thế sải bước vô cùng anh dũng.

Chương 8: Bạn của anh hai là thầy của con

Cuối cùng thì khóa học quốc phòng cũng kết thúc, sau ngày hôm đó nét mặt của thầy phó doanh cũng đã giãn ra, thầy không còn hành hạ như trước nữa mà cũng có phần nhẹ nhàng hơn với lớp khiến cho mọi người đều đem ba người lớp trưởng, Y Nhi và Sa Sa làm thần tượng, cảm ơn không hết lời.

Trường học cũng tốt với học sinh lắm, các cậu ấm cô chiêu sau khi được đem đi đến trường quân sự hai tháng thì khi về thật sự là ngoan ngoãn nghe lời hơn nhiều không còn ầm ầm như trước nữa nề nếp cũng tốt hơn gấp bội, điều này khiến cho hiệu trưởng rất là vui lòng.

Cả khối đều được nghỉ hai tuần để chuẩn bị tinh thần cho kì thi giữa kì tiếp theo, các thầy cô cũng ra sức đem bài tập như núi cho bọn họ khiến cho các học sinh đều méo hết cả mặt mày.

Y Nhi lại không hề lên tiếng, cô khá là vui vì sắp được về nhà từ nhỏ đến lớn nội ngoại hai bên chỉ có mình cô là cháu gái cho nên cô được cưng chiều vô hạn.

Dù rằng nhà cô không gọi là giàu có nhưng mọi người luôn nâng đỡ nhau cho nên tất cả thành viên trong dòng họ đều thuộc diện khá. Cô được mọi người xem là bảo bối của nhà, mọi người cứ như là nhìn sắc mặt của Y Nhi mà điều chỉnh tiệc tùng.

Hôm kia Y Nhi có gọi điện báo cho mẹ rằng tối cô sẽ về đến nhà cho nên tình hình ở nhà cô bây giờ là đang tổ chức buổi họp mặt vui vẻ.

Đến gần 7 giờ tối Y Nhi mới bước xuống chiếc xe khách, một mình đi vào con đường nhỏ dẫn vào nhà cô.

Nơi cô sống là gần như đều là họ hàng dòng họ với nhau nối tiếp bao nhiêu đời, cho nên việc cô xuất hiện làm cho cả một khu vui vẻ.

Y Nhi cũng đã quen với cái cảnh này rồi nhưng mà nếu như hồi tết thì quá thật vui thiệt, nhưng mà đây chỉ là cô được nghỉ giữa kì học thôi không phải dịp gì đặc biệt biểu hiện này của mọi người đối với cô có hơi quá nhiệt tình rồi.

Ba mẹ cô vui vẻ đi ra, miệng của mẹ không ngừng than khổ cho con gái nào là con gái mẹ vất vả, nào là đứa trẻ tội nghiệp, nào là xa nhà thật ủy khuất cho con. Cô vốn dĩ rất vui vẻ khi mà đi học nơi xa, nào ngờ ba mẹ cứ nói như là cô bị ép buộc đi không bằng.

Mà thôi mặc kệ vậy, dù sao là ba mẹ thương cô cho nên mới vậy. Y Nhi cảm thấy cô thật may mắn khi được sinh ra là con của ba mẹ, là đứa cháu gái đáng yêu của mọi người.

Mọi người cùng nhau vào đại viện, đại viện chỉ có một ngôi nhà đó là nhà tổ của cả dòng họ, nơi đây là chỗ để đãi tiệc tùng của tất cả mọi người, là nơi dùng chung không của riêng một ai cả.

Một lần đãi tiệc ở sân đại viện có thể đãi 80-90 bàn tiệc, nhiều đó thôi cũng đủ biết sân của đại viện lớn cỡ nào rồi a.

Y Nhi nhìn mọi người xung quanh mình ai ai cũng vui vẻ khiến cho lòng cô ấm áp vô cùng. Theo như cô biết, ông bà sơ là người lập nên đại viện này dòng họ đều quy tụ về một chỗ nâng đỡ giúp đỡ nhau mà sống.

Ông bà sơ lập ra quy định trong dòng họ đó là cãi nhau, chỉ cần cãi nhau một trận không cần biết ai đúng ai sai cả hai bên đều bị đuổi ra ngoài sống, dòng họ sẽ không hỗ trợ hay lo lắng hay giúp đỡ cho ai nữa cả.

Các bà thím bà mợ chị dâu em dâu lúc mới về có nhiều người rất vui vẻ chấp nhận, nhưng có nhiều người lại không thích như vậy họ thích phân trần, họ cảm thấy sống như thế phải nhìn mặt người mà sống, oan ức cũng không được nói.

Cho nên sau này có một số làm ăn cũng coi là tốt nên nghe lời vợ dọn ra ở riêng, dù có một vài người sau đó trở về nhưng mà mặt mũi cũng không còn bao nhiêu.

Y Nhi từ nhỏ đến lớn đều quen mắt với cuộc sống hoà bình, bình đẳng của mọi người nên cô cũng thường hay nói rằng cưới chồng sẽ về đây ở không muốn đi đâu cả.

Nhưng mà số phận trớ trêu khi cô nói ra điều này thì cả dòng họ đều làm ầm lên, ai lại chấp nhận con gái gã chồng rồi mà về nhà mẹ đẻ ở cơ chứ.

Dù rằng họ yêu thương cô, xem cô như bảo bối đi chăng nữa thì quy cũ vẫn là quy cũ con gái gã đi rồi như bát nước hắt đi.

Mọi người đang vui vẻ thì bên ngoài liền có hai bóng người từ ngoài tiếng vào.

Người đi đầu là anh hai của cô, anh là bộ đội mang danh thượng úy. Hôm nay nghe mọi người nói cô em gái bảo bối ngọc ngà của anh về, cho nên anh xin

phép một chút thời gian ghé về xem em gái nhỏ của mình. Lúc tết anh đi làm nhiệm vụ cho nên không thể về ăn tết được, nên lúc này là về gặp con bé sau gần nửa năm.

_ Anh hai, anh đã về! - Đáng người cô nhỏ nhắn, nhìn thấy người cao ráo phong độ liền biết đó là anh hai người anh luôn yêu thương cô hơn mọi người.

_ Bảo bối nhỏ, nửa năm đi học có ngoan hay không? - Anh là một người lính, rèn luyện sắt thép khiến cho anh ít nói ít cười biểu lộ cảm xúc thì cũng chỉ có cái mặt đen thui ai nhìn cũng không ra.

_ Em lúc nào cũng ngoan mà! - Bị anh hai vo đầu, khiến tóc tai cô rối rùi.

Hai anh em vui vẻ nói chuyện, cô đâu biết là sau lưng anh có người cứ than nhiên ôm lấy cả người anh hai sát vào mình.

_ Nha đầu, con lớn rồi anh hai con liền lấy vợ trong nay mai đâu thể lúc nào cũng ôm anh như vậy chứ, mau buông! - Mẹ một bên đứng kéo cô ra, con gái lớn rồi phải nề nếp một chút dù rằng anh em chúng nó yêu thương nhau gần gũi nhau từ nhỏ đến giờ.

_ Mẹ, lúc này anh hai chưa lấy vợ liền để con ôm mai mối anh hai là của riêng chị dâu, con muốn ôm cũng không được. - Cô méo miệng nếu máo siết chặt vòng eo của anh hai ôm càng chặt.

Hai mẹ con đứng gây nhau, người kéo ra người không buông, cả dòng họ ai mà chẳng biết ba anh em nhà này đều yêu thương nhau vô cùng cơ chứ họ chỉ vui vẻ cười theo thôi.

Nhưng mà hình như ám khí xung quanh đây thật sự nặng vô cùng, anh hai bị cô ôm đến nỗi thở không được bảo bối nhỏ nhà anh cái gì không được chứ sức lực lại dư thừa, anh vỗ nhẹ nhẹ lưng em gái bảo cô buông đi vì có khách đến.

Lúc này Y Nhi mới cảm thấy xấu mặt vô cùng hiếm khi anh hai dẫn bạn về nhà mà cô lại lộ nguyên hình như vậy, thật không biết mặt mũi để đâu.

Kiểu này bạn anh hai về đơn vị mà nói với mọi người đội trưởng có cô em gái thích làm nũng, nuôi hoài không chịu lớn, chọc anh hai thì chết mất.

Anh hai của cô tên là Luru Toàn năm nay 25 tuổi, hôm nay em gái về nhà rồi có luôn cả người bạn thân cùng đi bộ đội hồi đó với anh cũng đến thăm anh.

Một lúc hai chuyện vui, anh liền muốn dẫn bạn về nhà mình chơi một chuyến, hàn thuyên chuyện người lính đầu đêm.

_ Tiểu bảo bối đây là bạn chí cốt của anh, em qua đây chào cho phải phép đi nào! - Luru Toàn nắm vai em gái mình, hướng vô về người phía sau.

_ Anh... Anh... Anh.. anh! - Cô đưa mắt qua nhìn người, cơ hàm của cô liền bị đông cứng lại khi thấy người đối diện.

_ Tiểu bảo bối, em chào cho đảng hoàng nào. - Anh nhìn cô em gái mình trước giờ con bé chưa bao giờ như vậy liền nhắc nhở.

_ Chào... Chào anh! - cô ngượng ngùng, tình huống thế này trùng hợp không trùng hợp hơn.

_ Y Nhi, thật trùng hợp! - Anh nhìn vẻ mặt của cô thật thú vị, liền muốn ghẹo cô một chút.

_ Hai người biết nhau? - Luru Toàn có chút ngạc nhiên.

_ Anh hai, Phó doanh Ngô là thầy dạy quốc phòng của lớp em! - Haizzz, nói làm sao chứ, vừa là thầy, vừa là người yêu chưa xác định rồi giờ là bạn của anh hai.

Aiz nha thế giới của Y Nhi loạn hết rồi.

_ A, thật là trùng hợp, mau mau đứng đó làm gì vào ghế ngồi. - Mẹ Luru nhìn một màn vừa rồi không khỏi vui vẻ, nếu như mà A Toàn nhà bà có bạn ở nơi bảo bối đang học, vậy thì bà cũng yên tâm rồi a.

Lúc này mọi người mới tản ra, vui vẻ về chỗ ngồi tiếp tục bữa tiệc của mình.

_ Đừng hòng cướp em gái của mình! - Trên đường đi đến chỗ ngồi, Luru Toàn đi sát bên Ngô Thần, hạ giọng.

_ Thượng Uý Luru, cậu nói thử xem! - Anh nhếch môi lên một cái, hàm ý chiến thắng hiện rõ trên mặt của anh.

Luru Toàn nghe câu nói này hoàn toàn hiểu rõ vấn đề đang xảy ra. Tên tiểu thủ khôn khiếp này, dám gạ gẫm em của lão từ kì này lão từ không tha cho người.

Lúc này cả người Luru Toàn phát run, mẹ Luru ở bên nhìn con trai mình thần sắc thất thường liền qua hỏi thăm.

Một bên con gái mình cũng trầm tĩnh lạ thường, chỉ có cậu bạn họ Ngô này lại thần nhiên dùng bữa.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Như mấy bà vợ hay cảm rà

Sau khi dùng bữa xong, các phụ nữ cùng nhau dọn dẹp mọi thứ chỉ có các ông là còn ngồi trên bàn rượu không ngừng đưa vào miệng họ.

Lâu lâu mới có dịp để đãi tiệc một lần ai ai cũng vui vẻ, cho nên cứ mỗi lần đãi là mấy ông sẽ uống đến khi ngủ luôn trên bàn thì mới thôi. Các bà thì chẳng thèm nói đâu, họ cũng vui đến nói trời nói đất không hết chuyện.

Y Nhi làm công việc của mình dọn dẹp chén đĩa, lâu lâu cô liếc sang nhìn hình bóng của ai kia. Cô không hiểu là anh cố ý hay vô tình mà vị trí ngồi của anh lại là cạnh ba của cô.

Ba cô là một người nhìn người trước mới tiếp xúc sau, mà bây giờ ông đang rất vui vẻ cùng anh nói chuyện cùng anh uống rượu.

Có phải không là chàng rể tương lai đang cố lấy lòng cha vợ a.

Dù là có ngày vui thì phải uống rượu nhưng mà cô không thích đàn ông uống rượu chút nào, căn bản mùi mồ hôi trên cơ thể của đàn ông đã nặng hơn phụ nữ nhiều rồi mà còn mùi rượu vào nữa. Quả thật là khó mà hít thở a.

Anh bên này đúng là cố ý chọn vị trí kế bên ba cô a, anh muốn ngày đầu gặp đủ trên danh nghĩa là bạn của anh hai cô đến thì cũng được ấn tượng tốt với nhà cô, cho nên ra sức mà uống hết ly này đến ly khác từ ba cô đưa qua.

Lão ba nhà cô ngay từ đầu nhìn anh đã rất là ưng con mắt a, nhưng mà ông lại nghĩ tiểu Nhi Nhi nhà ông còn quá nhỏ nên chuyện này thôi thì tùy duyên đi a.

Uống hết ly rượu của cậu hai của cô đưa cho lúc này anh mới nghiêng đầu qua ánh mắt của anh bắt ngay cái ánh mắt này giờ nhìn mình mấy lần.

Ngay từ lúc đầu cô len lén nhìn anh thì anh đã biết rồi, chỉ là anh muốn xem cô nhím nhỏ này để ý đến anh ở mức nào thôi. Cho đến khi số lần bị nhìn lên sau lưng vượt hơn con số mong đợi thì tâm trạng anh đúng là vui hơn rất nhiều.

Y Nhi thấy anh nhìn lại cô đứng lí ra cô sẽ quay đầu chạy trốn ngay, nhưng mà cái hình ảnh lúc này anh uống hết ly rượu mà cái ly đó còn cầm trên tay anh khiến cho tâm trạng của cô không tốt.

Anh thấy ánh mắt kia của cô nhìn chằm chằm vào cái ly đang cầm trên tay mình thì liền hiểu vấn đề.

Anh ho nhẹ một chút, để ly xuống miệng vẫn duy trì một nụ cười khách sáo với các trưởng bối xung quanh, sau đó viện cớ đi vệ sinh rồi khỏi bàn rượu.

Anh không đi về phía cô mà là đi thẳng ra cửa chính, điều này khiến cho Y Nhi tò mò không thôi.

"anh về sao?" Cô nghĩ thầm trong đầu, sau đó cái tính tò mò có chết cũng không bỏ được, Y Nhi đem mâm chén dơ vào trong cho các bà cô rửa. Còn mình thì viện cớ mua đồ để đi ra ngoài.

Trong lòng của Y Nhi có chút khản trương, quả thật sau ngày hôm đó cô và anh không có gặp riêng nhau lần nào. Trong cô còn khá là mơ hồ về mối quan hệ này của hai người.

Ra đến cửa, Y Nhi ngo trái rồi lại nhìn phải đều trống trơn không thấy ai cả. Y Nhi có chút khó hiểu, không lẽ anh đã về thật sao.

Cô bước vài bước đi ra khỏi cổng, nhìn nhìn ngó ngó đến khi nhìn mãi không thấy ai nên cô muốn quay vào, nào ngờ ánh mắt lúc này lướt qua một góc tối ở phía đối diện cửa chính.

Đó là cánh đồng của nhà cô, nơi đó không có đèn چراغ chiếu cô từ trong sáng ra liền không thể thấy vật ở trong tối.

Anh quay lưng với cô, một tay để vào túi quần, tay còn lại để đằng trước hình như là hút thuốc.

Ai nha, quần nhân sao lấm tạt thế hết uống rượu rồi hút thuốc là thế nào, mặc dù tinh thần họ là thép nhưng mà thân hình họ là da thịt đó a, bộ đồ lóng càng là mềm nhất rồi hấp thụ các chất độc hại như vậy là muốn chết sớm hay sao.

Cô nhú mày lại ý rõ ràng trên mặt là không hài lòng, lúc này xung quanh họ không có ai cô mới đi đến đứng ngang với anh.

Ngô Thành cảm giác cô đang đến, liền liến điều thuốc đi chỗ khác, lỗ mũi phả ra hết tất cả khói thuốc. Khi cô đến bên anh thì anh đã hủy hết mọi thứ rồi a.

_ Anh thích mấy thứ đó lắm sao? - Cô lúc này tâm trạng là không thích người dùng hai thứ đó, nhưng mà hỏi ra thì là câu hỏi quan tâm đến đối phương.

_ Không thích lắm! - Thật sự là anh cũng không mấy mặn mà với những mùi vị này, nhưng mà bao nhiêu năm trong quân đội rồi cũng quen.

Nhiều lúc những thứ đó giúp cho các anh giải stress rất tốt. Chỉ là hiện giờ cô vợ tương lai của anh không thích, cho nên sau này anh sẽ phải bỏ chúng hay sao a.

_ Sau này không được dùng nữa. - Không khí lúc này đúng là làm cho cô bức lắm đó a, cái mùi rượu rồi mùi thuốc thật sự làm cô khó chịu cực kì.

Giọng nói của cô không kèm chế được mà bức ra hơi, cái hành động này của cô cứ như bà thím bà chị dẫu của cô cảm rằm đám đàn ông của họ khi mà dùng chúng.

Ngô Thần nghe câu này không hiểu sao tâm tình lại vui đến khó tả, cô vợ nhỏ này là đang quan tâm anh đó a.

_ Được, sau này sẽ giảm bớt! - Anh quay sang nhìn cô, đúng là cô đang tức giận đó a.

Lúc này anh mới nhìn xung quanh, thật sự mọi người đang tụ tập trong đại viện anh liền một tay lôi cô ra xa hơn một chút đứng sau đám cỏ dại ở ruộng mới yên tâm.

Tình hình chắc chắn, thời cơ đã đến anh không thể chịu được nữa mà vươn tay đến ôm cô vào lòng. Thân hình cô mềm mại, nhỏ nhắn nằm gọn trong lòng anh.

Mùi hương của cô làm cho anh cảm thấy thoải mái vô cùng, đúng, anh nhớ mùi hương này thật rất nhớ. Nhớ cô gái nhỏ vô tâm này đến phát điên.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Nụ hôn tình nồng

Bao nhiêu ngày nhớ nhưng đến phát điên mà chạy theo cô đến tận nhà thì đâu chỉ một cái ôm là đủ, anh siết chặt vật mềm mại trong lòng thêm một chút chỉ hận rằng không thể nào đem cô liền lập tức trói buộc ngay với anh.

Cô gái nhỏ trong lòng cũng là một tâm trạng nhớ nhưng ngoài miệng thì hay lắm nhưng khi được người ta ôm rồi thì lại mềm lòng đến lợi hại, trước đó mấy ngày liền suy nghĩ về mối quan hệ của anh và cô nhìn thế nào nghĩ thế nào cũng không thể chấp nhận được vậy mà chỉ trong một cái ôm thế này thôi lòng cô gái nhỏ mới lớn này đã bị anh chiếm hết rồi.

Giờ phút này trong tâm trạng của cô khẳng định rằng cô đã thật sự yêu anh rồi.

Tuy rồi nói tuổi tác hai người khá chênh lệch nhưng mà cô lại cảm thấy anh mang cho cô một sự an toàn mà không có một người con trai nào có thể mang đến được.

Ngay từ đầu anh không dùng cách yêu như mọi người, anh táo bạo, anh áp bức, anh cưỡng chế mọi việc của cô làm cho cô không biết bao nhiêu lần tức đến muốn học hết máu ra ngoài, nhưng mà bây giờ cô lại cảm thấy cách yêu này của anh thật dễ thương làm sao.

_ Y Nhi, anh nhớ em!

Ôm chặt vật nhỏ trong lòng một lúc rất lâu, anh hít lấy mùi hương của cô anh hít thật sâu cứ như muốn mùi hương này sẽ in mãi trong cơ thể của anh. Hôn nhẹ lên trán của cô.

Y Nhi bị tấn công bất ngờ cô đỏ hết cả mặt, nào có ai lại đi tấn công bất ngờ như vậy được cơ chứ, cô gái nhỏ của chúng ta thẹn thùng đến không dám mở mắt ra kịch liệt rút vào ngực cứng rắn kìa mà trốn.

_ Y Nhi, có nhớ anh không?

Đây là câu hỏi mà anh rất muốn hỏi khi vừa gặp được cô, có thể cuộc đời làm lính của anh chưa bao giờ phải suy nghĩ hay bận tâm quá nhiều về một người nào đó nhưng ngoại trừ cô gái nhỏ trong lòng ngực mình lúc này.

Khốn kiếp, anh mặt dày thì cũng vừa phải thôi chứ ai lại đi hỏi thẳng như thế nói chỉ cô với anh chỉ là vừa mới tìm hiểu độ thân mật đến hôm nay mới phát triển thành cái ôm siết như bây giờ, mà anh lại đi hỏi như vậy con gái người ta làm sao có thể trả lời được cơ chứ.

Anh từ trên nhìn xuống thấy vật nhỏ này không động đậy, cứ một động tác là chôn cái mặt vào trong ngực của anh rồi mãi không chịu ra, anh biết rõ cô đang thẹn.

Được rồi anh sẽ không chọc cô nữa bữa tiệc chưa kết thúc hai người cần nhanh chóng quay trở lại nếu không bị nghi ngờ thì không tốt, cái này cũng là vì cô còn nhỏ của anh rất nhút nhát làm sao lúc này cô có thể chịu ra mặt bạn trai được chứ.

Nếu đã như vậy rồi thì anh.... nhìn.... phải nhìn.

_ Được rồi, em không cần trả lời chúng ta vào thôi.

Anh vỗ vỗ lưng của cô an ủi một chút giọng nói cung chiều vô cùng.

Y Nhi lúc này mặt còn đỏ như trái gấc, cô là bị anh tấn công hai lần tuy rất muốn trả lời nhưng mà..... nhưng nhưng mà.... ai nha vẫn là gương mặt chết người ta a.

Lấy lại tâm trạng bình tĩnh cô mới từ từ rời khỏi ngực của anh vút vút lấy mái tóc một chút rồi cuối đầu chuẩn bị đi vào.

_ Anh, em vào trước lát nữa anh hãy vào.

Quả thật cô là chưa muốn công khai cô có bạn trai đâu a, cô chỉ mới là sinh viên năm nhất chặn đường tới còn 2 năm phải mài mò học tập ba mẹ cũng hi vọng cô đỗ đạt thành tài cho nên lúc này không phải là lúc có bạn trai đâu a.

Nhìn thấy cô gái nhỏ gương mặt không dám nhìn mình, không lường tâm vút cho anh một câu nói rồi muốn chạy mất tiêu.

Anh là nhìn bộ dáng của cô mà lòng ngứa ngáy, chỉ được hôn cô có một lần cái môi mềm như bông kia khiến anh ngày nhớ đêm thao thức không biết bao nhiêu lần mà bây giờ nó lại cái mím mím lại, đàn hồi linh hoạt, căng mọng như vậy.

Ngay khi cô vừa quay lưng thì bị anh nắm lấy cánh tay quay người trở lại, vừa quay lưng cô theo bản năng muốn la lên thì âm thanh chưa kịp ra khỏi miệng đã bị anh muốn vào bụng rồi.

Anh không thể kiềm chế được nữa anh ra sức mút lấy đôi môi mềm mại của cô, đầu lưỡi liếm lấy cánh môi dưới cuộn nó vào rồi mút lấy, anh dùng lực rất nhẹ nhàng không hề một chút hành động thô bạo nào ở đây, anh cứ mút lấy rồi cuộn lấy, từng chút một vị ngọt trên môi cô đều bị anh nuốt hết vào bụng không chừa một chút nào.

Cô lúc đầu bị anh làm cho hoảng lên, trong đầu cô đầu tiên nghĩ đến đó là đây là trước cửa nhà, người ra vào rất nhiều anh như vậy thật rất bạo gan a.

Lúc đầu cô dùng sức đẩy ra anh nhưng rồi lực bất đồng tâm cho đến khi bị cái hôn của anh dẫn dắt đến điên cuồng bán loạn, cô đi theo sự dẫn dắt của anh mê đắm trong cái hôn ngọt ngào kia.

Thật ngọt, cái hôn này thật ngọt.

_ Ngoan mở miệng ra.

Anh giọng nói đã khàn đi lúc nào không hay, mị hoặc dụ dỗ cô gái nhỏ này theo anh vào vị ngọt của tình yêu anh dành cho cô.

Y Nhi không còn kiểm soát được mình nhất nhất nghe theo từng câu nói của anh, mở miệng mình ra ngay vừa lúc đôi môi cô mở ra thì đầu lưỡi ấm nóng của anh đã xông thẳng vào chiếm lấy khoang miệng của cô. Lúc này không còn là nhẹ nhàng mềm mại như lúc nãy nữa mà là cuồng nhiệt chiếm hữu.

Anh chưa bao giờ bị mất kiểm soát đến như vậy, lúc này đây anh chỉ muốn chiếm hết mọi thứ của cô làm của riêng mình, ra sức mút lấy, ra sức cuộn lấy, ra sức hút lấy từng cái ngọt ngào trong miệng nhỏ của cô.

Đôi tay kia của anh bắt đầu không an phận, lúc đầu nó chỉ nằm ở lưng sau đó thì bắt đầu chạy xuống eo đem cô siết chặt vào người rồi thì chạy loạn khắp nơi và khi tình nồng đã hòa nhịp thì nơi an phận của nó đó là nơi tròn trịa mềm mại đến mê người của cô.

Cô có thân hình phát triển khá tốt, cặp ngực no tròn mềm mại của cô thiếu nữ đang dậy thì bàn tay to lớn của anh bắt đầu xoa nắn từ nhẹ nhàng đến từ từ mạnh hơn một chút, bàn tay hư hỏng này của anh dường như cảm thấy chưa đủ.

Một lớp áo, một lớp áo lót đối với bàn tay hư hỏng này nó không thể thỏa mãn, bắt đầu bạo gan cời lấy cúc áo của cô sau đó luồn vào bên trong qua khỏi lớp áo ngực trực tiếp nắm lấy cái tròn trịa mềm mại đó thì mới thỏa mãn, sự thỏa mãn này hiện rõ bằng một tiếng rên của chính thầy phó doanh của chúng ta.

Cho đến khi Y Nhi định thần lại cảm thấy sự không đúng ở đây, nơi tròn trịa kia của cô đang bị chiếm lấy thì hiện trường rõ ràng, một người đồng chí lãnh đạo phó doanh mặt lạnh truyền thuyết, thầy giáo hà khắc đến rợn người đang để một tay vào trong áo của cô học trò nhỏ của mình còn không biết xấu hổ mà xoa nắn không ngừng tay.

_ Anh.... lưu manh....

Y Nhi giận đến mặt đỏ ửng, nắm tay anh kéo ra cài nút áo lại quay lưng bỏ đi.

Nhưng mặt dày của thầy phó doanh làm sao thả cô đi được cơ chứ, cô thật rất ngon, ngon đến anh phát nghiện lên rồi lần đầu tiên được nắm lấy nơi đây đã kia anh thật muốn nổ tung lên rồi.

Ôm cô từ đằng sau, cô gái nhỏ này đang giận làm sao để yên cho anh ôm vùng vằng, đánh đắm thực cùi ra sau anh bị trúng mấy nhát nhưng chẳng hề hấn gì, một lúc yên lặng anh mới thò thè bên tai của cô.

_ Y Nhi, làm sao đây anh thật bại dưới tay em rồi.

Anh biết cô giận anh vì hành động quá trớn vừa rồi nhưng anh biết nếu lúc này để cô chạy mất thì sau này anh có muốn nói muốn giải thích thì chẳng có đâu mà giải thích, cô gái nhỏ này kiên cường đến lợi hại anh phải ngay lúc này nắm cô lại thì sau này mới không sợ chạy khắp nơi kiếm người.

Y Nhi vẫn còn giận rất giận, cô cho anh ôm, cô cho anh hôn, cô thừa nhận rằng cô yêu anh nhưng không phải có nghĩa là cô liền chấp nhận cho anh như vậy, anh sẽ nghĩ cô thế nào là một cô gái tùy tiện ư.

Lúc này đây cô cảm thấy mình bị bắt nạt một cách dã man, uất ức kinh khủng trên đôi mắt long lanh của cô đã sớm có một tầng sương và giờ nó đang biến thành từng giọt nước mắt chạy xuống.

_ Y Nhi, anh xin lỗi anh biết anh không kiềm chế được mình anh xin lỗi, anh sẽ đợi, anh sẽ cố gắng đợi đến khi anh chấp nhận là của anh, đòi lĩnh tội anh chỉ yêu một lần thôi Y Nhi à, anh sẽ chịu trách nhiệm tất cả, chỉ cần em ở bên anh, mạng sống này của anh liền nằm trong tay em. Y Nhi, anh yêu em.

Ngô Thần càng nói càng siết chặt, ngày thường cô gái nhỏ này anh nói gì cũng không thêm hiểu, chẳng thêm hiểu thì bây giờ anh phải nói cho dù cô không hiểu anh cũng phải nói để cô có thể hiểu rõ anh đối với cô là thật lòng.

Dù rằng hành động ngày hôm nay của anh quá trớn nhưng mà vì anh yêu cô quá mức cho nên sự chiếm hữu của người đàn ông nhất thời không thể nào dừng lại, kèm với 26 năm làm hòa thượng vật mềm trên tay làm sao có thể nào kiềm cho bằng được đây.

Y Nhi giận thì vẫn còn nhưng cơn giận cũng đã bị anh đánh tan đi hơn phân nửa, cô hiểu chứ tiếp xúc nam nữ anh yêu cô hay không thì mọi việc đã rất rõ ràng ngay những ngày đầu cho nên với tuổi tác của anh thì hành động ngày hôm nay cũng được coi là bình thường, nhưng mà cô còn rất nhỏ a, anh sao lại không cố nhịn thêm chút nữa a, chỉ một chút thôi.

_ Ngô Thần, em hiểu, em đồng ý cho anh ôm và hôn nhưng không có nghĩ sẽ đồng ý tất cả vì em còn nhỏ, em chưa thể nghĩ đến vấn đề sâu xa vừa rồi, nếu anh thật sự yêu em thì có thể chờ em được hay không?

Cô là một cô gái kiên cường, khi bình tĩnh lại cô không oán giận anh mà lại rất thông cảm cho anh cho nên cô cho anh một cơ hội.

_ Được, anh hứa... nhưng mà... lâu lâu có thể chạm nhẹ được không? Nó thật sự rất tuyệt

Ánh mắt của Ngô Thần sáng lên thấy rõ, anh biết cô là đang dần chấp nhận anh điều anh cần bây giờ là thời gian nhưng mà vật tròn trịa đó thật sự là rất tuyệt. Anh lúc này không thể rời mắt.

_ Ngô Thần, anh là phó doanh là quân nhân sao anh lại có thể lưu manh như vậy?

Cô vừa nguôi giận thì liền bị cái giọng gian manh kia của anh chọc cho giận lên nữa.

_ Anh chỉ lưu manh với một mình em.

Miệng vừa nói anh mắt vẫn không rời cái nơi tròn trịa mê người nhô lên bên trong áo của cô.

_ Không đề ý đến anh nữa.

Cô là giận lắm rồi, sao trước đó anh một người thân sĩ vô cùng mà bây giờ trong phút chốc lại hóa thành một con sói lưu manh đến vậy được cơ chứ.

Ngô Thần lúc này không giữ cô lại nữa, anh biết là cô gái nhỏ của anh đã hết giận rồi bây giờ ngoài việc được hôn được ôm thì anh có thể ăn chút đậu hủ non của cô mặc dù chỉ là lâu lâu nhưng có còn hơn không ha ha.

Đội thân hình cô gái nhỏ biến mất sau cánh cửa lớn thì phải một lúc sau anh mới đi vào không mặt bình tĩnh đến kì cục, còn ngược lại Y Nhi tâm tình vẫn không thể nào ổn định lại mà đứng một góc xa dùng dao với mã tấu chém liên nhát vào lưng của anh cho hả giận.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Y Nhi có người trong lòng

Mẹ mẹ kính yêu của Y Nhi nhìn thấy sắc mặt con gái có chút đỏ cứ nghĩ rằng con bé không khỏe nên một mực kéo cô đi vào phòng nghỉ ngơi sớm, lúc Y Nhi đang trong phòng nằm lắng lộn mải thì ngoài cửa có người mở cửa đi vào.

Y Nhi ngóc đầu lên nhìn về phía cửa một thân hình mảnh mai với cái áo đầm màu trắng xòe nhẹ bước vào, chẳng ai khác đó là chị Hạnh Nga người chị họ đang làm quân tẩu từ nhỏ tình cảm hai chị em thân với nhau đến nỗi ai cũng bảo hai người là chị em ruột vậy mà từ khi chị ấy lấy chồng là một quân

nhân thì theo chồng đến doanh trại. Một năm chỉ về nhà được 1 đến 2 lần là cao.

Hôm nay không biết cũng là trùng hợp thế nào anh rể được nghỉ phép cả hai vợ chồng chị họ cùng về, nghe mẹ Luru bảo Y Nhi đang trong phòng Hạnh Nga mới đem một nụ cười vô cùng sáng khoải bước vào.

_ Công chúa nhỏ, mệt sao?

Tiếng nói của Hạnh Nga mang đầy sự vui vẻ lúc nào cũng vậy chị ấy luôn là người làm tan đi mọi sự buồn lo của mọi người.

Y Nhi ngồi dậy vui mừng chạy đến ôm lấy Hạnh Nga, hai chị em thật sự rất lâu rồi không gặp nhau cho nên hôm nay có lẽ sẽ là một đêm dành cho khuê mật a.

_ Chị nghe nói em được nghỉ về nhà 1 tuần, cả nhà tổ chức tiệc chị cũng thật có lộc ăn đó a.

Cũng là cái tính cách thích trêu chọc cô công chúa nhỏ này, nói một câu nghe như là nhờ phúc của cô mà chị họ mới có thể được cùng ăn tiệc a.

_ Chị, sao chị nói vậy mấy năm trước chị cùng anh rể về cả gia tộc cũng mở tiệc chào mừng đó sao.

Cô gái nhỏ tính tình trẻ con liền chu môi bất mãn, sống chết cũng không chịu thừa nhận mọi việc tốt là của mình.

Hạnh Nga nhìn em họ mặt mày cũng đỏ lên rồi, da mặt cô bé từ nhỏ đã mỏng như vậy rồi cho nên quyết không chọc nữa không khéo con bé nổi giận thì lại mất vui a.

_ Chị, anh rể đâu? - Cô đứng là không muốn bị chọc nữa liền đánh sang một chuyện khác

_ Chị thấy Luru Toàn cũng về, ngồi kế bên có vị quân nhân anh rể hình như biết vị ấy nên đã ngồi vào bàn rồi. - Hạnh Nga vừa nói tay vừa cời cái áo khoát bên ngoài ra.

Vị quân nhân kia... ạch anh chưa về sao?

Lúc này cô đi vào nhìn thấy chỉ còn có 2 bàn nhậu, mọi người gộp hai bàn lại là một cùng ngồi nhậu nhìn mọi người ai cũng mặt mày đỏ ngầu, lời nói cũng đã nhều nhèo đi rất nhiều cho nên cô đoán là cuộc vui này sẽ kết thúc sớm thôi nào ngờ cho đến lúc này vẫn còn.

Nếu nói vậy không lẽ tối nay anh ở lại đây hay sao? Nghĩ đến điều này mặt của Y Nhi không khỏi đỏ lên mặc dù rằng anh đến đây với tư cách là bạn của anh hai nhưng mà mọi người đều biết anh là thầy giáo dạy quốc phòng của cô rồi a, còn nữa là chuyện lúc này trước cửa nhà nữa mọi việc làm cho Y Nhi rồi thêm mấy phần.

Cô đưa mắt nhìn chị họ đang leo lên giường nằm kế mình thì thầm nghĩ cũng may lúc này cô bỏ đi vào sớm một chút, nếu còn đứng đó để anh dây dưa nữa chị họ về tới thì có mà chôn sống cô luôn a.

Nằm một lúc hai chị em hàn thuyên vui vẻ, hai cô gái nhỏ một người ngày thường trong trại lính cũng không nói nhiều với ai, một người là mới thích ứng một chút với thế giới bên ngoài thì lâu ngày gặp nhau câu chuyện của họ muốn kể cho nhau nghe lên đến vạn vạn câu tính đến kể mấy ngày mấy đêm cũng chưa hết.

Một lúc lâu thì cửa phòng lại bị mở ra là mẹ Luru, bà ở ngoài đi vào chuẩn bị nghỉ ngơi tính là con gái nhỏ về nhà bà cũng mấy điều muốn nói nên tính tới nay sẽ sang ngủ cùng cô nào ngờ lại thấy chưa gì có người chiếm chỗ trước rồi nha.

_ Di, đi ngủ sao vậy con không làm phiền con đi ra xem Chấn Mạnh sao rồi.

Hạnh Nga nhìn về mặt nhớ thương con gái của bà Luru liền thất thời mà ngừng câu chuyện ở đó muốn đứng dậy đi ra.

_ Không cần đâu, Chấn Mạnh còn đang nhậu với Luru Toàn và bạn của Luru Toàn, tối nay ba đưa nó ngủ trong phòng Luru Toàn con cứ ở đây với Di chúng ta trải đồ xuống đất ngủ.

Mẹ Luru xem Hạnh Nga như con gái mình, từ nhỏ đến lớn cô gái này cũng coi như là bà nuôi lớn đi a, con bé này ngoan hiền nhưng lại thiếu vắng tình thương gia đình ba mẹ ly hôn từ nhỏ, ngày nào cũng qua nhà bà chơi với Y Nhi riết thành quen.

Hạnh Nga một bên căn nhắc chồng mình lợi dụng cơ hội uống cho điên, Mẹ Luru một bên khuyên ngăn bảo mặc kệ chỉ riêng Y Nhi lại đang suy nghĩ cho cái người gọi là bạn của Luru Toàn kia.

Cô biết quân nhân là uống rượu hút thuốc làm niềm vui nhưng mà chưa bao giờ cô thấy lại anh ngồi uống lâu như vậy, lần cuối cô nhìn anh là mặt anh đã đỏ hơn rất nhiều tâm trạng lúc này của cô là muốn đi ra căn anh lại nhưng mà lấy lý do gì để can đây chứ hả.

A, lão ba còn ngoài đó, đứng đứng nếu bây giờ đi ra lôi lão ba lại thì anh sẽ không cần phải ngồi đó nữa thế là không cần phải uống thêm rượu, nghĩ là làm cô quay sang nhìn mẹ mình mặt mày có chút nhăn nhó.

_ Mẹ, ba còn ngoài đó sao?

_ Đúng, mẹ khuyên lão ba của con này giờ mà lão vui quá không chịu vào nên mẹ vào đây với con mặc kệ lão.

_ Để con đi khuyên ba.

Y Nhi không chờ bà Luru lên tiếng một thân đứng dậy sò giày đi ra ngoài, khí tức hùng hùng hổ hổ tiến thẳng đến bàn nhậu phía trước.

_ Di, công chúa nhỏ của chúng ta đã lớn rồi a.

Hạnh Nga nhìn Y Nhi đi rồi mới vừa trải nệm vừa cười cười nhìn mẹ Luru với vẻ thú vị rất nhiều.

_ Đúng a, ai nha Di không lo gì chỉ là thấy nó đi xa học hành thế này thật rất lo. Tính cách nó đơn giản Di không sợ gì cả chỉ sợ nó bị người ta dụ dỗ mà thôi.

Nỗi lòng của người mẹ khi phải xa con mình mà đây lại là đứa con gái duy nhất của bà, là bảo bối tâm can của bà.

_ Di a, Y Nhi của chúng ta xinh đẹp tài giỏi con nghĩ con bé trên đó có mà đi dụ dỗ người ta.

Nói đến đây Hạnh Nga nhớ lại cú điện thoại trước đó của công chúa nhỏ, cứ chỉ lời nói lúc đó chứng minh rằng công chúa nhỏ của cô đã nhìn trúng một người quân nhân nào rồi, nhưng mà Hạnh Nga ngàn vạn lần không thể nào tưởng tượng được cái người bị nhìn trúng lại là công chúa nhỏ của cô a, và người ta là mặt dày đi theo Y Nhi về tới nhà hiện tại đang ngồi ngoài kia bồi cha vợ tương lai uống rượu đầu a.

_ Haizzz, đẩy đẩy ta sợ con bé dễ mềm lòng trên đó người ta không biết thế nào, cũng không biết con bé có phải lòng ai chưa, tâm tình của nó từ nhỏ con đã biết thích nhu không thích cương Di chỉ sợ người ta dụ ngọt một chút liền sẽ bị thiệt thòi sau này.

Ai nha, mẹ Luru lo là trễ rồi đó a mới cách đây không lâu con gái nhỏ của mẹ Luru liền bị người ta thân là phó doanh mà đi ăn đậu hủ non của con bé trước cửa nhà, còn mặt dày hơn không cho con bé giận nữa kia a.

_ Di a, Con kể đi nghe nhé Y Nhi là nhìn trúng một vị quân nhân.

Hạnh Nga thật sự cũng lo lắng cho Y Nhi, cô là canh cánh trong lòng rất lâu quân nhân tuy đều là người ăn ngay nói thẳng nhưng mà cũng phải tùy đối tượng để mà nhìn trúng, cho nên chuyện này cô nhất định phải nói trước với mẹ Luru mới yên tâm.

_ Cái gì? Sao con biết là ai? đơn vị sao? nhìn trúng lúc nào? Sao con bé không nói cho Di biết? ai nha con bé này phải là nó một trận mới được.

Tâm trạng của mẹ Luru đang tốt thì trở nên bấn loạn với câu nói kia, bà là nhìn con gái thế nào cũng là còn quá nhỏ trước khi đi còn dặn cô lo học tâm không được sao động muốn gì cũng phải để ra trường rồi tính, tuổi trẻ bây giờ lấy chồng lúc nào cũng được không phải như hồi xưa, nhưng mà chưa gì bây giờ nghe Hạnh Nga nói vậy bà khí tức ùng ùng liền muốn đi tìm tội nhân tra khảo.

_ Ai nha, di đi bình tĩnh, cái này là con phỏng đoán thôi.

_ Àch... cái con bé này đừng có vu khống như thế chứ.

Mẹ Luru nghe vậy vẫn là nể cái mồm nhiều chuyện này một cái, mắt không thấy thì liền cho là vậy.

_ Không phải là vu khống đi trước một tháng Y Nhi có gọi cho con di biết không tự nhiên con bé lại hỏi con lấy quân nhân sẽ như thế nào.

Mẹ Luru ngờ ngợ về vấn đề này, đúng a nếu như con bé không để ý đến người như vậy thì sao tự nhiên lại hỏi về hôn nhân của quân nhân làm gì?

Bà lúc này có chút bình tĩnh hơn, quay sang nhìn Hạnh Nga ý mong chờ cô nói tiếp câu chuyện.

Hạnh Nga lúc này không dấu gì nữa liền kể mọi việc lúc đó cho mẹ Luru nghe, càng nghe bà bần nhủ mày chắc hơn, bà là thừa biết làm quân tẩu sẽ thế nào nhìn Hạnh Nga thôi bà cũng hiểu, nếu như mà nói con rể để bà vừa bụng thì có là một nhân viên văn phòng công vụ được rồi đi làm buổi sáng chiều lại về với con gái của bà.

Nhưng nếu là quân nhân thì thật sự con gái của bà thì bất trắc sẽ xảy ra bất kì lúc nào, lại còn phải thường xuyên đi làm nhiệm vụ, nếu để con bé làm quân tẩu thì uống cho cả tuổi thanh xuân của Y Nhi.

Chỉ mới nghĩ thôi mà bà đã cảm thấy đau lòng rồi.

Không được chuyện này bà phải hỏi cho ra lẽ mới được.

Ai nha con gái lớn rồi đây cũng là việc mà ba mẹ nào cũng phải lo đến nơi đó là chung thân đại sự sau này của con mình.

Mặc dù bà là rất tin tưởng mắt nhìn của Y Nhi mà nếu là một người quân nhân thì tốt nhưng nghĩ đến con bé phải sống cực khổ thì bà lại không thể chịu đựng được đầu a.

_ Hạnh Nga, Di nói con nghe Y Nhi con bé rất nhạy cảm những chuyện thế này sớm sớm con bé sẽ không toàn tâm nói với Di đâu ngược lại con lại thân với con bé, mấy ngày còn ở đây con làm sao moi móc thông tin về cậu quân nhân kia trước sau đó chúng ta sẽ nhờ chồng con và Luru Toàn tìm hiểu

thêm.

Bà ghé bên tai của Hạnh Nga bàn bạc về vấn đề được gọi là cực kì nghiêm trọng đối với cả gia đình.

Hạnh Nga gật đầu lia lịa, cô là rất tự tin về tài ăn nói của mình công chúa nhỏ kia là rất non nớt chỉ cần một hai chiêu liền sập bẫy mà thôi.

Khi hai người vừa nói xong thì Y Nhi từ ngoài cửa đi vào trên mặt của cô lúc này đỏ hơn lúc nãy nữa rồi a. Điều này chứng tỏ bên ngoài kia có chuyện vừa xảy ra đó nha.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Khi quân nhân Say

Y Nhi trong lòng là muốn xem người nào đó đang như thế nào lại không có cơ gì để ra ngoài vào lúc này nhưng khi nghe mẹ nói lão ba còn ở ngoài đó uống rượu thì liền nắm lấy cơ hội đi ra ngoài.

Một màn trước mắt là tất cả mọi người đã say hết rồi, mấy ông chú cũng có người nằm lẳng ra trên bàn ngáy khò khò luôn rồi, chỉ còn lại bộ tứ kia thôi.

Y Nhi lúc này đứng sau lưng Ngô Thần, cô không thấy rõ mặt anh chỉ nhìn thấy cả 4 người đang vui vui vẻ vẻ rót rượu mời tới mời lui thôi.

Đến khi Y Nhi đến gần thì người quay đầu lại đầu tiên là ba của cô, ông đây là say không còn kiểm soát được nữa rồi a nhìn bảo bối tâm can của mình đi đến cả gương mặt đỏ như mông khỉ của ông nhăn lên cười một cái hả hết nguyên cái hàm răng ra.

_ Bảo bối, bảo bối lại đây lại đây. - lão ba say mất rồi hành động kèm giọng nói cũng có phần nhão đi rất nhiều rồi.

Y Nhi không nói gì chỉ tiếp tục bước đến, cánh tay chuẩn bị chụp lấy cái tay đang quơ lung tung của ba thì lại bị ba nắm lấy tay kéo đến.

_ Xin giới thiệu với mọi người đây là con gái của tôi, bảo bối tâm can của Lư gia tôi từ nhỏ đến lớn ngoan ngoãn vô cùng, nay cũng gần 20 có phải là rất xinh đẹp hay không? Mọi người nói đi có phải rất là xinh đẹp hay không? Há?.

Cái giọng nói của người sin lúc nào cũng nhão nhẹt lại vô cùng buồn cười nhưng mà nhiều người cùng sin mà nói chuyện với nhau thì lại nhìn như cái đoàn hề vậy đó.

Mọi người nghe xong ai nấy miệng cũng tấm tắc khen, vỗ tay hoan hô đủ thứ khiến cho Y Nhi thật sự không biết nên chôn cái mặt này ở đâu mới được.

_ Lão Lư! con trai nhà họ Tạ cũng vừa tốt nghiệp xong tôi thấy rất là xứng đôi với Y Nhi nhà anh, tôi đây không ngại làm ông mai đâu a.

Một người bạn của ba cô bộ dạng cũng say đến nơi rồi, nãy giờ cũng thương thức cô từ trên xuống liền muốn tìm cho mình một cái bao lì xì đỏ a.

_ Tiểu tử họ Tạ đây à, không được, con gái ta xinh đẹp thế nào học cao thế này làm sao có thể gả cho cái tên tiểu tử thói mặt mụn thế kia, không được, không không được. Hừ.

_ Ba, trong đoàn của con có tên nhóc rất được nay mai con sẽ dẫn hắn đến cho ba xem - Lư Toàn cũng say hơn phần nữa, anh là cũng muốn tìm bạn trai cho em gái mình đúng lúc nhìn trúng tên nhóc trong doanh trại của anh thừa dịp vui vẻ liền muốn hướng người đi.

_ Trong đoàn của con, có đẹp trai bằng ba không? có nấu ăn giỏi bằng ba không? - ông Lư lúc này ánh mắt sắc bén nhìn con trai của mình.

Mấy cái tên lính này ăn nói thô lỗ ngày ngày không lẫn trong bưng thì cũng là chạy cho đầu đầy mỡ hôi, bảo bối của ông là phải gả cho người có thể chăm sóc con bé tốt thật tốt thì mới được.

_ Ba, trong đoàn của con cũng có mấy người rất được. - Chấn Mạnh một bên uống hết ly rượu miệng cũng vui vẻ mà mình họa theo.

Cả một đám đàn ông giờ phút này đang bàn về người hợp với cô gái nhỏ đang đứng một đống kia.

Y Nhi ảo não, không phải chứ cô ra đây là để bắt ba ngừng uống rượu giải thể cái bàn rượu này đồng thời cũng là lo lắng cho người nào đó đang ngồi im re từ nãy giờ.

Ánh mắt của cô liếc nhìn bóng lưng của Ngô Thần, không biết có phải là trời hôm nay khuya xuống lạnh quá hay không mà tự nhiên cô cảm thấy xung quanh đây khí lạnh bắt đầu tăng dần.

Mọi người vì chủ đề kén rể chọn chồng cho Y Nhi mà càng nói càng hăng say, thiếu điều hình như những chàng trai nào độc thân trong làng ngoài làng đều được đem ra hết.

Mặt mày của Y Nhi giờ méo xeo hết rồi, cô là không biết phải chen vào thế nào để kết thúc câu chuyện cười này đây, cô là vừa mới bị cưỡng hôn xong lại còn bị người ta ăn đậu hủ trước cửa nhà tìm còn đập lung tung đây mà giờ lại bị mang ra đùa giỡn như thế.

Lão ba kể bên cái gì cũng lác đầu, cái gì cũng không được phải nói là ông nghe không vừa ý một ai cả, chồng của con gái ông phải là một người tốt mới được gia thế không cần cao sang quyền quý miễn rằng hắn ta có đủ bản lĩnh để chăm sóc lo lắng quản đời còn lại cho bảo bối nhà ông thì ông đã mãn nguyện rồi.

_ Bác trai, vậy cháu có thể làm con rể của bác không?

Từ nãy đến giờ, từ lúc cái câu chuyện về Y Nhi bắt đầu dậy sóng ai ai cũng nháo nhào lên thì chỉ có mỗi mình cái khúc gỗ này ngồi im thính thích, lâu lâu lại nhấp một chút rượu cho đến khi mọi chuyện bắt đầu lên đến cao trào thì lúc này lại mở miệng.

Giọng nói của anh không quá lớn chỉ vừa đủ nghe nhưng khi anh vừa nói hết câu thì xung quanh trở nên im hết, mọi người như bị đứng hình hết rồi.

_ Tiểu tử con không nói đùa chứ?

Lão Lưu như là bị cướp đi hồn vía, ông là người đầu tiên bùng tỉnh đầu tiên.

_ Con là nghiêm túc.

Anh vẫn thản nhiên câu nói vừa rồi cứ như là điều bình thường không có gì quá hệ trọng, chỉ có là Y Nhi ở sau lưng anh đã hóa đá từ lúc nào rồi.

_ Tui sẽ không giao em gái của tui cho cậu đâu.

Lưu Toàn là người tinh táo thứ hai, anh ngay vừa vào nhà là biết cái biểu cảm của em gái anh thì cũng đoán đi không ít rồi nhưng mà lại không ngờ đến cái tên tiểu tử này không bao giờ biểu lộ cái gì mà hôm nay lại dám trước mặt ba anh nói câu này.

_ Con câm miệng. Ngô Thần con lập lại cho ta con mới nói gì?

Lão Lưu trừng mắt với con trai của mình ý bảo anh nên im miệng là tốt nhất, sau đó quay sang nhìn chăm chăm cậu thanh niên mặc quân trang trước mặt gương mặt rõ ràng vẫn mang không ít sự ngờ ngàng.

_ Con có thể làm con rể của bác không?

Cái con người mặt dày nhà anh, một câu nói thôi là mắc cỡ muốn chết rồi vậy mà còn dám lập lại lần nữa Y Nhi một bên hít phải một ngụm khí lạnh lớn thật lớn rồi a.

_ Con chắc chứ?

Lão Lưu khom người xuống thêm chút nữa mắt ông nhìn thẳng vào mắt anh như đang muốn nhìn cho thấy tâm tư của anh.

_ Con rất nghiêm túc.

Ngô Thân gật đầu rất dứt khoát, anh nhìn thẳng vào mắt của ba Y Nhi hiện rõ ràng về câu nói kiên quyết của mình.

_ Tốt... tốt... được ta chịu người con rể này.... ha ha ha... được.

Lão Lưu sau khi tròn mắt lên rồi thì miệng liền cười ha hả, vở vai Ngô Thần mấy cái liên tục.

Không biết là lời nói này do rượu mà nói hay do chính lòng thật cũng ba Y Nhi mà sao nhìn ông sáng khoái đến lạ thường.

_ Ba, người nói gì vậy?

Y Nhi một bên lúc này mới biết rõ chuyện không đúng ở đây liền trừng mắt nhìn cái người to gan kia, chẳng phải lúc này cô đã nói là đùa rồi hay sao? Sao mà bây giờ lại thành ra như vậy cơ chứ, cái tên thầy giáo phó doanh này.

_ Y Nhi? Con có chịu Ngô Thần không? Há.

Nói cho đúng là lão Lưu đã nhìn trúng Ngô Thần từ lúc anh mới bước vào cửa, ông quan sát anh từ đầu đến cuối rõ ràng ánh mắt của tên tiểu tử này ngay từ đầu đã nhìn con gái của ông say đắm như vậy, sau đó còn biết hai đứa nào còn là quen biết trước nữa chứ. Chắc chắn là có gian tình ở đây.

Ông là muốn sau khi tổ chức tiệc xong hôm sau sẽ hỏi Lưu Toàn một chút về người này nào ngờ người ta lại nhìn trúng con gái ông trước cả ông, xem ra duyên phận vẫn là duyên phận.

_ Ba, ba hỏi gì kì vậy?

Y Nhi da mặt mỏng lắm rồi, nghĩ sao trước mặt mọi người ba cô lại đi hỏi cái câu như vậy cơ chứ đánh chết cô cô cũng không thừa nhận là đang có

quan hệ với anh đầu a. Vậy mà ba là say rồi liền nói bậy bạ.

Còn anh nữa, cái tên đàn ông này sao tự nhiên lại như vậy anh có phải uống rượu nhiều quá những hết cả não rồi hay không vậy. Chuyện này về cô là không thêm nhìn mặt anh nữa, không thêm có mối quan hệ nào với anh nữa ai bảo anh lại tự tiện như vậy cơ chứ.

_ Ba các chú các anh mọi người ngừng uống được rồi, về phòng ngủ đi.

Cô không muốn đứng đây nữa không cần đầu nhìn bất kì một ai giọng nói hơi lớn tiếng trách mắng rồi quay lưng bỏ đi, mặt của cô lúc này còn đỏ hơn cả cái mông khi rồi đó a.

Khi cô vừa quay lưng đi mọi người có chút ngỡ ngàng rồi lại cười cảm lên.

Cái gì mà " Con gái mới lớn đang thẹn thùng đó a ".

Cô bước vào phòng chui vào chăn đắp kính cả người, miệng không ngừng nói.

" Mọi người sấm rồi chắc chắn mai dậy sẽ không nhớ gì, đúng đúng, lời này rượu nói nên không nhớ đâu "

Lầm bầm một lát thì điện thoại của cô rung lên hiện lên một dòng tin nhắn nho nhỏ.

_ Ra đây gặp anh chút đi!

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cầu hôn giờ âm

Nhận được tin nhắn rồi Y Nhi là cả người ngẩn ra, anh có phải quá to gan rồi hay không mà lại đi hẹn cô ở ngay tại nhà như vậy cơ chứ.

" Em buồn ngủ, anh đi ngủ đi. "

Cô đây là còn giận cái tự tiện hồi nãy của anh đó nha, cô là chưa có hết giận đâu. Nhắn lại cho anh một cái tin nhắn đầy phản nộ

" Anh ở sau nhà "

Chưa tới 1 phút thì lại một tin nhắn khác gửi đến, lúc này đây thật sự là Y Nhi không còn có thể bình tĩnh nữa rồi a. Cái gì chứ cái tên quân nhân này, chắc chắn.

Trong chưa đến 3 giây thì trái tim của Y Nhi đã đập liên hồi, anh mặt dày cũng vừa thôi chứ, cô quyết định liên điện thoại qua một bên đắp chăn lên cả đầu nhắm mắt lại đi ngủ.

Ở vùng này muỗi là con nào cũng như con voi, anh đứng ở đó cho muỗi làm thịt anh chết luôn đi.

Thế mà nhắm mắt lẫn lộn một hồi cũng hơn một lúc cô không thể nào đi vào giấc ngủ được trong đầu cứ nghĩ đến cái người ngoài kia, cô là đưa tay kiểm kiểm cái điện thoại không biết lúc này liên ở đâu. Mờ màn hình lên không thấy gì ngoài giờ trên điện thoại.

Đã hơn 30 phút rồi.

Thời gian như vậy cũng là rất lâu rồi, anh sẽ tự mà đi vào thôi sẽ không chờ nữa đâu Y Nhi lại nghĩ nghĩ một hồi rồi lại quyết định liên điện thoại sang một bên tiếp rồi đắp chăn nhắm mắt lại.

Lại tiếp tục lẫn lộn một vòng cuối cùng cô vẫn nghĩ đến cái con người kia ý chí kiên định lại nói một là một như thế này cũng đã hơn 1 tiếng đồng hồ rồi liệu anh còn đứng ngoài đó hay không?

Một hồi trái tim đánh nhau với cái não thì cô cuối cùng cũng đưa ra một quyết định cô sẽ đi ra ngoài xem xem thế nào nếu như anh không còn ở đó thì tốt, còn nếu anh còn ở đó thì đứng xa xa một chút kêu anh vào nhà ngủ đi thế là xong.

Ừ, quyết định vậy đi cô là chỉ đi ra kiểm tra rồi vào liền thôi đó nha.

Y Nhi nhìn nhìn sang mẹ và chị họ hai người này từ đầu đến cuối người thì làm việc cả ngày chuẩn bị tiệc người thì ngồi xe cả 2 ngày đường cho nên sớm đã đi vào sâu giấc mộng rồi. A, như vậy cũng tốt cô sẽ nhẹ nhõm ra ngoài đến khi trở vào có bị hỏi thì nói đi vệ sinh là được.

Một lúc sau Y Nhi rón rén đi ra khỏi phòng, cô đóng nhẹ cái cửa đóng thật là nhẹ nha.

Quan sát xung quanh một lúc rồi cô mới chậm chậm đi ra cửa vòng ra sau nhà, càng đi gần đến điểm hẹn trái tim nhỏ bé của Y Nhi đập ngày một mạnh, mạnh đến nỗi nó làm cho hô hấp của cô cũng trở nên khó khăn.

Được rồi, Y Nhi bình tĩnh chỉ ra kiểm tra một chút thôi đợi lâu như vậy chắc chắn anh đã trở về rồi, xem một chút rồi đi vào ngay.....

Y Nhi quẹo phải vào khúc cửa của hai gian nhà thì đến sau nhà, cô đứng ngay ngã ba nhìn trái rồi nhìn phải không thấy bóng của ai dù là miệng nói rằng nếu anh về rồi thì tốt nhưng mà khi đến nơi không thấy bóng dáng người đầu thì trong lòng lại có chút buồn bực.

Tâm trí của cô không cam lòng mà khiến cho cô đi sâu hơn một chút nhìn tới nhìn lui nhiều hơn. trong miệng lẩm bẩm " Cái gì chứ bảo người ta ra đây vậy mà không thấy ". Đây, đây mới là lời nói thật lòng của cô đó nha.

Nhìn một lúc thì Y Nhi thở ra một hơi đầy thất vọng rồi quay lưng muốn trở về, vậy mà khi quay lại liền đụng vào bức tường thịt cứng thật cứng.

Do anh đứng phía sau không báo trước nên dọa cho cô sợ miệng theo phản xạ muốn la lên tiếng kêu còn chưa ra được đến cổ họng thì đã bị đôi môi của người đàn ông đó chặn lại, còn cuồng nhiệt hút lấy mọi thứ trong miệng cô nữa a.

_ Um.... Thần anh buông em ra.

Y Nhi lúc đầu bị hoảng sợ nhưng mà mùi hương quen thuộc này cô không thể quên được liền nhận ra lúc này mới bình tĩnh mà thì thào.

_ Em đến trễ.

Sau một lúc chiếm đóng lấy mặt ngọt của cô gái nhỏ trong lòng thấy Y Nhi là không thở được nữa anh mới bắt đầu đi mà buông cô ra, giọng nói cũng khàn đi không ít.

_ Vậy sao anh còn ở đây.

Y Nhi lấy từng ngum từng ngum khí vào miệng, cái người này lúc nào cũng thô bạo như vậy. Còn cô thì không có khả năng chống trả, lúc nào cũng phải chịu uất ức mà nói không nên lời.

_ Đợi em

Ngô Thần không nhanh không chậm trả lời cô, vẻ mặt của anh đã mang theo một tia quái lạ từ lúc nào rồi.

_ Em đã nhắn tin em ngủ rồi sao còn đợi?

Y Nhi lúc này mới gan dạ ngược mặt lên hất cái cằm nhỏ của mình lên mà nói với anh.

_ Chẳng phải em đến rồi sao.

Ngô Thần nhìn bộ dáng xù lông vô lý của cô gái nhỏ trong ngực mình thế này liền cảm thấy vui sướng trong lòng, liền hé ra một nụ cười rất chói lóa.

Y Nhi là bị nói đến cạn lời, đứng rồi a cô là nhắn tin báo mình một ngủ vậy mà giờ lại ở đây lúc này đây cô là đang cảm thấy mình bị lừa một cú rất cay nha, chui vào bẫy của người ta lúc nào không hay.

Lúc này cô gái nhỏ đã bắt đầu xù lông nhiều hơn rồi, Ngô Thần là không chọc cô nữa liền ôm cô vào lòng siết thật chặt.

Từ lúc này bị mọi người ghẹo đến như vậy anh là muốn ôm lấy cô bảo vệ đến cùng, nhưng mà lời nói của anh lúc vừa rồi là thật lòng là định đóng cột đó nha. Nghe bạn của cô nói tên họ Tạ nào đó thì anh đã không thể nhịn được nữa mà muốn tiến công đóng dấu chủ quyền để những người kia không thể nào tìm cơ hội mà đem cô cho người này đến người khác làm đối tượng kết hôn được đâu nha, cô là của anh, chỉ là của một mình anh thôi.

Nhìn đến một gốc đào kia nó khá khuất so với chỗ họ đứng hiện tại cho nên anh không nói nhiều phòng tránh người nhà cô có thể xuất hiện bất cứ lúc nào, liền nhẹ như không thân thủ tốt mà bế cô đến chỗ đó.

Y Nhi bị anh bế đến đó cả mặt, cô là thường ngày vẫn hay bị chê mập quá mập vậy mà cái hành động này của anh cứ như cô là cục bông gòn 100 gram trọng lực cũng không có hay sao ấy.

Cho đến khi hai người an ổn ngồi trên cái bục gỗ thì là anh để cô ngồi lên đùi mình còn hai tay thì vẫn ôm cô gát gao.

_ Em nói xem người họ Tạ kia có để ý đến em?

A a, thì ra này giờ là hủ dấm nhà anh bị đập một phát đổ gần hết hủ rồi đây. Cho nên anh mới là muốn hẹn cô ra đây để mà nói chuyện này sao?

Y Nhi vừa nghe câu hỏi này mặt mày đang nhăn nhó thì cũng giãn ra mà còn một bụng mắc cười mà không thể cười được phải nín cười đến cả người run bần bật.

Ai, cái cô gái vô lương tâm này còn dám cười anh sao? được rồi để coi anh trừng trị cô thế nào.

_ Em còn cười, anh liền đi gặp ba mẹ em đòi cưới ngay lập tức.

Cái này là thật lòng anh nói nha, chứ không phải là muốn phạt cô đâu a. Cái tâm trạng lúc này của anh đúng thật là chỉ muốn đem cô về ngay lập tức đưa cô vào quân doanh ngay.

_ Em không cười nữa đừng có làm vậy.

Y Nhi bị câu nói này của anh dọa cho sợ chết khiếp, cô là chưa muốn lấy chồng đâu a cô chỉ mới có năm nhất đại học thôi đó nha, cô còn đến 2 năm nữa tuổi thanh xuân này chỉ mới hưởng được có vài tháng thôi làm ơn đừng bắt cô đeo gông a.

Nhìn nhìn cô gái nhỏ bắt đầu chịu ngoan ngoãn rồi thì lòng của anh cũng bắt đầu soi trào cô là thật sự không muốn kết hôn với anh ư? Lời nói lúc này của anh là thật lòng mà.

_ Y Nhi, em nói xem khi nào thì anh mới được cưới em?

Anh lúc này không phải là một người lính, không phải là một phó doanh mặt lạnh nữa mà anh là Ngô Thần là bạn trai của Y Nhi, một lòng một dạ muốn cưới người con gái mình yêu thương nhất mà thôi.

_ Em... em còn 2 năm đại học.

Y Nhi bị câu hỏi này của anh làm cho mặt mày đỏ hết cả lên, không phải chứ anh là đang cầu hôn cô sao nhưng mà nếu thật là cầu hôn thì cái tình cảnh lén lút trộm trộm này thật là mất mặt chết luôn đó nha. Không được, nghĩ đến nào cũng không được.

_ Vậy trước khi em tốt nghiệp một năm anh sẽ đến nhà em hỏi cưới, sau khi em tốt nghiệp chúng ta liền cưới.

Trong đầu của anh đã sắp xếp sẵn rồi nha, câu trả lời này của cô không phải là cự tuyệt anh đâu mà chỉ là cô muốn anh chờ thôi vậy là cô đồng ý gả cho anh rồi đó nha.

_ Em... em còn muốn đi làm vài năm để học hỏi.

Y Nhi nuốt một ngụm nước bọt khá lớn cô là tuổi thanh xuân còn phơi phới thế kia đó nha.

_ Em chỉ cần hỏi anh là được.

Ngô Thần kiên định ánh mắt nhìn thẳng vào mắt của cô gái nhỏ, anh muốn cho cô biết rằng cô chỉ có thể nhìn mỗi anh mà thôi, biết mỗi anh mà thôi.

Y Nhi lúc này ngậm miệng lại rồi đơn giản nói cái gì cũng không nói lại anh hết, nếu là như bình thường cô sẽ phát cáu mà chửi toi bởi người đối diện cuộc đời này của cô ba mẹ còn chưa bao giờ sắp đặt vậy mà ở đâu lại ra một người như vậy mà dám sắp đặt cuộc đời cô chứ. Ngô Thần à, anh là làm lính lâu năm quá rồi bị nhiễm bệnh nghề nghiệp rồi phải không.

Nhưng mà thật lạ thường là cô lại không cảm thấy bức bối ngược lại còn cảm giác rất an lòng mà giao cái cuộc đời nhỏ bé này của cô cho anh để anh tùy ý sắp đó nha. Còn là một lòng rất mong chờ nha.

_ Y Nhi, 2 năm sau gả cho anh được không?

Giọng nói của Ngô Thần rất trầm nó mang đầy tiếng lệnh trong đó, nhưng mà giờ phút này Y Nhi lại nghe ra sự cầu xin dịu dàng của anh một cách lạ thường.

Y Nhi tâm trạng đang rối bời cô suy nghĩ rất lâu, mà Ngô Thần lại rất kiên nhẫn ngồi chờ đợi câu trả lời của cô.

Phải một lúc cái não nhỏ và trái tim nhỏ của Y Nhi chiến đấu với nhau thì cô mới cảm thấy từ đầu đến cuối ở bên anh cô vô thức lại có một cảm giác an toàn đến phi thường, mà những người nam nhân khác không hề có.

Cô suy nghĩ nếu nữa cuộc đời này của cô giao cho anh thì sẽ có phần yên tâm đến cực độ vì anh là một quân nhân lời nói của anh sẽ không bao giờ là dối trá và sẽ không bao giờ phản bội cô.

Cho nên đem đến quyết định cuối cùng là Y Nhi gật đầu cô là mắc cở chết đi được, nếu mà sau này cô có con với anh bảo bảo mà hỏi ba cầu hôn mẹ thế nào thì cô sẽ nói làm sao đây. Không lẽ cô sẽ nói "A, ba con kêu mẹ lén lút ra sau nhà ngoại con gặp nhau lúc giờ âm mà cầu hôn "U"?

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ngọt lịm

Ai nha, số cô là khổ sở vậy hay sao chứ.... a hu hu.

Ngô Thần vừa nhìn thấy cái gât đầu của người trong lòng thì như là được xem băng pháo bông đêm giao thừa vậy đó, tiếng lòng của anh nổ lộp bộp vui sướng còn vui sướng hơn cả việc được thăng chức nữa cơ.

Anh là suy nghĩ có thể cô sẽ từ chối vì giờ cô còn quá nhỏ, nhưng không sao nếu lần này cô từ chối thì lần sau anh sẽ lại tiếp tục cho đến khi nào cô chấp nhận mới thôi. Anh đầu gối là cô lại đồng ý ngay như vậy cơ chứ, thật sự là có chút ngoài dự tính của anh.

Nhưng không sao, nếu như vậy thì chứng tỏ trong lòng của cô là có anh và cô đã chấp nhận giao phó cuộc đời này cho anh rồi thì anh sẽ không còn sợ mất cô nữa đâu a.

Lúc này đây anh vui mừng trong lòng, vươn tay ôm cô siết chặt vào lòng rồi mới thả cô ra đưa tay nâng cằm nhỏ nhỏ của cô lên anh muốn nhìn thấy khuôn mặt của cô vào lúc này.

Má của cô đã đỏ ửng lên rồi, hai mắt long lanh đến mê người còn đôi môi đỏ mọng kia đang bị cô dẩy xé đến đau lòng.

_ Đừng cắn nữa, nó là của anh mà.

Anh tiến đến môi của cô phũ lên nhẹ nhàng từng chút một, yêu thương, liếm mát nó. Từ từ chậm chạp để cô gái kia thích ứng được mọi thứ, anh muốn khoảnh khắc này cô và anh sẽ mãi ghi nhớ cho đến hơn thờ cuối cùng.

Bên trên đôi môi của anh đang tha hồ liếm mát đôi môi của cô thì bên dưới bàn tay hư đốn của anh cũng đã không thể an phận ngay từ đầu mà lại theo đường cũ lên vào trong áo của cô xoa bóp nơi tròn trịa kia một cái thỏa mãn.

Cô.... không mặt áo ngực, đây là một điều kích thích ngay khi tay của anh vừa chạm vào ngực của cô, sợi dây thần kinh của anh giật liên hồi vì điều này, da thịt chạm vào nhau cảm xúc cũng trở nên không thể kiềm chế được.

Anh hôn từ từ buong đôi môi của cô ra anh hướng xuống cổ trắng nõn mềm mại của cô ngậm một cái lại nhả ra, rồi đến xương quai xanh nó thật mê người, và khi cái nút áo cuối cùng của cô bị anh đẩy ra thì bầu ngực đầy đặn kia ần ần hiện hiện dụ hoặc mê người.

Còn Y Nhi thì bị anh đưa vào ma trận tình ái, cô là không phải lần đầu bị anh dẫn vào ma trận tình ái mà là lần này cảm xúc trong con người cô nó cao trào đến lợi hại kèm với sự dẫn dắt của anh khiến cho cô mê loạn mất rồi.

Anh hạ người xuống nâng cô lên cao thêm một chút khiến cho nơi đầy đặn kia của cô đưa thẳng trước mặt anh, đầu nhũ hoa hồng nhạt mềm mềm càng nhìn càng thấy ngọt chỉ muốn một ngụm nuốt hết vào bụng.

Anh nuốt ngụm nước bọt khiến yết hầu của anh chạy xuống một cái sau đó đưa đầy lưỡi ra vươn đến chuẩn xác ngay đầu nhũ hoa đưa vào trong khoang miệng của mình.

Oa.... thật đúng như những gì anh nghĩ, nó thật ngọt thật mềm, thật thơm thơm đến mê người.

Anh mút một cái cảm thấy một chất ngọt chảy vào trong miệng khiến cho cả cơ thể của anh không tài nào yên được nữa.

Anh nhẹ nhàng liếm mát bên trái rồi lại bên phải mỗi bên đều bị anh liếm mát đến đỏ lên nhả ra còn lu lại một bịch nước miếng của anh nhìn nó thật sự càng mê người.

_ Y Nhi, em thật mềm thật thơm.

Anh lúc này bị dục vọng lên tới não, thật sự là muốn đè cô ra ngay tại chỗ mà từ từ yêu thương cô, giọng nói của anh đã không còn bình tĩnh như trước nữa rồi.

_ Thần, đủ rồi mau thả em về.

Y Nhi lúc này bị anh làm cho bấn loạn, sau khi bị anh mút lấy nơi tròn trịa của mình cũng là bị dọa mà tính lại muốn đẩy anh ra nhưng mà thật sự cái cảm giác này khiến cho cô không đành lòng.

_ Y Nhi, anh muốn.

Ngô Thần suốt bao nhiêu năm làm đường tăng, lúc này đây lần đầu được ném vị sữa ngọt lịm thế này thì làm sao có thể mà nhẫn nhịn được cơ chứ.

Làm lính gần ấy năm nhiều lúc anh cũng suy nghĩ có phải mình không có cảm giác gì về chuyện trên giường hay không, hầu như sức lực của anh đều là nằm trong những buổi huấn luyện, đặc lưng liền ngủ thì đâu có thể thời gian suy nghĩ đến những chuyện như vậy, Khả năng nghĩ về chuyện đó đều là con số 0.

Nhưng mà bây giờ thì anh đang nằm ở mức cán 100% khi mà cô gái mê người này đang ở trước mặt của anh, lại còn được ném vị ngọt ở nơi tròn trịa

này của cô làm sao anh có thể buông tay như thế cơ chứ.

_ Thần, anh.... anh hãy nhin vì em có được không?

Y Nhi là biết rõ ràng anh đang thế nào rồi, ở dưới hông của cô là đã bị một vật cứng cứng độn lên từ nãy giờ. Nhưng cô có lý do riêng của mình, ngày hôm nay phát sinh chuyện thế này cô không đẩy anh ra mà còn mê luyến như vậy thì xác thật cô là toàn tâm toàn ý với anh rồi nhưng mà lúc này đây thì không được.

Xem như chuyện cho anh uống sữa trước như vậy thì được gọi là đánh dấu đi, còn lại những bước kia thì phải đợi sau đám cưới thì mới có thể tiến xa hơn.

_ Y Nhi, anh đổi ý rồi. Một năm thôi.

Anh là cũng đang cố gắng kèm chế mình, giọng nói cũng khàn đi rất nhiều rồi nhưng mà không thể làm gì khác được nữa khi mà câu nói của cô làm anh thất tỉnh, anh là bị mất kiểm soát lúc nào không hay rồi a.

_ Thần, em muốn tốt nghiệp sau đó đi làm rồi mới tính đến chuyện kết hôn. Nếu như kết hôn sớm quá em sợ sẽ hối hận.

Y Nhi đưa tay lên vuốt mặt của anh nhẹ nhàng, gương mặt này đúng thật là yêu nghiệt mà nó là đã lấy đi trái tim của cô lúc nào không hay.

_ Kết hôn rồi, nếu em muốn đi làm thì liền đi làm, muốn nghỉ liền nghỉ anh một đời sẽ che chở cho em có được không?

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chào ! Tôi muốn em làm bạn gái tôi

Sáng hôm sau, Ngô Thần phải về quân đội từ sáng sớm Y Nhi đến khi tỉnh giấc thì mặt trời cũng đã lên cao.

Tối qua cô được anh thả đi cũng chẳng phải là dễ dàng gì sau một hồi bị hôn đến choáng váng thì anh mới chịu để cô đi. Một mạch chạy thẳng vào trong phòng, cô không dám ở lại thêm bất kì giây nào nữa.

Phần còn lại người đàn ông kia chừng nào mới chịu vào phòng thì cô hoàn toàn không biết gì cả, chỉ khi thức dậy mới thấy điện thoại có một dòng tin nhắn " Anh có nhiệm vụ, sau khi về sẽ tìm em ". Lúc này Y Nhi là bị cảnh tượng tối qua làm cho xấu hổ vô cùng, cô tự nói trong đầu nếu lần sau có gặp riêng anh thì nhất định phải đề phòng mới được.

Hôm nay cũng chẳng có việc gì quan trọng chủ yếu cô gái nhỏ được ở nhà với ba mẹ, ngoài việc được cung ăn rồi ngủ thì cô cũng chỉ là đi lanh quanh trong sân nhà qua hết nhà này đến nhà khác kiểm chút việc mà làm.

Ngày nghỉ của Y Nhi cứ thế nhạt nhẽo trôi qua bốn ngày chị họ cũng đã về doanh trại cùng chồng rồi trong đại viện chỉ còn mỗi mình Y Nhi là rảnh rỗi thôi, đến sáng ngày thứ năm thì Y Nhi đã sắp xếp đồ dùng vào vali chuẩn bị ngày mai lên đường trở về trường học.

Đặc biệt hôm nay, ông bà đến ăn đám tại nhà bạn nhìn cháu gái mình ngập ngừng ngập dài cũng là muốn con bé vui vẻ một chút nên lôi kéo cô đi đến nhà bạn ăn tiệc.

Y Nhi tuy không thích những bữa tiệc tùng nhưng mà suy nghĩ một chút cô không có việc gì làm nữa rồi, đồ cũng đã dọn xong từ giờ đến tối ngoài việc chơi điện thoại ra thì đợi đến giờ ăn rồi ngủ. Mẹ cô thấy vậy cũng là thúc con gái đi cùng ông bà một chút cho vui vẻ.

Từ nhà của cô đến nhà bạn của ông bà cũng là một đoạn khá xa, ở nơi của cô đi bộ là chủ yếu tuy có xe nhưng ông bà là thích đi bộ hơn cả ba người cùng đi cùng nói vui vẻ về trên một con đường, khi đến nhà bạn thì cũng gần sắp vào tiệc rồi đó a.

Đây là một căn nhà mới xây theo kiến trúc thế này thì cũng là lấy từ thành phố về, bên trong nhà rất đông khách dù là không bằng một gốc với tiệc tùng nhà cô nhưng cũng được coi là hoành tráng đi.

_ Lão Lưu, ông bà đã đến mau mau vào đây.

Bên trong có một ông cụ nhìn là biết sắp si với ông của cô gương mặt nhăn nhoe nở ra một nụ cười là răng chỉ còn có hai cái hướng đến bà cô hướng tay tới phía bọn họ.

Ông của cô cũng vui vẻ vô cùng tay bắt tay với người ông này, Y Nhi đây là lần đầu tiên biết người này dù là lúc nhỏ cũng không ít lần theo ông bà đi dự tiệc nhưng đây vẫn là lần đầu tiên gặp mặt.

_ Đây là cháu gái bảo bối của ông hay nói sao, ai nha rất xinh như lời kể nha.

Ông của cô là luôn tự hào về cô cháu gái bảo bối này đi đến đâu cũng không ngừng giới thiệu bản thân có cô cháu gái tài giỏi lại còn xinh đẹp, đỗ đại học danh tiếng ở thành phố S khiến cho ai ai nhìn cũng phải có chút tò mò ngưỡng mộ.

Ở đây phong tục trọng nam khinh nữ vẫn còn rất phổ biến nhưng mà ông bà nhà cô lại yêu thương nữ hơn rất nhiều, ai khen cháu trai họ thế nào nhưng đến lượt ông bà thì luôn đem cô làm vật tỏa sáng cho cả gia tộc của họ.

Đây được gọi là sự đãi ngộ của một đứa cháu gái duy nhất không à?

Không đề ba người đứng ngoài lâu ông lão liền dẫn họ vào trong nhà, sau một hồi nghe không ngớt thì Y Nhi cũng đã hiểu thì ra ông này họ Hoàn tên Dự là chiến hữu của ông cô từ hồi còn trai tân đến giờ. Nhà này mới xây là do cháu trai của ông Hoàn đi làm ở thành phố được lên chức liền có thể xây được nhà trong vòng một năm.

Ông Hoàn là rất hãnh diện về đứa cháu này của mình một chữ cũng tên anh ta hai chữ cũng tên anh ta, nghe riết rồi cô cũng tự biết anh ta tên Hoàn Lâm, năm nay 27 tuổi hiện là phó giám đốc công ty RM chuyên về điện tử.

Sau khi để ba người vào bàn ông hoàn cũng không vội đi tiếp người khác mà cũng vui vẻ ngồi xuống bên cạnh ông của cô, mắt của ông thì cứ nhìn cô từ đầu đến cuối Y Nhi nghiêng người qua thì thầm bên tai ông của cô. Không cần nói Y Nhi là cũng biết ông Hoàn này muốn nói gì rồi đó nha.

_ Lão Lưu, cháu gái ông đã có người đến hỏi chưa?

Câu hỏi này không có gì quá xa lạ đối với ông bà cô nữa rồi, chỉ là nói về cháu rể chồng của Tiểu Y nhà ông thì cần phải chọn lựa kỹ một chút nhưng mà cũng nên theo cảm giác của Tiểu Y là tốt nhất.

_ Con bé còn nhỏ.

Đây là một câu trả lời mà ai nghe rồi cũng là biết nên chuyển sang vấn đề khác để nói, nhưng mà lão Hoàn này vẫn không từ bỏ tiếp tục nói đến cháu trai tài giỏi của mình lâu lâu lại cứ nhìn Y Nhi một cái rồi cười khen cô không ngớt lời. Ý định muốn cô làm cháu dâu của ông ta hiện quá rõ ràng.

_ Lão Hoàn, tôi luôn tôn trọng quyết định của con cháu.

Ông của cô là ai kia chứ, nghe câu đầu tiên liền hiểu ra vấn đề nhưng mà sau vài lần nhìn cô cháu gái bảo bối này của mình cái gương mặt ngây ngây ngô ngô của cô thế kia chuyện gì cũng giống như là không liên quan đến mình thì làm sao ông có thể yên tâm để gả đi đây hả. Hướng chỉ tương lai của cô đang rực rỡ trước mắt, con gái mà đậu được vào trường đại học danh tiếng thì phải tiếp tục theo học cho đến cùng nếu lấy chồng vào lúc này thì có mà bỏ ngang con đường sáng lạng như thế thì không được.

Ông tuy là sống trong thời phong kiến mà ra nhưng mà không phải ông cũng phong kiến như vậy, thời buổi bây giờ con gái càng học cao có công danh sự nghiệp thì mới là phước lớn chứ không phải được lấy chồng mới là phước lớn đâu nha.

Cho nên về mặt tình cảm ông hoàn toàn muốn để cho cô cháu gái bảo bối của mình dựa trên tình yêu mà tạo thành.

Hai ông lão đang dẫn co với nhau thì phía sau lưng của Y Nhi có một người thanh niên đang bước đến, dáng người chững chạc vẻ mặt điềm tĩnh lại rất có khí chất của một người trong thương trường mà ra đang tiến đến chỗ hai ông lão nở ra một nụ cười sáng chói trong rất điển trai.

_ Ông Lưu, ông nội hai người nói chuyện gì mà vui thế?

Anh ta chính là Hoàn Lâm người mà từ nãy đến giờ được nhắc đến trong miệng của ông anh ta không ít lần, vị trí của Y Nhi là đang đưa lưng về phía anh ta cho nên Y Nhi chỉ có thể nghe giọng nói chứ không thấy được người.

_ Tiểu Lâm, con ngày càng đẹp trai a.

Đây là câu nói của bà cô từ nãy giờ chuyện hai ông già kia nói bà cũng là hiểu rất rõ chỉ mấy năm liền không gặp thằng bé này không nhớ rõ tướng mạo ra sao, nhưng mà chỉ đi làm mấy năm có thể thăng chức lại còn xây được nhà thế này thì là người đàn ông rất được đó nha rất có bản lĩnh. Y Nhi của bà ít ra cũng phải đi cùng những người như thế này mới được.

Nhưng mà cũng như lão chồng bà, bà nhìn sang đứa cháu này của mình tám phần vẫn là cứ ngây ngây ngô ngô chuyện gì cũng chẳng màn từ đầu đến cuối cầm cái đầu mà ăn đậu phộng luộc, lại còn thích thú vừa ăn vừa cười nhúng nhúng cái chân nữa chứ cho nên vẫn là không nỡ gả đi đâu a.

_ Bà Lưu bà quá khen rồi ha ha con có đẹp nhưng cũng chẳng ai thèm.

Anh ta nhìn bà Lưu rất triệu mến phải nói là từ nhỏ anh ta cũng tiếp xúc với bà Lưu không ít lần, bà vừa hiền vừa nhân hậu cho nên thiện cảm trong anh ta về bà cũng đạt con số không hề nhỏ.

_ Ai nha, có duyên liền gặp thôi, a đây là cháu gái của bà Y Nhi.... Y Nhi mau chào anh Hoàn đi con.

Bà nở một nụ cười hiền hậu hướng về anh ta sau đó mới nhớ đến cái cô cháu gái bảo bối đang mê ăn của mình.

Y Nhi bị điểm danh liền có chút ngơ ngơ trong miệng thì phồng nên vì đang có một đồng hạt đậu phộng trong miệng, cái thói quen xấu này từ nhỏ đã

không bỏ ăn đậu phộng cô không hề ăn như người ta tách từng cái bỏ vào miệng nhai rồi lại tách cái khác, cô đây là một lần tách hơn 20 hạt rồi mới bỏ vào miệng một lúc mà nhai.

Hồi đó cũng là bị chửi không ít lần vì cái tật ăn mất nét như vậy mà vẫn cứ không chữa, cô lại cao giọng nói với mọi người ăn như vậy mới biết được mùi vị của đậu phộng thơm béo đến cỡ nào thì bây giờ nó là một dạng mất hình tượng sâu sắc với người ngoài đó nha.

Bà Lưu lúc này suy nghĩ thất thần nên không có nhìn rõ cô thế nào, đến khi nhìn cho rõ thấy cô đơ ra thì mới biết trời ơi nó là đang ăn đậu phộng đó trời.

_ Ha Ha, chào... chào anh.

Cô cố gắng nhai bớt xuống rồi mới đứng dậy quay người lại đưa tay ra cười một nụ cười mỉm không dám hé răng hướng về người kia rất là trẻ con.

Hoàn Lâm là vì gia đình nên mới cố gắng học tập với nguyện vọng gia đình sẽ khá giả hơn cho nên chỉ lo học rồi đi làm, anh đây cũng là một trong những cực phẩm đối với các cô gái xung quanh mình nhưng mà vẫn chưa có ai vào được mắt anh. Vậy mà hôm nay khác rồi a.

Cái cô gái nhỏ trước mắt này thật sự làm anh trở nên bất động, cô gái này thật sự là người anh cần tìm cho nửa đời sau của mình.

Điều bộ len lén nhai nhai trong miệng rồi nuốt nhẹ đồ ăn đang ngậm trong miệng mà môi vẫn cố gắng duy trì một cái cười mỉm rất dài kia thật làm cho người ta yêu chết đi được.

_ Chào, tôi muốn em làm bạn gái tôi

Cái câu nói này của Hoàn Lâm rất nghiêm túc, không hề xấu hổ cũng chẳng mang một chút gì là đùa bỡn mà là hoàn toàn nghiêm túc.

Y Nhi một bên nghe câu nói này liền là bị mắc nghẹn, cô đang len nuốt bớt bột đậu phộng trong miệng để dễ nói chuyện nào ngờ vừa nuốt một cái nghe câu nói này liền là bị chặn ngang cổ.

_ Nước.... nước.... nước.

Cô quay qua bàn cố gắng thốt ra 1 chữ: NƯỚC.

Không phải chứ, hôm kia bị cầu hôn giờ âm, giờ thì mắc nghẹn đầu phộng vì bị tỏ tình ư.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Người đó là ai ?

Phải uống hết cả một ly nước đầy Y Nhi mới có thể thông cổ trở lại đây là lần đầu tiên cô cảm thấy đậu phộng là một thứ đáng sợ như vậy, trong lòng cô quyết định sẽ không bao giờ ăn đậu phộng nữa đâu a nó là thứ lấy mạng người chứ không phải đùa.

_ Anh... khụ khụ... anh Hoàn... khụ khụ.

Y Nhi là muốn nói câu " Anh Hoàn thật biết đùa " nhưng mà cô là ho sặc sụa nên chỉ có thể nói đến đó.

Ba ông bà lão ngồi đờ người ở đó họ là không biết lúc này mình là do muốn có chắc quá nên nghe lầm là Hoàn Lâm trực tiếp tán tỉnh Y Nhi có phải hay không.

_ Anh Hoàn... khụ khụ... anh thật biết.... khụ đùa.

Phải qua mấy lần ho sặc sụa như vậy Y Nhi mới có thể lấy lại hơi mà nói cho hết một câu.

_ Tôi không đùa, Y Nhi nếu em chưa có bạn trai có thể cho tôi cơ hội?

Anh ta một tay vươn đến muốn vuốt lưng cho cô nhưng mà là bị cô dùng cánh tay gạt ra không chút cũng không muốn bị anh đụng vào người, cái hành động này của cô làm cho anh có vẻ nhói một chút trong tim.

Có thể nói rằng anh là vừa gặp đã yêu rồi đó nha.

_ Tôi đã có người mình thích.

Y Nhi nhìn anh ta một cái anh ta đúng là đẹp trai thật, gương mặt rất tốt lại còn phong thái là một doanh nhân thành đạt nữa kìa nhưng mà những thứ này đối với cô lại không một chút gì là sánh bằng với vị trung tá kia đâu nha, trong mắt cô người này dù có thế nào nhưng mà vẫn còn thua xa với Ngô

Thần.

_ À? con có bạn trai rồi?

Câu trả lời vừa rồi của cô khiến cho ông bà hoàn hồn không ít cả hai đồng loạt la lên từ phía sau khiến cho Y Nhi giật cả mình.

Cô quay lại nhìn ông bà của mình mặt đỏ lên không ít, cái trạng thái này của cô đó là trả lời " Đúng rồi ".

_ Người đó là ai?

Không đợi ông bà nói tiếp câu nói này là xuất phát từ Hoàn Lâm mà ra anh không ngờ lần đầu mình trùng tiếng sét ái tình mà lại trùng ngay cô gái đã có người thương khiến cho anh thất vọng không ít, nhưng ở đây anh vẫn không phục với chức vị của anh hiện giờ phải nói là dư sức lo cho cô gái nhỏ này nửa đời sau.

Còn nhìn về phía cô anh lại nghĩ người thương của cô chắc là một chàng sinh viên nào đó học cùng trường cũng nên, nếu thật là như vậy thì anh đây nắm phần thắng trong tay cái chắc rồi.

Nhưng mà.... nhưng nhưng mà Hoàn Lâm à anh đâu biết rằng người ta là TRUNG TÁ... TRUNG TÁ đó nha sau khi làm nhiệm vụ này rồi người ta lên THƯỢNG TÁ... THƯỢNG TÁ đó nha. Đối thủ này anh gánh có nổi hay không đây a. hắc hắc.

Y Nhi là có chút ảo não trong lúc này do rồi quá nên cô đành phải tiết lộ ra như vậy nhưng lại không nhớ rằng ông bà của cô đang ở đây, chuyện này về nhà chắc chắn là toi tã rồi a.

Giờ phút này Y Nhi có chút hối hận vì đi dự cái tiệc này rồi a, cái gì chứ còn có hôm nay với ngày mai nữa thôi mà cũng không bình yên là sao cơ chứ càng nghĩ thì cô càng cảm thấy ghét cái anh chàng Hoàn Lâm này, tại anh ta mà tối nay cô sẽ không được yên đâu.

Ai nha..... thật là phiền chết đi được.

_ Ông bà, con... con mệt con về trước hai người từ từ ở lại dùng bữa chiều con sẽ kêu chú tư qua đón hai người.

Với cái nhìn gắt gao thế này Y Nhi biết rõ cô không thể ở đây được nữa liền 36 kế chạy là thượng sách, trong đầu cô nghĩ bỏ của chạy lấy người trước rồi trên đường đi sẽ suy nghĩ kế hoạch ứng phó sau.

_ Anh đưa em về.

_ Không cần.

Nghe cô gái nhỏ này một chân liền muốn chạy Hoàn Lâm đâu thể để người chạy mất dễ như vậy cho nên tiến một bước về phía cô ý muốn đưa về, nào ngờ không đợi tới 1 giây cô liền từ chối sau đó chạy mất dép.

Đến khi mọi người hoàn hồn lại thì Y Nhi mất dạng từ lúc nào rồi.

Do là đang ngay giữa trưa cho nên trời nắng gắt vô cùng mà Y Nhi để cái đầu không như vậy mà đi, cô không muốn đầu nha cũng là tại bị hù cho sợ bỏ của chạy lấy người nỏn, áo khoác đều để trên ghế nơi bàn tiệc hết rồi cho nên giờ thì phải đội nắng mà về.

Đúng như suy nghĩ của Y Nhi buổi chiều khi ông bà về đến nhà thì tin cô thừa nhận có bạn trai đã đến tai của ba mẹ cô rồi a.

Lúc này trong phòng cô là ông bà, ba mẹ, chú Tư, thím Sáu và cô Tám đang ngồi đó tất cả có 7 người 14 con mắt dồn hết về phía Y Nhi cứ như là đang dò xét nạn nhân vậy đó.

_ Y Nhi, con nói thật cho mẹ biết người con thương là ai?

Mẹ Lưu bây giờ không thể nào đợi được nữa khi nghe tin con gái bà có người thương và nhớ đến tối hôm đó Hạnh Nga có nói mập mờ lúc đó bà không để ý, còn bây giờ thì bà chắc chắn Hạnh Nga đã biết không ít chuyện rồi.

Y Nhi vẫn cứ đứng đó như trời chòng cô là không biết phải trả lời thế nào về việc này, tối hôm bữa là ai hứa với mẹ lo học không yêu đương, là ai hứa với mẹ đi làm kiếm tiền nuôi mẹ đó đó đó đó là cô đó nha Lưu Y Nhi đó vậy mà bây giờ chuyện có người thương bị bại lộ, cô đây là một tội nhân.

Ba Lưu cũng là sốt ruột không kém ông là một lòng yêu thương con gái nhỏ này của mình, lúc nào trong tâm trí Y Nhi nhà ông vẫn luôn là một cô công chúa nhỏ cần được bao bọc che chở từ nhỏ đến lớn có chuyện gì người đầu tiên biết về cô luôn là ông vậy mà bây giờ lại thành ra như vậy.

Cô Tám ngồi một bên nhìn bộ dạng cả gia đình đều căng lên như cung tên thế kia liền hề hề cười một cái đánh bót cái không khí này.

_ Ai nha, Y Nhi sau kì nghỉ cũng là năm hai đại học rồi nha có người thương cũng là bình thường ha ha chỉ là người đó là nam hay nữ thôi.

Cô Tám nói xong mấy chữ cuối liền bị mọi ánh mắt nhìn cho đến thùng cả người biết là mình lỡ miệng nói bậy rồi, muốn giúp cháu gái này một chút nào đâu lại đi gây họa đến nơi cho nên liền đưa một ánh mắt xin lỗi hướng về Y Nhi.

" Hu hu, cháu yêu cô không giúp được cháu rồi "

_ Y Nhi, con nói ba biết ngày đó là ai?

Ba Luru này giờ cũng là sót hết cả ruột nhưng là đàn ông cho nên cách nói chuyện giọng nói cũng là bình tĩnh hơn Mẹ Luru nhiều.

Y Nhi hiện một loạt suy nghĩ trong đầu, nói, không nói, nói, không nói.

Hay là cô nói người đó là thầy giáo dạy quốc phòng của con là bạn của anh hai con và là người tối hôm kia ba trên bàn nhậu nhận người ta làm con rể?

Y Nhi mặt mày nhăn nhúm lại cái nào cũng không được, cái nào cũng không tốt không biết phải nói thế nào cho vừa lòng người lớn trong nhà đây a. Cho đến lúc này trong lòng của Y Nhi vẫn là đang hận chết cái tên Hoàn Lâm kia vô duyên vô cớ trước mặt trường bối mà gheo cho cô nói ra mấy câu này, hại cô giờ phút này ra nồn nổi này thật là hận chết hấn ta mà.

_ Y Nhi con cũng đã gần 20 chuyện yêu thương ba mẹ không cảm đoán nhưng mà con vẫn là đem việc học lên hàng đầu, nếu bây giờ con chưa muốn nói ba mẹ sẽ không ép con nữa ba mẹ chờ con sẵn sàng nói ra ba mẹ chỉ mong con trong chuyện tình cảm phải thận trọng thật nhiều.

Ba Luru nhìn tiểu công chúa nhà mình đang tự dằn vò bản thân ông cũng hiểu tâm tư con gái mình rất nhiều, con bé xưa nay tất cả đều minh bạch nhưng nó vẫn chưa nói ra thì có nghĩa là nó chưa sẵn sàng cho mối quan hệ đó vậy thì ông sẽ để cho cô khi nào quyết định rồi sẽ tự nói ra có như vậy con bé mới có một mối quan hệ tốt được.

Ông cũng tin tưởng vào mắt nhìn người của Tiểu Y Nhi nhà ông chàng trai như Hoàn Lâm kia con bé còn không vừa lòng thì người con bé chọn chắc chắn là tốt hơn cậu ta nhiều.

A..... Tốt lắm nha ba Luru nha..... đêm khuya rủ Tiểu Y Nhi của ba Luru ra sau nhà chơi trò uống sữa là tốt vô cùng luôn á nha nha.

_ Vậy kì nghỉ đông tới con sẽ dẫn người về.

Y Nhi nghe ba cô nói như vậy cô biết rằng ông là đang mở đường cho cô rồi, trong lòng cô lúc này thật muốn nhào đến ôm hôn ba Luru một cách nồng nhiệt nhất chỉ là trong tình cảm này thì dứt khoát không được.

Mẹ Luru là còn muốn nói nữa nhưng mà nghe ba Luru sắp xếp như vậy lại nghe câu trả lời của Y Nhi như thế cho nên bà cũng yên tâm một chút, con gái bà từ nhỏ ngoan ngoãn vô cùng bà tin tưởng chắc chắn con bé sẽ không làm gì có lỗi với mọi người đâu.

Cuộc họp nội bộ đến đây là kết thúc Y Nhi thật thở ra một hơi rất dài giống như là cô vừa được trải qua một kiếp nạn vậy đó. Chuyện này chắc chắn không nên kể cho Ngô Thần nghe, mà nói đến nghỉ đông sắp tới phải mang anh về thì lòng của Y Nhi lại là ảo não thêm một lượt nữa rồi.

Không biết anh có về được hay không, ai lại quân đội đâu phải muốn nghỉ liền xin nghỉ được đâu. Lỡ như đến lúc đó anh không xin nghỉ được cô là về nói chuyện thế nào với ba mẹ đây chứ, còn nữa họ sẽ phản ứng thế nào khi biết anh là người cô thương đây chứ.

Một đống ảo não đã cùng Y Nhi bước vào năm học mới rồi, khởi đầu một năm học mới không hề tốt đẹp chút nào rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Y Nhi quay lại đi

Thời điểm đầu năm học là thời điểm mọi sinh viên bận rộn nhất, năm nhất còn thành thoi nhưng bắt đầu năm hai và năm ba thì nó là một cực hình tất cả mọi thứ cần được chuẩn bị ngay từ bây giờ. Không thể nói rằng lên đại học là điều dễ dàng cho bất kì một ai, mỗi ngày nghề đều có nỗi khổ riêng của mình.

Y Nhi cũng là mặt mày méo mó suốt cả một tuần, vừa bước vào năm học liền phải chuẩn bị hco việc kiểm tra chất lượng đầu năm cho đến ngày cuối cùng của kì kiểm tra thì mọi người mới có thể ngẩng đầu lên nhìn mặt trời đó a.

Thời gian từ lúc bắt đầu năm học cho đến khi kiểm tra xong là một tuần thật sự là Y Nhi của chúng ta không có thời gian đâu mà suy nghĩ đến vị thầy soái ca khó ăn khó ở kia, vậy mà bây giờ là đã có thể rảnh rỗi đôi chút liền nhớ đến người ta rồi. Điện thoại của cô cuối cùng cũng được trả lại, trường học có quy định trước kì thi một tuần để có thể đảm bảo sự tập trung của học sinh sẽ tịch thu điện thoại, các cô gái nhỏ của chúng ta là khóc hết nước mắt vật bất li thân kia làm sao có thể xa rời nó như vậy được cơ chứ.

Chưa kể có người còn làm cả cuộc chia tay bảy ngày với cái điện thoại của mình rất là hoành tráng nữa kia.

Y Nhi sau khi nhận lại được điện thoại rồi thì cũng là rất nhanh mở nguồn vì thời gian gấp rút hôm đó vừa vào đến trường liền bị tịch thu ngay nên cô không kịp báo cho Ngô Thần biết, bây giờ cầm cái điện thoại lên mà hai tay của Y Nhi run một cách lợi hại không biết rằng suốt một tuần không liên lạc

được anh có giận cô hay không đây.

Cuối cùng điện thoại cũng được mở nguồn Y Nhi cầm điện thoại trên tay không dám mở loa chỉ dám để chế độ rung mà thôi, vậy mà chờ hơn mười lăm phút cũng chẳng thấy chút động tĩnh nào phát ra từ điện thoại. Y Nhi còn sợ là tắt máy lâu sim điện thoại có vấn đề, cô dò xét tháo sim lắp lại mấy lần vậy mà điện thoại vẫn là nằm im.

Thậm chí cô còn vô tin rác xem thế nào vậy mà vẫn mang hai chữ to đùng "Tin trống".

Lúc này Y Nhi bắt đầu cảm thấy bức mình rồi, cô tắt máy một tuần anh cũng không thèm liên lạc với cô một tuần vậy là thế nào? Vậy mà tới hôm đó còn bảo sau một năm kết hôn, không thèm quan tâm thế này thì kết hôn cái nổi gì chứ, hừ bà đây là không thèm kết hôn đâu.

Tĩnh Diên và Hà Ân kể bên thu gọn hết tất cả mọi hành động của cô vào trong mắt, hai cô gái đá mắt với nhau đứng một bên chọc thêm dầu vào lửa nha.

_ Ai nha, cứ tưởng là yêu thương lắm con trai là thế đó Y Nhi à lúc chưa được thì tới tấp vậy đó khi mà được rồi liền vứt sang một bên.

_ Tĩnh Diên cậu nói quá đáng thế hả, không thấy là Y Nhi đã khó chịu rồi sao? Y Nhi nghe tớ người như vậy liền không cần kết giao.

Hai cô bạn thân này.....

Y Nhi nghe mà càng méo mặt hơn cô đúng là giận anh vì không liên lạc với cô nhưng mà đâu tới mức độ nghiêm trọng như họ nói cơ chứ, anh là quân nhân đâu phải lúc nào cũng rảnh để liên lạc đâu chắc chắn rằng anh cũng rất bận mà.

_ Các cậu đó không biết gì đừng nói như vậy, công việc của anh ấy đặc thù như vậy phải thông cảm chứ.

Đấy đấy, bảo vệ người yêu rồi đấy hỏi này không biết là ai nhìn chăm chăm cái điện thoại hơn ba mươi phút một chút động tĩnh cũng không có thì liên điện thoại qua một bên, miệng thì làm bầm trách mắng cơ chứ.

Tĩnh Diên và Hà Ân nhìn cái hành động bảo vệ người yêu của Y Nhi lật mặt hơn cả lật bàn tay không nhịn được mà cười toá lên, họ là còn độc thân đó nha cho nên đâu có sợ mất mặt với ai phá được liền phá dù sao ngày tháng rảnh rỗi của họ vẫn là dài vô tận ha ha ha.

Sau một trận chém giết nhau giữa kẻ có bỏ người độc thân thì cả ba quyết định đình chiến đi ăn, Y Nhi nhìn nhìn cái điện thoại thêm một chút suốt cả một tuần như vậy anh không liên lạc chắc chắn là có việc rồi cho nên cô để điện thoại ở phòng không mang theo, tốt nhất là không thấy điện thoại sẽ không bận tâm.

Ba cô gái của chúng ta tung tăng đi đến quán ăn vặt gần trường họ kêu một bàn toàn là các món con gái thích, đến khi lấp đầy được cái bụng của ba người thì cũng đã hơn một tiếng đồng hồ sau rồi.

_ Chết mất, mình vừa giảm được ba kí giờ thì lên gấp đôi.

Hà Ân tay ôm ôm bụng cần no của mình mặt nhăn lại đúng là lúc ăn thì thích thiệt nhưng mà sau khi ăn xong nhớ đến hậu quả của nó thì các cô gái đều mặt mày như con khỉ vậy đó.

_ Cậu đó, ăn thì ăn nhiều nhất thì có lên cân rắng mà chịu đừng có phàn nàn.

Tĩnh Diên vỗ vỗ vào cái bụng của Hà Ân khinh thường mà nói.

Hà Ân bị vỗ đau liền muốn đánh người cả hai bỏ lại Y Nhi một trước một sau mà chạy đuổi nhau, Y Nhi chỉ ở phía sau cười cười hướng đến cô là từ lúc ra khỏi cửa phòng thì lòng cũng không yên cứ tưởng để điện thoại ở nhà sẽ ổn nào ngờ lại làm cho bản thân càng thêm lo lắng.

Sau khi lên đến phòng đúng là không thể nhìn được nữa mà nhào đến cái điện thoại và rồi một màn hình chống trơn không có gì cả, cô là phát bực rồi liền thẳng cái điện thoại qua một bên leo lên giường nằm ngủ một giấc cho đã mặt kẻ người ta.

Đến khi Y Nhi bị con đói làm tỉnh lại thì trời cũng đã tối, trong phòng chỉ còn mình cô Hà Ân và Tĩnh Diên đi đâu mất không biết cô cũng không màn đến bọn họ nữa mà đưa tay lấy cái điện thoại nhìn tiếp màn hình, vẫn là không có gì.

Cô quyết định rồi không màn đến nữa không liên lạc thì không liên lạc sợ gì, bây giờ hả cô lo cho cái bụng cô trước cái đã trời vào thời điểm này tương đối nóng cho nên cô quyết định mặc áo thun và quần short là tốt nhất.

Một tiệm tiện ích cách trường không xa tuy căn tin cũng bán nhiều thứ nhưng mà bánh kẹo cô thích lại không có mà tiệm tiện ích đó lại có vì vậy cô đi bộ hơi xa một chút.

Mua một đóng đồ bánh kẹo đồ dùng cá nhân Y Nhi bước ra khỏi cửa hàng tiện ích với một cái túi không hề nhẹ, cô dự trù rằng những món này sẽ dùng được hai tuần.

Y Nhi rất thích ngắm phố phường ở nơi đây, ngoài trường học của cô có rất nhiều quán cafe, tiệm sách và những quán ăn bên đường cho nên cô quyết định đi từ từ nhìn người qua lại nhìn người buồn bán.

Lúc này điện thoại đang cầm trên tay chợt rung lên, Y Nhi đưa điện thoại lên nhìn không sai người cô chờ từ sáng đến giờ cuối cùng cũng xuất hiện.

Nhưng mà cô còn giận đó nha, giận lắm đó sẽ không bắt máy đâu ai bảo để cô chờ từ sáng đến giờ làm gì cơ chứ, sẽ không nhận điện thoại đâu trong đầu của Y Nhi hiện lên cả dòng sự dần co cho đến khi cô ý thức lại thì cuộc gọi đã bị nhỡ, ngay chính lúc này cô lại cuống cuống lên cô để nhờ cuộc gọi của anh rồi.

Y Nhi lại bị hù sợ một chút khi thế lúc này cũng biến mất, cô quay quay muốn nhấn gọi lại cho anh thì điện thoại lại rung lên thêm lần nữa. Y Nhi liền mừng thầm trong lòng gọi lại có nghĩa là anh không giận.

Dù là ngay lúc này mừng lắm nhưng mà con gái mà giả điên vẫn là diễn tốt nhất, cô Y Nhi ho ho vài tiếng đem giọng nói của mình hạ xuống hơn cả một tông mang đây về bức bối trong đó nữa.

_ Alo. - Đây là câu nói lạnh lùng nhất của các cặp đang giận nhau đó nha.

_ Y Nhi em khỏe không? - bên đầu giây bên kia vẫn là một tiếng nói trầm ấm như mọi lần chỉ là mang theo một chút mệt mỏi.

_ Vẫn tốt. - Y Nhi nghe giọng của anh mang theo một mệt mỏi cô liền sốt trong lòng nhưng mà vì sự uy nghiêm của con gái cô không thể nào một phút liền ngã vào mê trận được.

_ Y Nhi, nhớ anh không? - Đầu dây bên kia im lặng một chút không đó cô có nghe tiếng thở của anh giống như anh đang làm cái gì đó mà phải ngưng giữa chừng.

_ Không. - Đây là câu dối lòng thứ bao nhiêu trong ngày rồi mà Y Nhi cũng không nhớ chỉ nhớ là trước mắt cô đang giận anh.

_ Anh cũng rất nhớ em. - Sau khi nghe cô gái nhỏ của mình trả lời một cách giận dữ như vậy Ngô Thần làm sao không biết rằng cô giận mình vì cả một tuần không liên lạc cơ chứ, giờ thì đi đổ cho cô gái nhỏ này hết giận là điều quan trọng nhất.

_ Ai nhớ anh mà anh nói " Cũng " - Y Nhi là bị chọc tức thêm, rõ ràng cô đã trả lời là không vậy mà anh lại tự cho là có.

_ Y Nhi. - Tiếng của trung tá càng trầm hơn bao giờ hết.

_ Hừm. - Cô vừa đi vừa cầm điện thoại nghe anh gọi tên thì liền không nhận được mà nở một nụ cười.

Được rồi cô thừa nhận là cô đã hết giận anh ngay từ khi điện thoại rung lên rồi...giờ thì cô muốn đầu hàng rồi a, nhưng mà giờ thì anh không có ở đây cho nên hai người chỉ có thể nói qua điện thoại.

Y Nhi còn đang cảm thấy may mắn khi mà lúc này anh không có ở đây mặt của cô đã đỏ lên hết rồi, nếu như mà để anh nhìn thấy thì rất là xấu hổ luôn a.

_ Y Nhi. - Lại một lần nữa lặp lại, giọng nói của trung tá càng thêm nhiều ma lực đối với những giây thần kinh của cô vào lúc này.

_ Hừm? - Cô không nhận được mà buồn cười, buồn cười vì lúc nghe anh gọi tên của mình cô lại cảm thấy tên của mình phát ra từ trong miệng của anh lại dễ thương như vậy.... ha ha.

Lúc này thì cô lại muốn anh có mặt ở đây, nếu như anh có mặt ở đây cô sẽ không ngại mà chạy đến ôm anh một cái đầu nha.

_ Y Nhi! quay lại đi. - tiếng nói của trung tá vào ngay lúc này lại cực kì rõ ràng.

Y Nhi không hiểu chuyện gì chỉ nghe theo câu nói của anh quay lại theo một phản xạ.

Ngày hôm nay có thể là một ngày không được tốt lắm đối với Y Nhi nhưng vào thời điểm lúc này nó là một buổi tối với bao niềm vui đối với cô.

Trước mắt cô là một người đàn ông cao lớn mặt trên người bộ quân phục màu xanh lá, vẻ uy nghiêm của một người lính phát ra từ trong con người của anh. Thật đẹp, thật sự rất đẹp Y Nhi chưa bao giờ cảm thấy anh lại đẹp đến như vậy, nhìn anh không hề chớp mắt, cô như nghĩ gì làm đó liên hết mọi thứ trên tay mà chạy về phía anh nhào vào lòng anh ôm anh, ôm anh thật chặt.

_ Y Nhi! - Ngô Thần đã đi theo cô từ lúc cô bước ra khỏi tiện ích anh quan sát cô trên đường, nhìn bóng lưng cô đơn của cô giữa dòng người mà lòng anh lại nhói lên một cái, anh quyết sẽ mang cô về thật sớm để ở bên mình mới được.

Khẽ gọi tên cô một lần nữa anh ôm cô thật chặt, hít lấy hương thơm của riêng cô có trời mới biết anh nhớ cô đến phát điên lên rồi. Sau khi từ nhà cô trở về thì anh được lệnh điều vào quân đội đặc chủng, anh phải đi thao luyện suốt 20 ngày hôm nay được trở về 3 ngày thu dọn mọi thứ để chuẩn bị tiến quân sang doanh mới.

Anh được ra ngoài 7 tiếng thì không thể nào bỏ qua cô gái nhỏ này được, điều anh dự tính được là cô sẽ giận anh nhưng điều anh không dự tính được là cô sẽ chạy đến ôm anh như thế này, ngày thường cô luôn né tránh anh vô độ chỉ có anh một mực tấn công liên tục thì mới có thể chiếm được một chút tiện nghi của cô.

Đây cũng được gọi là phần thưởng lớn cho anh rồi có phải không, Y Nhi của anh là đã yêu anh mất rồi.

Chương 18: Đợi anh có được không ?

Dù sao nơi này cũng là gần trường học cho nên rất mau Y Nhi tự chấn tĩnh lại mình, Ngô Thần vượt vượt khuôn mặt trắng mịn của cô trong ánh mắt mang đầy ám áp dịu dàng. Anh nhìn xung quanh thấy được gần đó có một công viên liền dẫn cô đến đó nói với cô tình hình của anh.

_ Y Nhi, anh chỉ được ra ngoài 7 tiếng mà thôi sau đó trở về doanh trại anh được điều đi đến quân khu S.

Anh biết chuyến đi này không phải chỉ là một tháng là xong, tổ chức sắp xếp cho anh lên là trưởng doanh đào tạo toàn bộ lính mới trong quân khu này thành lập ra đội quân đặc chủng siêu cấp có thể ứng chiến ở tất cả mọi địa hình. Đây thật sự là một gánh nặng vô cùng đối với anh, tuy là muốn được làm lính đặc chủng không phải dễ tất cả khi được gia nhập đều là những người có khả năng rất tốt mới có thể tuyển vào, tuy nhiên việc làm cho mọi người tâm phục khẩu phục mình nữa là một chuyện khác rồi.

_ Vậy anh đi trong bao lâu?

Y Nhi vẫn chưa hiểu vấn đề ở đây, cô chỉ đơn thuần nghĩ rằng anh sắp phải đi làm nhiệm vụ nữa rồi.

_ Y Nhi! việc cơ mật anh không thể nói nhưng mà Y Nhi đợi anh có được không?

Ngô Thần tâm can đều nặng trĩu hết cả ra anh vì tổ quốc là một quân nhân khi được trọng dụng như vậy thì chỉ là một số ít mới có thể đạt được ở tuổi của anh, nhưng nếu trước đó không biết cô thì anh sẽ không phải như lúc này chật vật mọi việc.

Người yêu này của anh cô còn quá nhỏ, lại đang lứa tuổi mới lớn việc cần có một người yêu luôn bên cạnh bồi đắp tình yêu cho cô bé là chuyện đương nhiên nhưng anh lại không thể làm được điều anh, anh thật sự cảm thấy rất có lỗi với cô.

Mà mặt khác anh lại nhìn đến người trong lòng lại xinh đẹp như thế, ma lực lớn như thế làm sao không có ong bướm ngày ngày vây quanh được cơ chứ. Nếu lỡ cô ngã lòng thì anh biết phải thế nào đây, quân nhân không thể thay lòng đổi dạ yêu đều là chết tâm với một người mà thôi.

_ Anh đi chừng nào về?

Nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của anh lúc này cô gái bé nhỏ của chúng ta biết rằng sẽ không phải là đi một tháng hai tháng đâu, mà là sẽ mất một thời gian rất lâu mới có thể gặp được anh.

_ Nửa năm! Nhưng chúng ta có thể viết thư.

Thật sự lệnh tổ chức anh phải hoàn thành khu quân đội này trong vòng nửa năm, lập trực tự cho doanh trại càng sớm càng tốt vì sắp tới có thể sẽ có nhiều nhiệm vụ cần đến binh lính của anh, Vì thế tốc chiến là điều đi đầu hiện tại.

Y Nhi nghe đến con số kia đúng thật là rất kinh ngạc, anh đi đến tận nửa năm sao? vậy là nửa năm anh và cô không thể gặp nhau, viết thư thì sao điều quan trọng là được nhìn thấy anh kia mà.

Tuy vậy anh là một quân nhân nếu đã phải làm nhiệm vụ như vậy thì không thể cãi lệnh được đâu, đây cũng là điều cô phải trả giá khi yêu một người quân nhân đó.

_ Y Nhi! sau khi anh về chúng ta ra mắt ba mẹ có được không?

Đây chính là điều anh muốn nói nhất vào lúc này, anh sợ nhất cô rất sợ là một người lính ngày đêm đối mặt với súng đạn chém giết anh không sợ một chút nào, vậy mà giờ thì sao nào cô chính là điểm yếu của anh chứ gì.

Y Nhi suy nghĩ một chút, nửa năm là đến hè lúc đó cô cũng là phải về quê mà trước khi nhập học cô cũng đã nói với gia đình sẽ dẫn anh về nhà khi cô sẵn sàng, vậy thì nửa năm coi như là thử thách của hai người đi nếu thật sự trong tâm có nhau thì xa nhau cách mấy cũng là không thể bỏ nhau được, nếu đến lúc đó tình cảm của hai người còn thì trực tiếp về ra mắt cũng tốt.

Suy xét kỹ càng xong Y Nhi gật đầu một cái thật mạnh khiến cho Ngô Thần thở phào nhẹ nhõm nhưng mà anh đâu biết rằng cô đang suy nghĩ về thử thách đâu chứ.

Sau khi chuyện cần giải quyết đã xong, hai người ngồi nhìn như vậy không ai nói thêm câu nào có lẽ vì họ biết rằng họ chỉ được ở bên nhau thêm vài tiếng mà thôi cho nên cố gắng tận hưởng việc có nhau bên cạnh càng tốt nhất, vì lần xa cách này là đến nửa năm lận đó đối với một đôi mới yêu nhau chỉ mới thừa nhận tình cảm của nhau cách đây không lâu thì thật sự đó là một điều khó khăn đối với bọn họ.

Ngô Thần nhìn người yêu của mình anh chỉ ước rằng anh có thể cưới cô ngay lập tức, cầm trên tay cái quyền sở hữu màu đỏ kia thì anh mới yên tâm mà luyện binh được. Nhưng cô còn nhỏ như vậy, ý chí học tập lại cao hơn bao giờ hết thì làm sao có thể chịu được lại nhìn đến nhà của cô của nhạc phụ nhạc mẫu cũng không phải là dễ qua, bữa kia chỉ là hứng thú nhất thời mà thôi nếu như sự thật là vậy chắc chắn anh sẽ phải mất một thời gian mới có thể đem cô về đó nha.

Anh nhìn Y Nhi không sót một tấc da nào, anh muốn ghi nhớ lại từng chút một từ ánh mắt, khuôn mặt, đôi môi và cả mùi thơm trên cơ thể của cô nữa nữa năm sẽ là một trận dày vò rất kinh khủng đối với anh đây mà.

Nói đến đôi môi anh thật là yểu điệu tự nhiên di chuyển một cái giờ phút này anh chỉ muốn nhào đến ôm hôn thật nhiều, thưởng thức vị ngọt của cô. Nhưng nhìn lại anh là đang mặc trên người bộ quần áo của quân nhân, làm sao có thể mặc bộ đồ này mà làm một chuyện như vậy được cơ chứ.

Thật sự là anh phải nhìn phải nhìn phải nhìn phải nhìn sao.

Vừa dần vật trong lòng muốn đánh đập ý niệm này thì ánh mắt liền đảo sang bên kia đường khiến cho anh thấy thật vui một cách lạ thường, ông trời đã giúp anh rồi.

_ Y Nhi, đợi anh một chút anh quay lại ngay.

Nhìn xuống cô gái nhỏ đang ôm một bụng tâm trạng nhìn mình anh hôn nhanh lên trán của cô sau đó vụt qua bên kia đường rất nhanh.

Y Nhi ngồi đợi phải gần mười phút thì mới thấy bên kia đường là cửa hàng quần áo mới mở ra, một thân hình thanh niên cường tráng với chiếc quần tây đen và áo sơ mi trắng bước ra khiến cho cô phải lấy tay che miệng mình lại.

Trời ơi! Soái ca áo trắng là đây sao?

Bình thường anh mặc quân phục đã khác người ta rồi mà bây giờ lại nhìn anh mặc bộ đồ thường thế này thật khiến cho cô được rửa mắt đến sạch bóng.

Nhưng mà cô cũng thắc mắc vì sao anh lại phải chạy đi mua bộ đồ này cơ chứ, chẳng phải một chút nữa là anh phải trở về quân đội hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lý do thay đồ

Nhìn dáng người đang chạy về phía mình Y Nhi thở ra một hơi, số cô không biết có phải là may mắn hay không mà lại được một người soái ca tốt đẹp như vậy để mắt tới cơ chứ.

Đến khi cô hoàn hồn lại được thì anh đã đứng trước mặt của cô và mặt có chút không bình thường chút nào, Y Nhi vươn tay lên kéo anh ngồi xuống đem bàn tay trắng nõn nhỏ nhắn của cô đặt lên trán của anh xem anh.

Ngô Thần cứ nhìn thẳng vào cô không chớp mắt anh giờ phút này một chút dời con ngươi cũng không cứ như là thế giới này toàn thể trong mắt anh chỉ là cô mà thôi, anh lấy bàn tay đang xoa xoa trên trán mình xuống vật mu bàn tay lên nhẹ nhàng hôn xuống một cái.

Với hành động này của anh Y Nhi liền đỏ hết cả mặt, xấu hổ không thôi cô muốn rút tay về nhưng bị anh nắm chặt lại không buông, miệng thì hôn tay cô mắt thì cứ nhìn thẳng vào cô, ai nha sao anh lại có thể không biết xấu hổ như vậy chứ hả.

_ Y Nhi! hứa với anh hãy luôn nhớ đến anh.

Ngô Thần đặt bàn tay của cô xuống đùi mình nhưng vẫn không buông, ánh mắt mắt gắt gao nhìn thẳng người trong lòng chờ đợi lời hứa hẹn trăm năm.

Y Nhi lúc này mới nhìn thẳng vào anh hóa ra anh như vậy là vì sợ cô sẽ cảm ứng anh sao? Hừ, nhìn bộ dạng của cô chẳng lẽ giống kẻ phản bội lắm à. Nhưng suy nghĩ kỹ lại anh đúng là vì sợ đi nữa năm, cả hai người xa nhau đến nữa năm như vậy cho nên phải trách được anh lại đi mang một mối lo trong người.

Cô gật đầu một cái thật mạnh đây cũng là cái cam kết hứa trong đời của cô đối với anh, cô luôn có một ý chí rằng sẽ chỉ yêu một và kết hôn với một cho nên cô sẽ không bao giờ phản bội anh dù cho có như thế nào, trong mắt của Y Nhi lúc này ngoài Ngô Thần ra thì chẳng ai có thể bằng anh cả.

Nhận được cái gật đầu hứa hẹn của người trong lòng lúc này Ngô Thần mới thở ra một hơi, anh chắc chắn rằng sẽ rất nhớ cô gái nhỏ này dù có là thế nào đi chăng nữa, vậy thì lúc này đây anh sẽ nhận một chút lợi tức của mình trước khi đi mới được.

Nghĩ là làm anh kéo cô đang ngồi đối diện với mình đưa thẳng vào lòng ngực vững chắc của mình không nói một lời liền hạ xuống hôn lên đôi môi mềm mại của cô, Y Nhi nhất thời không kịp phản ứng với việc này chỉ tròn tròn mắt mà nhìn cái đôi mắt phóng to kia thôi.

Dường như là đã quen thuộc hay sao mà mỗi vừa hôn thì tay đã không nhàn rồi mà đi khi dễ nơi non mềm của cô rồi, đây là nơi công cộng đó nha là công viên đó nha sẽ có nhiều người đi ngang qua đây vậy mà anh lại như vậy là thế nào, còn nữa rõ ràng là một quân nhân cơ mà sao ý tứ một chút cũng không có.

Y Nhi kháng cự kịch liệt hơn bao giờ hết chuyện lần trước ở sau nhà cô là do không có người rồi còn ở đây rõ ràng là thanh thiên bạch nhật vậy mà ai ai ai tên quân nhân này.

Thấy người trong lòng cứ dấy mãi không ngừng khó khăn lắm mới kèm lại một chút mà nhìn cô.

_ Y Nhi, ngoan một chút hửm?

Giọng nói của anh đã khàn đi rất nhiều, giọng nói tràn đầy tính dục vọng trong đó ánh mắt dù kiên định đến đâu thì cũng đã nhiễm không ít tà mị đi a.

_ Thần,..... ở đây... là nơi công cộng.

Y Nhi then thưng cuối mặt xuống giọng nói của cô nhỏ dần nhưng mà cũng là ráng nói cho hết một câu rồi mới lấy tay nắm một cái đấm vào ngực người đàn ông hư này.

_ Anh đã thay đồ rồi.

Có phải không chứ anh là cố không hiểu cô nói gì hay sao, ý cô nói là nơi công cộng thế này anh sao lại táy máy như vậy chứ đâu phải nói là anh thay đồ. À khoan đã... anh nói anh thay đồ rồi? vậy việc này là anh đã dự tính trước hay sao?

Y Nhi trong đầu não không ngừng vận động để hiểu ra cái vấn đề mà anh nói.

_ Ý anh là?

Cô ngỡ ngác nhìn anh dù là đã hiểu hơn phân nửa nhưng vẫn là không nói hết được thành lời.

_ Mặc đồ bình thường sẽ không ai để ý, Y Nhi chúng ta xa nhau nửa năm.

Ngô Thần khó khăn lắm mới kèm chế việc muốn đề cô ra hôn chết cái bộ mặt ngỡ ngác này của cô a, nhưng mà vẫn là cố nhịn xuống một chút, cô còn nhỏ rõ ràng không hiểu hết được những gì anh nói vậy thì anh sẽ kiên trì một chút mà giải thích với cô.

Đến lúc này thì Y Nhi cũng đã hiểu việc vì sao anh lại đi thay đồ rồi, anh là muốn thân mật với cô vì đây là ngày cuối hai người gặp nhau nên muốn yêu thương nhiều một chút nhưng vì bộ đồ quân phục đang mặc trên người nên phải đi thay đồ nếu không sẽ ảnh hưởng đến cả hai.

Nghĩ đến đây thì lòng của Y Nhi ấm áp vô cùng anh là đang nghĩ cho cô nên mới làm như vậy, còn nữa phải xa người yêu đến nửa năm thì trong giờ phút này điều cần làm nhất là bù đắp tình cảm cho nhau.

Được rồi vậy là những thứ phim tình cảm mà cô hay cùng Tĩnh Diên coi nó là rất có ích đó nha chứ không có nhầm chán như cô từng nghĩ, cô biết được tình yêu như thế nào cũng là nhờ những bộ phim này mà ra không lẽ sau này phải cùng Tĩnh Diên luyện phim nhiều một chút.

Cô nhìn Ngô Thần đang có chút khó sỡ nhìn xuống mà giải thích với cô thì trong tim của cô càng khắc sâu hình ảnh của anh hơn bao giờ hết, cô không nghĩ rằng sẽ có ngày cô lại đem cả con tim mình cho người như vậy. Nếu đã vậy thì cô nhân từ độ lượng thưởng cho anh một chút vào lúc này đi nha, nhưng mà chỉ hôm nay thôi đó vì bọn họ phải xa nhau đến nửa năm mà chân tình của anh đều phơi bày cho cô biết hết như vậy thì cô cũng không keo kiệt đâu.

Vừa nghĩ xong thì Y Nhi vươn người lên hôn ngay đôi môi đang mấp máy giải thích của anh, hành động này của cô làm cho anh như là đứng hình tại chỗ dù là không phải lần đầu cô chủ động nhưng mà lúc này rõ ràng cô còn kháng cự rất kịch liệt nhưng mà bây giờ lại chủ động như vậy.

Tim của anh đập đến máu đưa lên não quá nhiều khiến cho anh có chút hoa mắt, cả người anh vui mừng đến lạ thường vì điều này. Anh liền từ bị động thành chủ động hướng đến cô bắt đầu ngậm cắn đôi môi kia rất kiệt lực.

Còn bàn tay kia là đã không biết từ lúc nào chui vào trong áo của cô rồi, Y Nhi là có kháng cự vài lần nhưng mà người kia lại tỉ tê bên tai cô " Anh chỉ sờ một chút thôi sẽ không đòi hỏi thêm "

Haizzzz cô gái nhỏ của chúng ta bị đánh bại hoàn toàn, mặt cho anh hành môi chưa đủ rồi còn hành luôn cả nơi non mềm của mình nhưng chẳng hiểu sao với cái đụng chạm này của anh cô lại không hề chán ghét mà chỉ là rụt rè thôi.

Tối nay trong công viên nhỏ có một điểm ấm áp đang loan tỏa trong đó....

Còn 2 tiếng nữa là anh phải đi rồi, cho nên lúc này đây 1 giây ở bên cô cũng là thứ quý giá nhất mà anh nhận được

Chào các tình yêu!

Truyện Khi Quân Nhân Yêu thật sự là một truyện hư cấu chắc chắn ngoài đời thật không thể nào có cái trường hợp như vậy được ha ha ha... cho nên trong tình tiết của câu truyện sẽ có khá nhiều điều bất hợp lý như Ngô Thần tuổi còn nhỏ mà đã ở chức vị cao, hay là Y Nhi đồng ý để cho Ngô Thần chiếm tiện nghi nhiều một chút như vậy....

Truyện này ngay lúc đầu thật sự nó là một truyện thuộc thể loại sắc, cao H chứ không phải như vậy tình tiết đã được giảm bớt rất nhiều, các cảnh sắc sẽ hiện nhiều hơn khi càng về sau của câu truyện. Các bạn nếu không thích thì có thể cho qua truyện này nha vì các tình tiết là hoàn toàn hư cấu ảo tưởng mà ra cho nên nó mới bị làm quá lên và nhiều chỗ bất hợp lý như vậy.

Còn đối với các sắc nữ thì tin vui loan tóa.... ha ha ha..... bắt đầu từ chương sao thì cách 2 chương là 1 chương H cao cao đó nha.

Còn về số chương thì Mộc Dung vẫn không có định hướng cho lắm cứ cảm thấy đến lúc thì sẽ cho ra cái kết viên mãn cho mọi người là được rồi.

Còn lịch ra chap ư? haizzzz cái này không có nói được vì khi nào rảnh mới ra được, Mộc Dung thấy nhiều bạn là rất mất kiên nhẫn a, nhưng mà chịu thôi vì thời gian không cho phép nên Mộc Dung đành phải để các bạn đợi trong mòn mỏi thôi à. Nhưng mà lời hứa của Mộc Dung với các bạn vẫn là sẽ hoàn thành đó là.

_ Chỉ ra chap chậm chứ không drop truyện giữa chừng.

Mộc Dung thấy có mấy truyện cả 3-4 năm rồi mà vẫn chưa hoàn đầy thôi mà các bạn vẫn cứ đọc vẫn ráng chờ..... hahahaha còn truyện này chỉ mới xuất bản được có vài tháng hà nhưng mà sẽ không lên con số mấy ngàn đầu viết ớn lắm nói chi đến đọc thì ngán gấp mấy lần. Nên các bạn yên tâm là truyện sẽ không bị drop giữa chừng đâu nhà, chỉ là ra chap chậm chút thôi ạ.

Chân thành cảm ơn các bạn đã theo dõi ủng hộ truyện của Mộc Dung hết mình... Love All.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bức thư đầu tiên

Lưu Y Nhi cứ nghĩ rằng chuyện anh đi sẽ không ảnh hưởng bao nhiêu đến mình, nhưng cô nào biết được trái tim của mình cũng đi theo anh từ đêm hôm đó.

Đến hôm nay thì anh đã đi được 10 ngày, 10 ngày nay Y Nhi không khác gì cái xác không hồn cô không có một chút sức sống nào cả Tỉnh Diên và Hà Ân thấy vậy không khỏi lắc đầu.

Cái gì mà mạnh miệng nói sẽ không sao, cái gì mà việc học là trên hết, cái gì mà không thương lắm đấy đấy bây giờ thì nhìn đi. Ài, hai cô gái nhỏ này một mảnh tình vách vai còn chưa có thì làm sao có thể cảm nhận được mà an ủi đây. Suốt mấy ngày nay nói thật hai cô cũng đã suy nghĩ hết cách để giúp cô bạn đang nằm trong lưới tình này của mình lạc quan hơn, nhưng mà một chút chuyển biến cũng không có.

Giờ thì chỉ còn đợi tự thầy phó doanh liên lạc có như vậy mới có thể cứu vớt cuộc đời của Y Nhi mà thôi.

Và rồi lại thêm 10 ngày nữa làm cái xác không hồn, cô thật không nghĩ rằng lại bị ảnh hưởng nặng đến như vậy. Nhớ lại đêm đó hứa với anh sẽ vui vẻ đợi anh về, không bệnh không ốm để anh không phải lo nhưng mà giờ thì nhìn đi cô bây giờ so với người ốm còn tệ hơn mấy lần.

Tiết học cuối cùng cũng kết thúc, chặt vật một hồi cô mới về đến kí túc xá, hai cô bạn hai bên không ngừng liên tục mọi chuyện trên trời dưới đất.

_ Y Nhi, em có thư.

Cô quản lý kí túc xá đang cầm một đóng thư sắp xếp ở từng ngăn tủ tương ứng với số phòng, vừa hay cầm đến bức thư của Y Nhi quay sang lại thấy con bé về đến.

_ Em á?

Giờ chứ, đó giờ cô làm gì có thư ba với mẹ càng không bao giờ viết thư, anh hai anh ba thì có gì gọi trực tiếp. Vậy thư này là của ai cơ chứ.

Đưa hai tay nhận lá thư mà trong lòng không khỏi tò mò.

Trên mặt lá thư viết rõ ràng tên cô địa chỉ số phòng số giường đều đúng, mà địa chỉ đưa đến lại không có, thật lạ.

Đứng tại chỗ mở lá thư, Hà Ân và Tĩnh Diên không biết là của ai gửi nhưng nhìn hành động vừa nhìn vào bức thư mà bỏ chạy ngay như vậy thì chắc chắn không của ai khác ngoài thầy phó doanh.

Ai, phật trời phù hộ lời cầu xin của chúng con cuối cùng ngài cũng chứng.

Hai cô gái cảm thấy 20 ngày u ám cuối cùng cũng đã qua rồi, trời trong mây đẹp không khí thật trong lành nha hắc hắc.

Còn nói về cô gái ở trên phòng, cô thở gấp hít mấy ngụm khí do chạy quá nhanh, sau đó cô mới từ mở bức thư ra, dòng chữ trên thư vàng vằng ngay ngắn cứ như là con người của anh.

Em!

_ Có nhớ anh không? Anh rất nhớ em, em có vì anh đi mà buồn không ăn không uống anh không muốn sau khi về sẽ thấy một bộ xương khô đâu. Anh đã muốn viết thư cho em khi vừa đến nhưng việc ở đây rất nhiều, đến bây giờ mọi việc mới ổn định anh mới có thể viết thư cho em, đừng giận nhé. Ở trường em phải chuyên tâm học tập, không được trêu hoa ghẹo nguyệt đâu đó ông xã của em soái đến như vậy rồi mà em còn dám thì xem anh về trị em thế nào.

Đây là địa chỉ của anh, em mau mau viết thư hồi âm cho anh nha Đoàn xxxx địa chỉ xxxx.

Cái gì chứ cái người nam nhân này viết một lá thư mà nói chuyện cũng kì cục là sao? Người ta nói ngoài miệng không nói được nhưng mà viết thư sẽ nói hết, vậy mà viết cũng chẳng giống ai.

Miệng thì trách móc không còn gì vậy mà tâm trạng của Y Nhi tốt hơn lúc nào không hay, cô nghĩ nghĩ một chút rồi đi đến bàn học, lấy một tờ giấy trắng ra, cẩn cẩn đầu bút rồi bắt đầu viết.

Trong quá trình viết Y Nhi làm sao biết được mình có bao nhiêu biểu hiện kì lạ, vừa viết vừa cười lại còn nhúng nhúng hai đầu vai.

Mọi thứ đều nằm hết vào mắt của Hà Ân và Tĩnh Diên, một phen này dọa cho hai cô sợ đến xanh mặt.

_ Không lẽ ai yêu xa cũng đều như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lập kế hoạch đi gặp trai

Thời tiết vào hè thật ôi bức Y Nhi cùng với hai cô bạn thân mỗi người một que kem bước ra khỏi siêu thị tiện ích.

Từ ngày bức thư đầu tiên được anh gửi đến thì hai người cứ cách 1 tuần lại gửi thư cho nhau 1 lần, đến nay là 2 tháng rồi nha.

Trong thư anh luôn treo trên trên đầu chữ một câu nhớ cô, một câu thương cô khiến cho Y Nhi càng bị anh cuốn hút.

Nhớ đến bức thư cách đây 2 ngày nhận được, trong lòng Y Nhi cũng là nghĩ mãi không ra. Trong thư anh bảo rằng nếu có thể thì đến thăm anh một chuyến, anh mọi việc trong quân đoàn cũng đi vào nề nếp hết rồi, nhà khách cũng đã xây xong cho nên anh muốn cô lên thăm anh một chuyến, hai đến ba ngày thôi.

Y Nhi nghĩ đến sang tuần sau là kiểm tra cuối kì rồi, sau khi kiểm tra sẽ được nghỉ một tháng. Thông tin này đương nhiên mẹ của cô cũng biết được, mới sáng nay bà lại gọi điện bảo cô ngày kiểm tra xong thì về nhà với bà.

Nhưng mà lòng con gái đang yêu làm sao toàn tâm toàn ý như ngày trước được, cô nữa muốn thăm anh, nữa muốn về nhà chỉ có điều nếu thăm anh thì cô phải có một lý do chính đáng để nói với mẹ xin về trễ một vài ngày.

Nghĩ đến nghĩ lui cô cũng không nghĩ ra cách gì, tâm trạng cũng trùng xuống không ít.

_ Ai.. Thật là nóng, vài ngày nữa thi xong thì phải về nhà rồi thật là không muốn về chút nào. Các cậu có thể chứa chấp tớ được hay không?.

Tĩnh Diên là người luôn đối nghịch với gia đình, cô cũng là vì lý do này mà chọn trường xe nhà. Nhà cô trọng nam khinh nữ cho nên từ nhỏ không ai coi cô vào mắt cứ mỗi lần về nhà thì lại bị lải nhải đến hết kì nghỉ.

_ Cậu đùa chắc mẹ cậu mà tha cho cậu sao? .

Hà Ân dùng ngón tay chỉ chỉ vào trong đầu của Tĩnh Diên, cái cô bạn này cũng là một lòng ham chơi không muốn về nhà.

Y Nhi một bên nhìn hai cô bạn mình một chút thì ý nghĩ lóe lên, a!

_ Hai cậu có muốn ngắm quân nhân nữa không?

Không phải chứ cái này là Y Nhi đang dụ dỗ bạn mình trốn nhà đi gặp trai nha.

_ Thật có thể?.

Tĩnh Diên tất nhiên là chịu rồi, ai nha từ ngày học quốc phòng không ngày nào cô không dành chút thời gian ngắm các anh lính lực lượng kia nha, miệng còn không ngại mà chảy cả nước dãi khiến cho cả lớp cười cô một phen.

_ Cậu nha, muốn đi thăm thầy phó doanh chứ gì?

Hà Ân là một cô gái già trước tuổi nói chuyện lúc nào cũng là hơn bạn cùng lứa một cái đầu cho nên không ai chịu chơi với cô, vậy mà sao không biết lên đại học gặp được hai cô gái này người trầm tĩnh người lại quá tăng động.

Y Nhi bị Hà Ân nói đúng tim đen liền đỏ mặt cuối xuống.

_ Hắc Hắc Được rồi, vì là chị em tốt của nhau chúng tớ sẽ hỗ trợ hộ tống cậu đi gặp người trong lòng có được hay không?.

Hà Ân cười khanh khách đem cả người nhảy lên lưng của Y Nhi khiến cho cô chao đảo xém té.

Tĩnh Diên thì không ý kiến rồi, được đi gặp trai ngu gì không đi coi hàng miễn phí vẫn là sung sướng hơn a.

Thế là ba cô gái nhỏ của chúng ta lập kế hoạch nói dối gia đình, đây là lần đầu tiên Y Nhi nói dối như vậy mà còn nói dối để đi gặp người yêu nữa chứ, cho nên cô run hết cả người. Chỉ có hai cô gái kia, nói xạo với nhà riết quen liền rất nhanh gọi một cuộc giải quyết liền tại chỗ, ha ha ha.

Hà Ân thì bảo Y Nhi muốn mời cô cùng Tĩnh Diên về quê cô ấy chơi một tuần cho biết.

Tĩnh Diên thì bảo Hà Ân mời cô về quê cô ấy ăn đám cưới chị họ.

Còn Y Nhi được giao là được Tĩnh Diên mời về quê xem mùa sấu quê cô ra sao.

Sau một hồi ổn định tinh thần thì cuối cùng cô cũng nhắm mắt gọi đại.

Đầu dây bên kia cũng rất nhanh bắt máy, tất nhiên là mẹ của Y Nhi rồi.

_ Alo, bảo bối à?

Giọng mẹ vẫn là luôn cưng chiều cô vô độ.

_ Mẹ, bạn con Tĩnh Diên nói rằng mùa này quê bạn ấy có nhiều sấu, bạn ấy muốn rủ con với Hà Ân về quê xem mùa sấu quê bạn ấy, mẹ cho phép con đi nha?

Giọng nói run run, cô là lần đầu nói dối nha làm sao có thể thuận lợi như hai cô bạn kia được.

Bên này mẹ của cô cũng là muốn con gái về nhà sớm một chút ở bên bà, nhưng mà tuổi này cô vẫn là có bạn thì tốt nhất bà cũng biết qua Tĩnh Diên và Hà Ân cho nên với sự việc này không một chút do dự mà đồng ý, nhưng mà có điều kiện phải cho mẹ cô số của mẹ Tĩnh Diên.

Lúc này nghe đến cho số điện thoại của mẹ Tĩnh Diên thì Y Nhi đang vui mừng liền cứng toàn tập.

Cô liếc hết cả lưỡi không biết nói gì tiếp theo.

Vậy mà Tĩnh Diên một bên nhanh tay chụp lấy điện thoại của cô.

_ Alo, bác gái con là Tĩnh Diên.

_ A, chào con con có thể cho cô số điện thoại của mẹ con được không? Không phải bác khó mà là vì muốn đảm bảo an toàn cho tụi con thôi.

Bà luôn luôn có lý đúng của mình, nếu lơ liên lạc với bạn trẻ không được thì còn người lớn.

Tĩnh Diên lúc này lại tỉnh queo đọc một hàng số.

Đến khi cô đọc xong thì cả hai người kia dùng tay bịt miệng lại cố gắng không để phát ra tiếng la.

Ha, Tĩnh Diên đọc số điện thoại của Hà Ân cho mẹ của Y Nhi.

Hà Ân một bên giật giật con mắt, cái con nhỏ chết bầm này đang hại ai đó hả.

Sau một hồi căn dặn đủ điều cuối cùng mẹ của Y Nhi cũng buông tha cho Tình Diên.

Vừa cúp máy thì một màn hai cái gối liên thẳng đến cô, Tình Diên không kịp phản ứng liền ăn ngay hai cái gối vào mặt.

Chỉ 1 phút sau điện thoại của Hà Ân cũng vang lên, chính xác đó là số của mẹ Y Nhi.

Ba cô gái há hốc mồm, thật không thể tin được mục đích cho số để phòng hờ thôi nào ngờ mẹ của Y Nhi lại gọi thật chứ.

Mặt mày của Y Nhi không còn một giọt máu nào, đề đến thăm anh ngày hôm nay cô phải mang một trọng tội đó nha

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Thử trưởng! em gái ngài đến đây

Hôm nay là ngày thi cuối cùng ba cô gái của chúng ta đều mang một tâm trạng mong chờ, nhưng mà cái mong chờ này khác nhau.

Tình Diên và Hà Ân mỗi người sắm sẵn mỗi người một cái ống nhòm nha, ngắm trai từ xa có một cảm giác khiến người ta không thể diễn tả được. Còn Y Nhi thì cô lại ảo não vô cùng, quân đội không phải là nơi muốn vào là vào phải có giấy thông hành.

Suy nghĩ suốt mấy ngày nay cô không biết là có nên viết thư nói trước cho anh một tiếng hay không, nhưng mà còn gì là bất ngờ nữa chứ.

Mọi thứ đã được sắp sẵn, các cô có 2 ngày đi đường, 3 ngày ở lại, và 2 ngày quay về vừa vặn là một tuần.

Vậy đi cứ đến nơi đọc tên anh là được, nhận người thân là ổn thôi ha ha nhưng mà nhận người thân là gì đây? Người yêu? Ạch không được, em gái? Đúng đúng là em gái quá hợp lý.

Sáng sớm hôm sau liền có ba cô gái đầy sức sống xâm chiếm sân ga, mọi ánh mắt tán thưởng đều nằm trên ba cô gái này. Các cô gái nhìn qua rất đẹp, mỗi người đều có vẻ đẹp thuần túy khác nhau không hề có một chút gì giống các cô gái chạy theo xu hướng bây giờ.

Cuối cùng thì tàu cũng chạy rồi a, tim của Y Nhi đập cực mạnh.

Hai ngày đi tàu tương đối tốt, Hà Ân là tiểu thư nhà giàu nha lúc đầu cô nhất định muốn đi máy bay, lợi thế về thời gian kèm với không phải mệt mỏi.

Nhưng mà cô làm sao biết chỗ của anh không có sân bay, muốn đi máy bay cũng được mà sau khi đáp máy bay rồi cũng phải leo lên xe khách đi hơn 300km nữa mới đến nơi, còn tàu hỏa thì một đường liền tới, tính từ sân ga đến chỗ của anh chỉ hơn 50km.

Cứ nghĩ đến cảnh đôi hai ba lượt xe liên choáng hết cả đầu, lại cũng mệt mỏi đi đường quá dài thì thôi đi tàu có phải vui hơn không.

Ba cô gái của chúng ta rất vui vẻ, chỗ các cô ngồi cũng náo nhiệt hơn, tuổi trẻ sôi nổi là chuyện dễ hiểu thôi mà.

Chuyến tàu của các cô đến nơi là đã 2h chiều, nơi đây thật là nóng nha.

Nghỉ ngơi một chút, Y Nhi đi đến bàn hướng dẫn hỏi một chút về địa điểm, người hướng dẫn bảo đây là đường đến doanh trại rất ít xe đi qua đó nhưng mà cứ mỗi 3 ngày sẽ có xe hậu cần đưa đồ lên đó, các cô cũng thật rất hên nha hôm nay đúng là ngày đó nha.

Người hướng dẫn bảo các cô đi hơn 500m nữa sẽ thấy một chiếc xe của quân đội.

Ba chiếc vali đủ màu tươi roi rói hướng đến chiếc xe màu xanh đậm, nhìn một cái là biết xe của quân đội.

Nhìn trái nhìn phải cuối cùng cũng thấy một anh lính đang khiên 2 bao bố trên vai, vừa đi vừa nghênh ngang miệng còn đang lẩm bẩm hát gì đó.

Chỉ trong cái chớp mắt Hậu Vương liền nhìn đến điều không thích hợp ở đây, đó là kẻ bên cái chiếc xe màu xanh lá cũ kỹ là một loạt màu sắc chói mắt khiến cho người ta không thể không nhìn đến.

_ Các cô?

Người thanh niên có chút đen trên vai còn vác hai bao bố lớn trực tiếp hướng đến nơi đủ màu kia.

_ A, anh lính ơi anh có thể chờ tụi em đến doanh trại của anh không?

Người vui vẻ này là Tình Diên, cô là một mặt sùng bái quân nhân từ đầu, cho nên cứ nhìn thấy bất kể một anh lính nào cô cũng cao hứng đến lạ thường.

_ Người ngoài không thể tùy tiện vào?.

Hậu Vương có chút bị giật mình, cô gái này trước mắt tràn đầy sức sống mấy năm nay ở trong doanh trại ngoài màu xanh thì là màu nâu làm gì có thể nhìn đến những màu khác, cho nên lúc này anh bị những màu sắc kia làm hoa cả mắt rồi.

_ Thật xin lỗi, bạn tôi có chút cao hứng, tôi là em gái của Ngô Thần.

Cô không biết chức vụ của anh, chỉ có thể nói tên ra mà thôi.

Ngô Thần.... Ngô Thần cái tên này nghe quen.... Rất quen.... Á? Chẳng phải là Thủ trưởng sao?.

Em.. Em... Em gái của Thủ Trưởng?.

Anh hôm nay là trúng số rồi hờ?

Nhưng mà không thể tùy tiện nói một cái liền đưa đi được.

_ Cô có gì để chứng minh mình là em gái của Thủ Trưởng Ngô?.

Anh thật sự là có bị sắc đẹp của các cô mê hoặc rồi nhưng mà nơi doanh trại vẫn là không thể tùy tiện được đâu nha, hậu quả anh gánh không nổi.

_ Đây, hình của tôi chụp cùng anh tôi.

Rất là may nha, trước khi anh đi cô đã kịp thời kéo anh đi chụp 1 tấm hình, bây giờ nó rất có công dụng nha.

Có tấm hình làm bằng chứng lẽ nào còn nói không, liền một xe 4 người nhanh gọn rời khỏi sân ga tiến thẳng đến doanh trại.

_ Ngô tiểu muội sao em không thông báo với thủ trưởng trước khi đến.

Hậu Vương vừa lái xe, miệng không ngậm lại được hôm nay anh lập công nha.

Chạy hơn một tiếng đồng hồ cuối cùng cũng đến nơi, điều cần làm lúc này là xuất trình giấy tờ.

Chuyện người nhà đến thăm là chuyện bình thường nhưng mà chuyện em gái cùng hai cô bạn đến thăm liền là chuyện không bình thường chút nào, còn nữa nghe nói là em gái của thủ trưởng đó nha.

Tin từ ngoài cổng truyền vào cả đoàn quân thật sự như ông vớ tổ, ồ ạt chạy ra cổng xem em gái của thủ trưởng.

Ngoài cổng thật nhiều màu sắc nha, mỗi người lính ở đây đều là bị hút hồn hết rồi. Suốt mấy năm trời trong con mắt từ màu xanh lá đến màu nâu, bây giờ được nhìn những màu khác thật sự không thể nào rời mắt được nha.

_ Báo cáo.

A Nhuyễn là sau khi bị bắt động trước ba cô gái một hồi lâu, nếu không phải cô gái trước mặt trực tiếp đến lay anh một cái chắc nữa ngày cũng không hoàn hồn được.

Bên này, Ngô Thần đang vừa xem văn kiện, một tay cầm ống nghe lên.

_ Chuyện gì?

_ Báo cáo! Em gái của thủ trưởng đến thăm.

Giọng nói vô cùng cao hứng của A Nhuyễn, không biết từ lúc nào ánh mắt anh đã không thể rời khỏi cô gái tóc ngắn kia nha, cô chính là người đã bước đến lay anh a.

_ Em gái?

Ngô Thần nhú mày một cái, Ngô Ân làm gì biết chỗ này của anh mà đến thăm cơ chứ?

_ Tôi ra ngay.

Anh thật muốn nhìn xem ai lại gan lớn mà đem danh em gái của anh để vào doanh trại đây.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Chọc cho cô khóc.

Dạ truyện này ngay từ đầu có nói là truyện tưởng tượng mà các Thánh ơi. Chắc chắn không đúng không thật 100% rồi, tình tiết thái quá là đương nhiên xạo là chắc chắn, nếu các bạn thích truyện thực tế thì có thể kiếm truyện khác đi ạ, đòi hỏi logic như ngoài đời thì đâu còn là ngôn tình hay là tiểu thuyết nữa đâu ạ.

Các Thánh tém lại chút đi ạ, giỏi thì tự viết đi mà viết thì cho logic y như các Thánh nói nha. Nhắm đọc được thì đọc không đọc được thì có thể lẩn không ai cần, mở miệng ra thì nói góp ý mà tác giả phản ứng lại thì nói tác giả phản ứng thái quá không nghe bạn đọc như vậy ai thèm đọc truyện. Chứ các thánh có cảm thấy các thánh là đang góp ý hay là sĩ nhục người ta?

Nói thì hay lắm chứ viết đi rồi tự hiểu à, còn về lỗi sai chính tả chắc chắn không thể tránh rồi chỉ có là một vài chữ thôi chứ đâu mà nói cả ngàn chữ vậy ủa tính ra là các Thánh cũng nói chuyện đâu có logic đâu các Thánh cũng làm thái quá đó thôi. Sai chính tả mất cảm ứng... ha ha ha chứ tui đọc cả trăm truyện cũng sai chính tả đó tui có cảm thấy mất hứng đâu trong lúc viết người ta có sai thì mình cũng thông cảm tự đọc ra chữ đi có sao? Chết hả?

Tôi nói ra thì nói tôi chảnh này chảnh nọ không thèm đọc truyện của tôi, rồi nói tôi chắc cũng không cần những đọc giả như vậy đâu... ha ha ha.... ủa các Thánh có quyền ý kiến nói nặng tui còn tui không được nói lại à? Các Thánh là gì là ba là mẹ là ông cố bà cố tui à nói gì tui phải trần mình nghe?

Đọc truyện nào cũng chê, nhiều khi tôi đi vòng vòng chơi thấy các Thánh vô truyện nào cũng cmt chê.... ha.... chê người ta chứ chắc các Thánh viết hay lắm ha, vậy thì đừng đi đọc truyện của người khác nữa tự viết truyện của mình rồi đọc đi....

Bớt khẩu nghiệp đi nha mấy Thánh ơi! Để tác giả người ta có đầu óc mà suy nghĩ chap tiếp cho mấy Thánh đọc free chứ nói nặng quá người ta drop truyện luôn, biết sao không nhờ mấy câu khẩu nghiệp của mấy Thánh mà tác giả mất cảm hứng ngừng viết đó chứ không phải tại tác giả đâu.

Giống giờ nè, tự nhiên phải ngồi thay vì suy nghĩ ra viết truyện thì phải ngồi suy nghĩ viết tâm thư gửi cho mấy thánh có phải là mấy thánh làm mất thời gian của người ta không? viết cái tâm thư này thôi 500 chữ, má ơi hao tổn quá nhiều.

thấy người ta im im làm tới hôm nay tức quá phải nói thôi chứ im hoài người ta tưởng mình sợ mà dè lên đầu lên cổ người ta nói.

Đến khi anh ra tới cổng thì trước cổng đã là một đám đông loì nhoì rồi, mặt mày của anh đen hơn cả lọ nôi. Điều trong lòng anh chắc chắn đó là không phải của anh đến rồi vì Thiên Ân đang ở nước ngoài du học còn gì, nói chỉ cả ba mẹ anh đều không biết anh đi nơi nào cơ mà.

_ Nghiêm!

Từ phía sau đám lính là một giọng nói đầy hùng hồn vang lên, tiếng nói vừa vang lên mọi người như một phản xạ đang vô cùng ồn ào, vô cùng náo loạn đều một giây im lặng hết.

_ Đẳng sau quay.

Giọng nói mang đầy vẻ uy phong hô lên cả đoàn người áo xanh nhất nhất làm theo đều đặn đến lạ thường.

_ Chạy 15 km chạy.

Đây là bị gặp họa rồi nha nhưng mà được gặp mặt em của thủ trưởng có bị phạt cả đám đều vui vẻ, mặt mày lại không dẫu được về hớn hờ kia mà cùng chạy dù rằng không ai nói nhau một câu nào.

Sau khi xử lý mấy tên tiểu tử xong cuối cùng một thân cao lớn gương mặt nghiêm đến làm người ta nhìn thôi đã muốn trốn hướng về phía cửa. Bước chân của anh rất nhanh chưa đến một phút liền đứng ngay trước cửa doanh.

Anh vừa ra đến nơi trong lòng liền một câu hiện lên " Thật là màu mè ".

_ Báo cáo, em gái ngài đến.

A Nhuan nghiêm trang chào kiểu quân nhân với anh sau đó mặt mày cũng có chút tươi lên không dẫu được điều đang nghĩ trong lòng.

Lúc này thủ trưởng Ngô làm gì có tâm tư nào mà nhìn đến lính của anh nữa chứ, ra cửa liền đập vào mắt anh một cô gái nhỏ mà anh ngày nhớ đêm mong kèm chế nhạo thương không trốn trại để quay về gặp cô. Vậy mà lúc này cô gái nhỏ đó đang đứng trước mặt anh đây anh, điều này anh thật sự ước cũng không dám ước vậy mà nó lại thành hiện thực nha.

Anh không nói một lời nào bước đến đi ngang qua hai cô bạn nhỏ kia, hướng về cô gái đứng sau lưng họ kéo tay cô đi thẳng vào bên trong

_ Sao em lại không báo với anh?

Giọng nói của anh lạnh đến lợi hại, không một chút hoàn khí nào.

_ Em được nghỉ nên đến đây thăm anh.

Cô bị hỏi tội ngay tại chỗ luôn a, thật là thầy phó doanh à thầy không thể để đến khi chỉ còn hai người mới hỏi tội được hay sao.

_ Được rồi, đi theo anh.

_ Hai em theo thầy.

Ngô Thần một bên nắm tay người trong mộng, mắt nhìn qua hai vị thần nữ kia đang đứng ngốc ở đó nhìn họ, anh là thấy có hai cô bạn thân này đi cùng cô nên cũng yên tâm một phần nào, anh thật không tưởng tượng nổi nếu một mình cô đi thì sẽ ra sao đây, nếu thật như thế anh là giận đến hộc máu mất thôi.

Đi đến khu vực dành cho người nhà quân nhân, doanh trại này được xây mới hoàn toàn cho nên kiến trúc nhà ở cũng là mới hết nhìn rất hiện đại sạch sẽ nha, vì phòng chỉ có phòng cho hai người nên đây có thể nói là thuận lợi cho anh nha tất nhiên Y Nhi sẽ ở riêng rồi.

Hai cô bạn kia cũng rất thất thởi nha một câu oán trách còn không có, lại biết điều đến nỗi vào đến phòng là đóng chặt cửa không hề có ý quấy rầy hai người họ trùng phòng đâu.

Số phận của Y Nhi cũng là đoán được hơn phân nửa rồi vừa vào phòng cô liền bị anh áp lên tường ánh mắt của anh nóng rực nhìn cô gái trước mặt.

_ Bảo bối, em thật to gan dám một mình đến nơi chỉ có đàn ông không thể này.

Anh là đang tức giận lắm nha, nơi đây ai cũng là sói nói chi này giờ trước khi anh ra cô đã để cho mấy tên kia ngắm cô đến không còn một tấc thịt nào. Hừ, đồ của anh bọn tiểu tử này lại dám thêm thường ư 15 km quá nhẹ tội chút trở về anh sẽ chỉnh bọn chúng tiếp.

_ Anh không muốn em đến thăm anh? Nếu... nếu đã vậy thì thôi em đi về.

Cô nhìn anh tức giận như vậy, mặt mày cũng giận đến đỏ lên rồi một lòng liền buồn hiu quay mặt đi lách ra khỏi cái tay anh tay còn cầm túi xách ý đi mở cửa đi ra.

Ha, tình thế thay đổi chóng mặt luôn nha anh vừa hỏi tội cô một cái còn đang muốn hành hạ cô một chút vậy mà giờ thì xem đi hắc hắc.

Anh vừa nghe cô nói người vừa xoay đi thì liền chụp cô lại, lúc này thì tức giận của anh tan không còn dấu vết mà thay vào đó là lo lắng.

Cô giận anh rồi.

Đây là lần đầu tiên anh thấy vẻ mặt giận của cô đó nha, dù rằng trong rất đáng yêu nhưng mà không có lợi chút nào đâu.

_ Anh... anh chỉ đùa thôi.

Hắc hắc nói lấp lún, xem ra cô thật sự là nhược điểm của anh đó trời ơi. Xem đi trước đó cô sợ anh thế nào, ngoan ngoãn thế nào ngồi cạnh anh trong phòng làm việc mà bây giờ lại là đang dám giận anh, còn muốn bỏ anh mà đi về đó nha.

Cô thật sự rất nhớ anh nên mới lần đầu nói dối mẹ lén lút đến đây thăm anh, vậy mà đón cô lại là một cái mặt đen thui lạnh tanh còn muốn hỏi tội cô nữa chứ, thật sự rất âm ức cô thầm nghĩ biết vậy sẽ không vượt đường xa mà đến đây làm gì.

Nước mắt mang theo những ám ức trong lòng mà bắt đầu rơi, Ngô Thần cũng là lần đầu tiên thấy cô khóc cô giận đã khiến anh luống cuống rồi bây giờ là cô khóc thật sự anh bắt đầu phát hoảng rồi.

_ Xin lỗi, lỗi của anh, anh xin lỗi Tiểu Nhi ngoan đừng khóc... đừng khóc mà.

Anh hối hận rồi lúc này vừa thấy cô thật sự lòng anh rất vui mừng muốn chạy đến ôm cô vào lòng nhưng mà nhìn đến cảm đảm người kia nhìn cô thêm khát như vậy khiến lòng anh một trận chua đôn lên đến não, gương mặt sát khí làm cho cô sợ rồi.

Y Nhi làm sao có thể ngừng khóc được cơ chứ bao nhiêu nhớ nhung, vui mừng, uất ức, sợ hãi suốt mấy ngày liên tục thì giờ được xả ra thì không thể ngừng được.

Ngô Thần chưa bao giờ gặp phải tình huống phụ nữ khóc như thế này, mà còn là tâm can của anh nữa chứ khiến cho anh đau lòng đến lợi hại, ngoài câu xin lỗi và ôm cô thật chặt ra anh không biết phải làm gì để cô hết khóc.

Y Nhi ít khi khóc nhưng mà một lần khóc đều là khóc rất lâu, đến cả tiếng sau cô mới có thể tự nín được lúc cô nín được thì người đàn ông ở bên cạnh cũng là tay chân muốn rụng hết rồi, anh xem đây là một nhiệm vụ bất khả thi hoàn toàn bất lực trước tình huống này.

_ Em, em vì nhớ anh mà đến đây hức hức anh lại hức lại mặt lạnh trách em hức hức em muốn đi về không muốn ở đây nữa.

Cô lúc này nhìn đến anh là lửa giận trong lòng nổi lên, tay chân quơ loạn đẩy anh ra không muốn gặp anh nữa.

Anh làm sao có thể để cô tức giận mà bỏ đi như vậy được chứ, anh là nhớ cô đến phát điên luôn rồi.

_ Tiểu Nhi anh cũng rất nhớ em, anh xin lỗi vì sự việc xảy ra quá đột ngột, đám lính kia chết bầm nhà nó, anh xin lỗi ở lại với anh được không anh rất nhớ em.

Nhìn thấy cô chịu nói mà lại nói muốn đi về lại khiến anh một trận hoảng nữa một mực ôm chặt cô lại không chút kể hờ cũng không có, miệng toàn lời hối hận.

Y Nhi thật sự giận lắm nhưng mà thật tiếc là cô không phải người giận dai, lại nói vì nhớ anh đến đây, giận anh vì anh dùng khuôn mặt đó đối với cô nên mới như vậy nếu anh biết lỗi rồi thì cho qua thôi, cô chỉ được ở bên anh có mấy ngày liền không thể nào như thế mà giận cả buổi được.

Thấy người trong lòng đã chịu yên tĩnh để anh ôm, lúc này trong lòng anh mới thoải mái hai người cứ thế mà ôm nhau đến 1 tiếng đồng hồ họ không nói với nhau câu nào, chỉ đơn giản là ôm thôi bao nhiêu sự nhớ thương đều dành trọn trong cái ôm đó của hai người.

_ Tiểu Y Nhi: Bà Mộc Dung kia, bà là bà quên tui rồi phải không, bà không thương tui nữa phải không cái gì mà cúp tui cả tháng vậy hả.

_ Mộc Dung: Tiểu Y Nhi xinh đẹp của tui ơi, tui làm thương cô nhất đó thương hơn cả Khả Khả tỷ tỷ nữa đó, cả tháng nay cơm còn không có thời gian ăn nói chỉ là lên đây viết bài, Khả Khả tỷ tỷ còn chưa được xuất hiện mà tui cho cô xuất hiện trước rồi có phải là thương cô hơn không. Ngoan đi nha, mai lại ra tiếp 2 chap nữa nha.... <3

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thủ trưởng cao tay quá rồi

Nếu không phải có tiếng gõ cửa bên ngoài thì có lẽ Ngô Thần và Lưu Y Nhi vẫn cứ thế mà ôm nhau cho hết một ngày.

Tĩnh Diên là đứng ở ngoài cửa một lúc lâu thật lâu, mấy lần đưa tay lên muốn gõ cửa nhưng rồi lại để xuống dần co tâm trí vô cùng.

Cô là không biết hai người trong đó làm gì, nếu không làm gì thì thôi không sao còn vạn nhất đang làm gì thì cô là kì đà rồi a. Nếu như vậy có phải cô cả đời mang danh phá hoại bạn bè hay không.

Cho đến khi Hà Ân ra đến một nhìn chăm chăm cô bạn thân mình cứ muốn gõ cửa rồi lại thôi, ai nha, nếu cứ như vậy thì chừng nào mới được ăn cơm đây. Hà Ân không quan tâm người bên trong đang hành sự hay không, bây giờ cô đói cô muốn ăn thời gian từ đây đến tối còn rất dài hai người kia muốn tâm sự thì đợi tối đi.

Không nói lời nào Hà Ân bước thẳng đến đưa tay đẩy Tĩnh Diên qua một bên dứt khoát gõ hai tiếng.

Bên trong Y Nhi bị tiếng động làm cho hoàn hồn, mới ngược mắt lên nhìn anh. Trong lòng anh thật ấm, lại mùi bạc hà quen thuộc nhìn anh đến đáng thương.

Anh từ trên nhìn xuống bộ dạng của cô không khác gì con cún nhỏ làm tội lỗi đang dè dặt đáng thương nhìn anh, thật sự muốn một ngậm nuốt cô vào bụng liền nha.

_ Đi ăn cơm thôi.

Ngô Thần tiến lên một chút hôn lên môi mềm mại thơm ngọt của cô một cái thật mãnh liệt, Y Nhi thật sự thương thức cái hôn này của anh, cô không tránh né nữa đã một thân mình tự đến đây là xác định đưa dế đến miệng cọp thì e ngại đều vứt sau đầu, cô rất nhớ anh.

Tiếng gõ cửa lần hai lại vang lên xem ra người ngoài cửa đã không đợi được nữa rồi, Ngô Thần nhú mày một cái cường ép làm bùng môi cô ra.

Anh đứng dậy đem cô gái trong người đứng vững vàng sau đó lấy mũi, Y Nhi muốn đi thay đồ nên anh ra mở cửa trước.

Ngoài này bụng nhỏ của Hà Ân đã đánh ba lần trống rồi nha, cô muốn đưa tay lên gõ lần thứ ba mà bị Tĩnh Diên cản lại lúc hai người đang dần co người muốn gõ người ngăn thì cửa phòng đột ngột mở ra.

Ha ha lúc này còn hùng hổ lắm, không màn thế sự liễu mạng gõ cửa hai lần còn đang muốn gõ lần ba vậy mà giờ gặp người ta ra đến Hà Ân rút tay về còn không kịp.

Người trước mặt đây có là bạn trai của bạn thân các cô nhưng mà trước đó người ta là thầy của các cô đó, sợ là một phản xạ chính xác. Tĩnh Diên một

bên than thầm trong bụng, thôi rồi tiêu rồi phá chuyện tốt của thầy phó doanh và Y Nhi rồi, có phải hay không cô cùng Hà Ân sẽ bị đem chém nha.

Ngô Thần nhìn hai vị nữ sinh này trước đó còn thấy biết ơn nhưng bây giờ thì lại cảm thấy phiền toái rồi, anh muốn một mình với Y Nhi cũng khó. Cô gái gốc nhà anh đi một mình không dám, rù thêm hai vị tiên tử này có lợi mà cũng có hại vô cùng.

_ Các em đã đói bụng chưa? Thầy dẫn mọi người đến nhà ăn.

Anh rất kiêng nể với bọn họ nha, dù sao cũng đã tiếp xúc với nhau 1 tháng ít nhiều gì anh cũng biết hai cô học trò này rất ngoan nhưng mà lại thích chạy loạn. Không biết đã mấy lần hai cô dẫn Y Nhi của anh chạy loạn lung tung rồi, cho nên vẫn là nên dè chừng bọn họ là tốt nhất.

Bốn người một nam ba nữ, một trước ba sau tiến đến nhà ăn doanh trại. Vào thời điểm này đang là giờ ăn nên rất đông.

Doanh trại đương nhiên toàn là nam rồi vì thế sự xuất hiện của ba cô gái nhỏ liền là thu hút hết mọi ánh nhìn.

Hồi này lúc vào ba người đều thấy màu đỏ của mình quá chói đi mà trong này lại toàn nam vì thế cả ba trước đó đã cho nhau một cái tín hiệu. Lúc này đã mặc trên người một thân áo sơ mi quần jean rất lịch sự lại tao nhã.

Lần đầu tiên bị nhiều người nhìn như vậy khiến cho ba cô ngại vô cùng nha, trước giờ toàn cách cô nhìn người ta mà bây giờ bị người ta nhìn lại thật có chút không hề quen.

Cái gì mà lính soái ca, cái gì mà nhìn thân hình họ đến đã con mắt tất cả đều đẹp đẹp hết đi, bây giờ ngược muốn chết rồi đây. Đây có được gọi là báo ứng nhân tiền hay không a, không dám nhìn lên thật không dám nhìn lên.

Ngô Thần nhìn hai bên thấy ngay ánh mắt của đám tiểu tử này còn sáng hơn cái đèn pha, mà Y Nhi của anh làm sao có thể để cho bọn nhóc này chiêm tiền nghi như vậy chứ. Hừ, thật không có chút tiền đồ nào xem xem buổi tập ngày mai anh chính bọn họ đến có tiền đồ ra sao.

Nhà ăn của quân nhân bây giờ rất tốt, món ăn phong phú tùy thích lựa chọn không còn kham khổ như xưa, mỗi người một khay liền xếp hàng thứ tự lấy đồ ăn.

Bọn họ thấy mấy cô gái nhỏ liền tính ga lăng nổi lên tất cả đều né qua một bên nhường cho các cô chọn đồ ăn trước. Y Nhi thấy thật ngại, có phải quyết định đến đây là một việc sai hay không, cô là đang làm phiền anh có phải không.

Riêng hai cô bạn này thì trước giờ mặt dày vô tận vậy mà giờ đây trên mặt lại viết nguyên chữ ngại là thế nào đây, Y Nhi nhìn qua hai cô bạn đang e dè mút đồ ăn, cái hàng động này khiến cô không thể nào nhịn cười được nha hắc hắc chuyện này về cô có chuyện để ghẹo họ rồi đó.

Anh cũng cầm một khay com trên đó là món sườn xào chua ngọt, com thì như một cái núi nhỏ. Mà nhìn lại khay củ ba cô gái thật sự phải mút thêm mấy lần com mới bằng chồng núi com đó của anh nha.

Cuối cùng thì cũng an ổn được trên ghế ăn rồi lúc này cả ba mới thở phào nhẹ nhõm, Ngô Thần nhìn cả ba người mà môi khẽ nhếch nhẹ xem ra tâm tình của anh hôm nay rất tốt nha.

_ Thần tôi nghe nói cậu dẫn em gái đến đây?

Người chưa thấy mà giọng nói đã đến rồi, sau khi tiếng nói chấm dứt thì mới thấy một thân hình cao lớn có chút đen tiến vào, trên vai người này sao và gạch đều y như Ngô Thần.

Lương Hòa là một trong những người bạn tốt của Ngô Thần lúc còn ở học viện quân sự, năng lực tác chiến của anh so với Ngô Thần đều như nhau chỉ có điều anh lại không trầm ổn như Ngô Thần, anh thích náo nhiệt lại hay đùa hơn nhiều.

_ Ai nha, em gái cậu thật đáng yêu nha, muội muội em có người yêu hay chưa ở nơi đây trai tân rất nhiều nha, chọn đại một người đi.

Lương Hòa nhìn đến cô gái ngồi kế bên Ngô Thần liền biết là em gái tin đồn của tên kia rồi, không ngại miệng mà chọc cho người cười không ngừng nha.

Cả đám lính xung quanh nghe Chính Ủy nói như vậy liền ưỡn ngực ra dáng bộ dạng chờ kén rể đi.

Ngô Thần bên này một mày đen đến lợi hại, cả người anh cũng là muốn run lên từng con rồi hận không thể ngay lúc này ra một đòn hạ tên lảm mồm kia ngay.

Y Nhi bị điểm danh cả người cứng ngắt, cô là không biết nói thế nào vốn dĩ là nói em gái của anh để có thể thuận lợi đi nhờ nào ngờ bây giờ bị mang ra làm trò cười. Cô không dám động đùng cảm nhận để biết người kế bên thế nào, quả nhiên ám khí vô cùng lớn nha.

_ Muội muội đừng ngại nha, ở đây toàn là quân nhân, quân nhân đều là người tốt.

Lương Hòa không muốn ngừng lại tiếp tục thêm chút dầu dấm chút muối.

Ngô Thần liếc nhìn xung quanh đám tiểu tử này là đang thêm khát Tiểu Y Nhi của anh sao?

Không được, lúc này rồi Ngô Thần không khách khí liền đưa tay lên nắm lấy bàn tay đang cầm muỗng của Y Nhi, ánh mắt nhìn thẳng tên lấm mồm kia hiện rõ hai chữ "Chú Quyên".

Lương Hòa đang cười ha hả nhìn thấy một màn liền cứng người lại, đây... Đây là...

_ Thủ trưởng!

Lương Hòa lắp bắp rồi nha, bị dọa một màn đến kinh động cả người.

_ Thủ trưởng, anh thật có tay nha.

Lúc này lấy lại tinh thần Lương Hòa không còn vênh vênh như lúc nãy mà an ổn ngồi xuống, ánh mắt có chút khác thường nhìn hai người đối diện trong lòng trầm nghĩ.

"Không phải chứ, cô gái trước mặt này cao nhất cũng chỉ 20 tên họ Ngô này từ khi nào lại có vận khí tốt như vậy có chứ".

Lương Hòa thầm mắng mình lẩm lòi, một lúc sau mới mở miệng cười hề hề về phía cô gái nhỏ, giọng nhẹ nhàng nhả ra hai chữ "Chị Dâu".

_ Chị Dâu a, em xin lỗi nha em là không biết rõ đã nói bậy rồi mong chị tha lỗi.

Không xong rồi lúc này không lo chán an người thì sau này có mà bị đè cho chết thảm.

_ Không sao ha ha.

Cô lúc này nơi gì cơ chứ chỉ có thể cười mà thôi.

Lương Hòa từ đầu đến cuối lực chú ý toàn ở hai người làm sao có thời gian chú ý đến sự khác thường kể bên, đến lúc thả lỏng tâm tình mới quay sang lúc này phát hiện một chuyện còn kinh hơn.

Kể kể kể kể bên anh là hai cô gái nữa a, không phải chứ hai cô gái này ở đây từ lúc nào sao anh không thấy?.

Ai nha, mấy bữa nay thức khuya chút nữa cần đi trạm xá khám lại mắt mới được.

Nhưng mà cô gái ngồi kế bên này thật sự rất dễ nhìn nha, cô có cặp mắt hai mí rất rõ ràng, sống mũi thẳng tắp, môi đỏ đỏ đặc biệt da lại trắng đến lợi hại. Chẳng bù lại cho anh ngồi kế bên cô đã đen còn đen hơn.

Nhưng mà nhìn cô.... Tim anh.... Tim anh.... Đập nhanh quá vậy....

Thở thở mau không là chết.

Chẳng ai nhìn đến biểu hiện của Lương Hòa chỉ có Ngô Thần đặc biệt nhìn thấy.

Ha tên tiểu tử này cũng như anh, bị sét đánh một nhát thật mạnh rồi nha.

Ngày tháng kế tiếp của Lương Hòa hoàn toàn không ổn chút nào.

Nghĩ đến đó thôi tâm trạng bức bối của Ngô Thần liền bay hết, vui vẻ mút một muỗng com bỏ vào miệng nhai nhai còn không quên đem một miếng sườn để vào khay của cô gái nhỏ kế bên mình.

_ Anh.. Anh tên Lương Hòa là Chính Ủy của Trung đoàn Xxx, năm nay 27 tuổi còn đang tìm ý chung nhân.

Hắc hắc, không phải chứ ai cần anh giới thiệu như vậy chứ cái này cứ như anh đang đi xem mắt đi.

_ Ạch... Em là Tĩnh Diên năm nay 2... 2.. 20 tuổi.

Hà Ân một bên từ đầu đến cuối đều lo ăn đến lúc này nghe một câu giới thiệu như vậy, lòng thầm thang... Ôi trời ơi, lại thêm một đôi sao? Còn cô thì sao đây, không lẽ chuyển đi theo Y Nhi đến đây là tìm nữa kia sao chứ.

Không phải là trùng hợp đến lạ thường như vậy nha.

Y Nhi: Tội nghe Khả Khả tỷ tỷ nói bà viết cho chị ấy 2k mấy chữ còn tôi chỉ được 1k5 thôi, vì bà thương chị ấy hơn tôi?.

Mộc Dung: Ai... Ai du oan thế, tôi là Y Nhi nằm trong tim tui nha.. Há há.

Y Nhi: Còn cười?

Mộc Dung: A a a thầy phó doanh, tha mạng....

Ngô Thần:..... (Làm lơ).

Mộc Dung: Thầy phó doanh, có tìnhchap sau tui cho mỗi người một phòng hay không?.

Ngô Thần: Y Nhi, đi thôi đằng kia bán kem rất ngon.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Ngủ ngủ ngủ

Sau khi từ nhà ăn ra anh có vài việc cần giải quyết nên đành phải giao ba cô gái nhỏ này cho A Nhuận giúp các cô đi dạo một chút.

Đương nhiên, anh trên tay anh trước khi đi là kẹp cổ tên chính ủy đang bị hôn bay lung tung không chịu đáp.

Trước khi đi anh cũng không quên nhìn cô thêm mấy lần rồi mới quay lưng đi.

Bên này Lương Hòa không ngừng ai oán, thật sự hắn ta cũng là bị bắt đi xem mắt không ít lần nhưng mà một chút cảm giác cũng không có. Cứ nghĩ đợi đến ngoài 30 thì nhờ người tìm đối tượng một, hợp thì liền tiến đến nhưng hắn đâu ngờ ngoài dự kiến là không cần tìm đâu xa, ý chung nhân lại trực tiếp đến tận doanh trại cướp hồn của hắn có chứ.

Thế này thì phải nắm bắt thật kỹ, tính chiếm hữu của đàn ông trời dẫy lúc này không phải Ngô Thần lòi đi thì không biết tiếp theo có phải hay không hắn trực tiếp đòi cưới người ngay tại chỗ đi.

A Nhuận rất tốt dẫn các cô đi xung quanh doanh trại dù có nhiều chỗ cơ mật không phải người trong doanh thì không được vô, nhưng cũng có thể miễn cưỡng là cho các cô đi gần nữa doanh trại trong nửa buổi chiều.

Thật sự doanh trại rất lớn, trừ bỏ những nơi cấm thì người đi tham quan sẽ tốn từ 3-4 tiếng mới đi hết một doanh.

Lúc này ngoài sân tập từng nhóm lính đang tha luyện, các cô đi ngang qua khiến họ không thể tập trung được mà nhìn về hướng này.

Thật sự là ngồi tàu suốt cả chuyến đi, lại thêm gần một giờ ngồi xe đến đây chưa kịp nghỉ ngơi thì bị lôi đi ăn, rồi đi tản bộ. Xem ra suốt 20 năm cuộc đời của các cô thì ngày hôm nay là ngày các cô phải hoạt động nhiều nhất rồi a.

A Nhuận cũng là nhìn nhìn bọn họ một chút, nhìn ai cũng một đầu mờ mờ hơi nghĩ nghĩ bọn họ là thân mềm yếu làm sao như các anh trong náy, tốt nhất vẫn là dẫn người quay về nhà khách bản thân anh cũng có vài việc cần làm.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, việc đầu tiên A Nhuận đi tìm thủ trưởng báo cáo trách nhiệm rồi quay về làm việc tiếp.

Ngày hôm nay, mỗi người trong doanh trại đầu là ganh tỵ với A Nhuận nhất nha.

Các cô trở về phòng, cả ba cùng ở lại một phòng thay phiên tắm rửa rồi leo lên giường nằm nghỉ.

_ Ai nha, chân của tớ còn không.

Diên Tĩnh là một con sâu gao cô không thích hoạt động chỉ thích ở một chỗ đọc truyện, xem phim giết hết một ngày là được. hôm nay cô thật muốn xiu chết rồi nha, cưỡng ép đi theo, mặt mày méo mó từ lúc nào. Đến khi nghe anh lính báo thả người cô chỉ muốn nhảy cẫ lên hoan hô thật lớn, nhưng mà... E hèm... Xung quanh vẫn là toàn con trai, dù ở vài ngày cũng không nên làm mất hình tượng như vậy được.

Hà Ân là một đường từ cửa vào phòng tắm, cô không thích mờ mờ trên người liền là người tắm đầu tiên.

Riêng Y Nhi, một tâm trạng khá nhiều hôm nay cô mới thấy cuộc sống quân đội không dễ dàng gì, tuy mọi thứ đều được xây mới nhưng vẫn là nhìn cực khổ quá đi. Y Nhi là đau lòng.

Ba cô gái nằm trên giường, nói chuyện đến quên cả trời đất, ngủ từ lúc nào không hay cho đến khi nghe tiếng gõ cửa người tỉnh dậy ra mở cửa vẫn là Y Nhi, hai cô gái kia là cả ngày bị hành đến muốn chết rồi làm sao dậy được chứ.

Nhìn người trước cửa, đương nhiên không ai khác ngoài anh.

Không để cô nói lời nào, Ngô Thần trực tiếp kéo cô ra khỏi phòng đóng cửa lại rồi dẫn cô qua phòng lúc này của hai người.

Cô gái không lương tâm này, anh là thuê hai phòng cứ tưởng sau khi trở về sẽ thấy cô ở trong phòng chờ anh, ai mà ngờ là mở cửa ra phòng lại trống không như vậy liền biết cô đang ở bên phòng hội chị em rồi.

Mà còn nữa mở cửa ra chính là nhìn thấy cô đang mơ ngủ bị đánh thức, mặt áo đầm ngủ nhẹ nhàng thanh thanh, lại còn cái nơi mềm mại kia không cơ nhọc ngực một điểm nhỏ hiện hiện trên áo.

Cuộc đời này anh thật sự bị cô hành đến chết chắc, chỉ nhìn bộ dạng nhỏ này thôi mà đã là muốn một ngụm ăn cô vào bụng ngay.

Cô đến khi tỉnh táo thì là đã ở phòng của hai người rồi, lúc này mệt quá cũng chẳng suy nghĩ nhiều về đêm nay. Vậy mà lúc này bị anh lôi đến đây trong mơ hồ còn say ngủ

Anh để cô nằm trên giường nói gì gì đó rồi quay lưng đi, cô là nhắm mắt lại muốn ngủ tiếp. Nhưng nào nhỏ lúc này như mới tiếp thu được sự việc vừa diễn ra chậm tới mấy giây, cô ngồi bật dậy mắt tròn lớn.

Anh.... Anh.....

Lúc này trong phòng tắm mới chuyển ra tiếng nước, cô mới ý thức được anh đang tắm. Vậy có nghĩa là đêm nay cô sẽ cùng anh ngủ?

Ngủ... Ngủ... Ngủ...

Cùng anh ngủ?

Mắt của cô tròn tròn hết cỡ cô không biết tiếp theo phải làm gì đây, anh trước đó một thân sĩ rất tốt nhưng sau đêm ở nhà cô thì anh liền hiện rõ mặt sói mỗi lần bên cô.

Nói như vậy, không lẽ tối nay... Cô...cô và anh sẽ sẽ...sẽ làm chuyện đó thật?

Lúc Y Nhi còn đang đắn đo nội tâm mình thì người đàn ông thân hình cường tráng đã từ trong nhà tắm đi ra.

_ Anh... Anh mặc áo vào đi.

Cô theo phản xạ quay sang chỗ phát ra tiếng động, liền trước mặt một loạt cơ bắp cuồn cuộn đập vào mặt.

Anh chỉ mặt mỗi cái quần short thôi.

Anh nhìn cô gái nhỏ mặt đỏ hết cả lên, không dám nhìn anh mà quay sang chỗ khác, môi anh khẽ cong lên vì sự đáng yêu này của cô.

_ Anh không quen mặt đồ khi ngủ.

Ạch... Cái này là ý gì nha, không lẽ anh ngủ sẽ thỏa thân ư?.

Y Nhi lập tức trở thành con tôm bị luộc chính quá mức.

A a a sao không ai nói trước cho cô biết thầy phó doanh đẹp trai lạnh lùng luôn nghiêm chỉnh trước mặt mọi người sau lưng lại là một con sói lớn đến như vậy cơ chứ.

Đêm nay Y Nhi vượt quá bằng cách nào đây.

Y Nhi: Tui bảo này, bà cho tui hai chương một lúc đi.

Mộc Dung: Tui bảo này, tôi chỉ có 30 phút nghỉ trưa, ra được một chương lag mừng hơn được nhận tiền thưởng tết đó.

Y Nhi: Vậy tối nay ra tui thêm một chương nữa đi.

Mộc Dung: Cô mong đợi cái gì... Hừm... Tối nay.... Cô phải là mong đợi lắm đúng không.

Y Nhi: Người... Người... Thần ơi! Mộc Dung ăn hiếp em ô ô ô.

Ngô Thần: Nhà phạt trong doanh trại chưa ai mở hàng.

Mộc Dung: Được thôi, đưa tôi vô nhà phạt đi chừng một tháng xem thế nào? Hừm.... Trong phòng.... Chuyện muốn làm cũng không thể nào... Hừm

Ngô Thần: Chúng ta không cần để ý đến cô ta, đi anh dẫn em đi ăn xiên que.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Anh muốn em được không ?

Y Nhi không dám nhìn lên cô cứ nhắm mắt quay đầu đi chỗ khác, tuy nói là cô và anh có đụng chạm không ít nhưng cũng chỉ là đụng - chạm thôi rồi về, chứ nào phải tình huống như lúc này.

Từ sau lưng cô liền truyền đến một hơi ấm quen thuộc, anh chỉ cần nhẹ một cái liền ôm cả người cô vào lòng ngực của mình. Anh nhớ cô đến phát điên rồi lúc làm việc cứ nhớ đến có cô gái nhỏ đang đợi mình kia thì anh không thể nào tập trung được, cho đến khi được nhìn thấy cô thì anh mới nhẹ nhõm cả người.

_ Y Nhi.

Anh thổi khí vào tai cô, hơi thở nóng rực phả vào lỗ tai khiến cho cô ngứa ngứa.

_ Dạ.

Tiếng của cô vốn nhỏ nhẹ, nay bị anh chọc cho xấu hổ nó càng mềm dẻo nhẹ hơn bao giờ hết.

Tiếng dạ này của cô khiến anh lập tức không kềm được mà đè cô nằm lên giường

Y Nhi bị anh tấn công không kịp phòng bị liền bất động tròn mắt nhìn.

Cô nuốt vội một ngụm nước miếng, thật buồn cười rằng cái hành động như vậy của cô lại làm anh càng dậy sóng hơn.

Huynh đệ của anh phản ứng ngày càng mạnh, mạnh đến nỗi nó khiến anh thở hắt ra một hơi thật mạnh.

_ Anh muốn em, được không?

Giọng nói của anh khàn đi từ lúc nào, trong giọng nói mang đầy dục vọng trong đó. Y Nhi có thể thấy rõ ánh mắt kia của anh nhìn cô toàn là lửa dục vọng.

Nhưng.... Cô sợ.

Cô còn nhỏ, tuổi thanh xuân chỉ vừa mới hưởng được vài năm, một chút tình cảm nam nữ trước đó cũng không nghĩ đến. Bây giờ cho rằng cô là yêu anh thật sự, một chút đụng chạm trước đó cô miễn cưỡng cho anh chiếm tiện nghi một chút nhưng đến lúc này có phải là cô sắp đi quá hạn hay không?.

Còn nói trước đó cô một mực suy nghĩ sẽ giữ đến tận hôn, còn tình huống bây giờ khiến cho cô rối hơn tơ vò.

Nhìn trên trán anh từng giọt mồ hôi đang đổ xuống, một hai giọt còn nhiều xuống mặt cô nữa. Đây là anh đang cố gắng kềm chế, chờ đợi cô.

Nhìn anh cô thật sốt chỉ có điều cô vẫn là đầu tranh tư tưởng đi.

Y Nhi sớm dự tính về tình huống xấu nhất là cô sẽ phải thất thân nhưng vẫn còn một cách khác cơ mà.

Chỉ có điều cách này thật sự cô không dám nghĩ đến, vốn dĩ cô biết đến nó là vì mấy bạn nữ ở phòng bên bọn họ cùng bạn trai làm những chuyện như vậy, lại không biết xấu hổ mà còn chia sẻ kinh nghiệm cho nhau. Dù là kí túc xá toàn nữ, nhưng mà lộ liễu quá đi.

Cô suy nghĩ đến biện pháp đó, nhìn nhìn đến anh, rồi lại suy nghĩ thêm một chút.

Vài giây sau, bàn tay nhỏ nhỏ của cô từ bờ ngực anh đi xuống, run cầm cập mà đụng đến huynh đệ của anh.

_ Em sẽ giúp anh bằng... bằng tay.

Cô nhắm mắt lại xấu hổ cực kì, tay đụng đến nơi cứng rắn kia, nơi đó nóng đến cô muốn bỏng cả tay. Y Nhi dùng hết sự can đảm của mình để nói ra những lời này.

Ngô Thần khi được bàn tay nhỏ của cô để nhẹ lên nơi huynh đệ, anh đã sớm đông cứng người rồi, huynh đệ kia của anh phản ứng kịch liệt đến nỗi bản thân anh cũng không thể theo kịp liền thờ đốc.

Anh nghe cô trả lời liền biết cô không đồng ý, cũng đứng người con gái như cô để anh chiếm một chút tiện nghi thì bản thân cô đã tự dẫn vật mình rồi. Huống chi trong tức khắc liền làm chuyện trước hôn nhân, cô làm sao đồng ý được.

Nhưng mà anh là muốn cô đến muốn nổ tung cái đầu rồi, nghe cô đáp ứng làm bằng tay thật sự lòng anh mừng đến lợi hại, dù sao cũng là được cô động

có còn hơn không.

Môi của anh cong lên một đường rất cao., ý thỏa hiệp rất rõ ràng. Lúc này anh không nằm lên người cô nữa, mà anh lại quay sang một bên nằm ngửa ra.

_ Được, vậy em giúp anh đi. nó cần em vào lúc này.

Anh một tay đỡ cô dậy, một tay cầm tay cô để lên huỳnh đệ của mình còn thuận tay mình thông qua tay cô bóp bóp vài cái.

Con bà nó tự chuốc họa vào thân, bóp bóp làm chi không biết, thật là muốn anh tắt thở tại chỗ có phải hay không.

Chỉ là bàn tay của cô thôi mà nó đã phản ứng đến vậy, nếu còn là nơi tiểu huyết nhò kia của cô, anh thật không thể tưởng tượng được sẽ có bao nhiêu thoải mái, bao nhiêu sung sướng vây quanh anh đây.

Càng nghĩ đến càng không thể chịu được, nhưng mà cô gái nhỏ của anh vẫn thủy chung không chịu động, cứ giữ nguyên bàn tay trên huỳnh đệ anh.

Nó thật làm anh bị kích thích vô cùng, cảm giác chờ đợi mong chờ từng cử chỉ nhỏ nhỏ của cô thôi.

Anh đem quần short cởi ra, bên trong chỉ còn lại cái quần lót đen dạng quần đùi.

Lúc này huỳnh đệ của anh đã sớm dựng lều đốt lửa trại từ lâu rồi, chỉ chờ người đem thịt đến nướng mà thôi.

Y Nhi là lần đầu nhìn thấy cái lều này liền hỏi hận muốn rút tay về, cô thấy thật xấu hổ vô cùng.

Nhưng đã muộn, đi đến đây rồi anh có điên mới để cô rút về. Anh nắm chặt tay cô theo cách của mình đem nó cọt lên rồi cọt xuống, Y Nhi chỉ có thể cắn răng nhìn nhìn cách anh làm.

_ Tiểu Y ngoan, em nói giúp anh mà.

Anh là đề nén giọng xuống cực độ, một bên cố gắng trấn tĩnh mình còn phải dụ dỗ cô nữa. Xem ra sức kềm chế của anh thật rất tốt nha.

Cô cứ theo cách của anh mà làm cứ cọt lên rồi cọt xuống, nhưng mà cái móng mèo của cô cứ gãi gãi như thế anh sao mà chịu cho được cơ chứ.

Lúc này anh không thể kềm lòng được nữa mà trực tiếp cởi quần ra, đem huỳnh đệ lộ thẳng trước mặt cô.

Y Nhi rút tay về muốn hét lên, lúc này cách một lớp quần cô còn bình tĩnh được, nhưng bây giờ là nhìn trực tiếp như vậy thật sự dọa người ta đến không thở nổi.

Ngô Thần lúc này là dục vọng chiếm hết con người anh rồi, anh không quan tâm cô đang sợ ra sao trực tiếp kéo cô xuống để môi cô đặc lên môi mình, ngậm mút cắn liếm đến cô phát đau. Một tay nắm bàn tay cô cầm lấy huỳnh đệ mình mà lên xuống, anh thật sự không kềm chế được nữa đâu, nếu lúc này không mau mau giải quyết một chút thì anh sợ anh có thể trực tiếp đè cô xuống mà muốn cô.

Y Nhi bị anh hôn đến choáng cả đầu, cô rụt rè lên lên xuống xuống theo cách của anh.

Lúc này đầm ngủ của cô bị anh kéo xuống lộ cả nửa người trên của cô ra trước mặt, cô không kịp xấu hổ anh liền kéo người cô lên một chút trực tiếp đem một bên ngực của cô nhét vào miệng ngậm mút đến lợi hại.

Cô bị anh ngậm cảm giác nó như vào đêm ở nhà nhưng nó lúc này nó lại mãnh liệt hơn bao giờ hết, nó khiến cô tê hết cả người. Loại cảm giác đau đau, lại xen lẫn cảm giác thoải mái thật lộn xộn.

Cho đến khi huỳnh đệ của anh dương cò đem một dòng chất lỏng đục chảy ra. Bắn đầy trên tay của cô, anh miệng vẫn ngậm một bên ngực cô không nhả mà chỉ ngừng lại gặm lên. Cả người anh run theo từng cơn khoái cảm, giờ phút này lần đầu tiên Y Nhi cảm thấy anh yếu đuối đến như vậy.

Nhưng mà sau đó thì cô lại muốn một cú đập anh xuống giường ngay.

Sau khi xong việc anh dọn dẹp một chút sạch sẽ, đem cô đi rửa tay rồi quay về giường.

Anh đắp chăn cho cả hai sau đó đem cả người cô ôm vào trong mình, chỉ là anh cố tình nằm thấp hơn cô đem một bên ngực ngậm vào trong miệng, dưới chân thì kẹp chân cô lại rồi mới đi ngủ.

Y Nhi thật sự thẹn đến không ngủ được, cô chưa có chồng nhưng theo cô nhớ ba mẹ ngủ với nhau cũng đâu có kiểu ngủ như vậy đâu a, anh lại không biết vô si là gì đem ngực cô bỏ vào miệng chót lút lại mút mút, chót lút lại xoay xoay đầu lưỡi nơi nụ hoa.

Người mất ngủ đêm nay là Y Nhi.

Y Nhi tự hỏi, nam nhân bây giờ khi có vợ đều ngủ như vậy hay sao chứ a.

Hay là chỉ có mỗi mình tên nam nhân vô si nhà cô thôi a.

Mộc Dung: Ai nha.... Chút chút thịt thôi. Rồi từ từ sẽ nhiều lên.

Y Nhi: Bà xem nhờ việc tốt của bà mà bây giờ một bên ngực tôi bị ngâm đến muồn hổng rồi này.

Mộc Dung: Ai nha, sao chỉ có một đêm liền thấy bên lớn bên nhỏ ý nhỉ. Thầy phó doanh, thầy phải làm cho đều chứ.

Ngô Thần: Bên nhỏ bên lớn thật, Y Nhi, tối nay chúng ta đổi chỗ.

Y Nhi: Cả hai người..... Cả hai người..... Cả.... Hai..... N.....g....u....ời.... Aaaa

Mộc Dung: A, có việc rồi tui đi trước, ở lại bình an thầy phó doanh.

Ngô Thần: Hào hán làm vậy coi được sao?

Mộc Dung: Ha ha ha, thầy phó doanh cứ đùa..em là nữ nhi a... Không nói nhiều, em đi đây...

Ngô Thần: Con tác giả chết bầm này... Đợi đấy.

Sát khí..sát khí...sát khí.... Sát khí...

Ngô Thần: Em xem có phải nhờ anh mà nó lớn thêm một chút hay không, cái này còn phải cảm ơn anh đấy nhé hắc hắc hắc.... Hắc... Hắc.ắc.... Y Nhi anh biết anh sai rồi... Tha cho anh đi a..... Anh yêu em mà...

Y Nhi: Nghe nói phòng phạt chưa ai khai trương?..... HỦM?..

Ngô Thần.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ai dạy hư ?

Sáng hôm sau đến khi Y Nhi thức dậy thì mặt trời đã ở gần đỉnh đầu rồi, ngày hôm qua là cô mệt thật chưa kể cả buổi tối bị anh chăm lửa một chút đều ngủ không được ngon cả người cứ rần rần không yên.

Tối gần sáng cô mới bắt đầu mơ mơ vào giấc ngủ.

Ngô Thần một đêm ngược lại ngủ ngon vô cùng, chưa kể lần đầu trong cuộc đời được ngâm thứ mềm mại trong miệng rồi ngủ.

Anh cảm thấy anh bị cô làm cho hư luôn rồi, từ trước đến nay anh đều là không bao giờ nghĩ đến dục vọng thời niên thiếu cũng là ở trong quân đội luyện đến không biết dục vọng là gì.

Nhiều khi nghe mọi người nói anh có không có khả năng thích con gái.

Nhưng mà giờ thì anh đã nhận ra rằng thật sự anh không phải gay đâu chỉ là từ trước đến giờ gặp không đúng người.

Từ khi gặp cô anh không hiểu là có phải anh tự mình cấm dục mình quá lâu hay không, đây là đang bù lại cho thời niên thiếu hay không mà thời thời khác khác càng muốn quần lấy cô một chút cũng không muốn rời.

Chưa kể trong đầu còn không ngừng hiện lên những hình ảnh nóng bỏng kia, mà càng nghĩ đến sẽ làm với cô thì anh càng nghiện không có biện pháp cản lại. Cô chắc chắn là điểm yếu của anh rồi nha.

_ Y Nhi dậy chưa?

Ngoài cửa tiếng của Tinh Diên vang lên, còn nghe thêm tiếng của Hà Ân đang nói gì đó bên ngoài.

Y Nhi bước xuống giường đi ra mở cửa cho hai người vào.

Vừa nhìn thấy bộ dạng của Y Nhi mặt mũi rã rời, trong đầu của hai thiếu nữ liền hiện lên một vài hình ảnh không nên có.

Ánh mắt nhìn Y Nhi có chút chằm chọc.

_ Các.... Các cậu không được nghỉ bảy, mình với thầy phó doanh chỉ ôm nhau ngủ.

Y Nhi thấy cái ánh mắt kia của hai cô bạn liền mặt đỏ hết cả lên, vội vội vàng vàng giải thích.

_ Chúng tớ có nói gì đâu? Y Nhi sao cậu lại giải thích làm gì?

Ha, dấu đầu lồi đuôi hả. Hai bà đây chọc cho thùng hết mặt mày của cậu mới thôi.

Y Nhi thẹn quá hóa giận liền trừng mắt nhìn hai cô đem đầy tia cảnh báo.

Hai cô gái thu liễm một chút, đợi Y Nhi thay đồ xong cả ba cùng đi ăn một chút.

Chính hai cô cũng là đây không nổi liền biến ăn sáng thành ăn trưa luôn rồi nha.

Cả ba cô gái hôm nay mặt đỏ có chút an phận thủ thường hơn không có rực rỡ sắc sỡ như hôm qua nữa. Họ không phải kẻ ngốc, bộ đồ hôm qua thật làm cho các cô cảm thấy mình lố lỉnh quá rồi.

Cả ba vừa bước ra ngoài, từ nhà khách đến nhà ăn chỉ khoảng 500m không gọi là quá xa nhưng mà do trời lúc này quá nắng đi, cho nên 100m cũng là như 1km đi.

Cho đến khi các cô đến nhà ăn thì cũng là một đầu toàn mồ hôi, trời ở đây đúng là nóng thật a.

_ Chào chị dâu!

Ba cô gái đi đến chỗ lấy nhà ăn, các chú đầu bếp liền không hẹn mà cùng kêu.

Y Nhi gạt cả người lên, cô như vậy cũng là tại cái thầy phó doanh kia.

Phúc hắc đã thôi lại còn vô cùng vô liêm sỉ.

Cô là không biết mọi người ở đây có biết thủ trưởng của họ là người có tính dâm dâm đại nhân thế nào không hả.

_ Chị dâu, chị ăn gì cứ lấy nha, lấy nhiều nhiều vào ăn nhiều nhiều vào. Các coi gái bây giờ cứ giảm cân, ai nha giảm cân làm gì nha, phụ nữ phải có thịt như vậy khi có con cơ thể lẫn đứa bé mới khỏe mạnh nha.

_ Các cô gái, mau mau lấy nhiều một chút đi.

Mấy bác trong nhà bếp là người có sao nói vậy, thường ngày đàn ông với nhau một chút ngượng cũng không cần, chứ là chứ, mắng là mắng, còn cười là cười không cần phải nể mặt hay không nể mặt.

Các cô là con gái làm sao có thể thích ứng được cơ chứ, nghe những thứ nhạy cảm này cả người xấu hổ đỏ hết cả lên.

Ai nha, mọi người ơi chú ý một chút đi tại cô là con gái chứ bộ, con gái nha, con gái đó nha. Đừng có cái gì cũng nói toẹt ra như vậy chứ.

Lúc này thì cô cảm thấy, Ngô Thần có phải trở nên hư là do bọn họ dạy hay không a, cái chuyện tế nhị như vậy một chút nói cũng không ngượng.

Người ta cứ nói gần mực thì đen gần đèn thì sáng. Anh mà như vậy chắc chắn là do họ mà ra.

Thật là khổ tâm mà, nếu như vậy cô phải hướng anh đi trở lại là thầy phó doanh uy nghiêm cấm dục như ngày nào mới được

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Bắn một phát đi

Bữa cơm này các cô ăn thật sự no đến thở không được rồi, các bác nhà bếp bới cho mỗi người một núi cơm, thêm mấy núi nhỏ tau thịt cá các loại.

Ba cô gái nhỏ ăn đến mặt mày từ vui vẻ đến nhăn nhó cả lên.

Ai nha, thật là no.

Sau khi ăn xong, ba cô đi dạo một vòng để tiêu com ở đây được hai ngày mọi người ai ai cũng biết đến sự hiện diện của ba cô nên không còn nháo nhào như ngày đầu nữa, điều này cũng khiến cho cả ba thở phào nhẹ nhõm.

Y Nhi vừa đi mất vừa nhìn khắp nơi tìm kiếm một bóng hình nào đó.

Ha, xam ra ông trời cũng không phụ lòng người nha, khi các cô đi đến sân tập bắn liền thấy người đang tìm.

Nói đúng nhất các cô là do anh dạy súng cũng đã sờ cũng đã cầm, cũng đã lắp nhưng mà bắn bằng đạn thật thì ha ha ha trong chương trình không có a, cho nên từ đầu đến cuối các cô xem nó như cục sắt vô dụng, có khi còn xem nó là cái gối ôm ôm ngủ khi mà được nghỉ giải lao nha.

Nhưng,

Hôm nay thì không phải vậy, ngày hôm nay các cô tận mắt chứng kiến cái gối ôm kia thể hiện thật sự công năng của nó nha.

Ha, các anh súng ơi phải phục thù cho bọn em đi a, thật bẻ mặt mà.

Bọn họ không thể đến gần nơi luyện tập nếu không được cho phép, cho nên chỉ có thể đứng nhìn từ xa, góc độ trên cao nhìn xuống như vậy Y Nhi cũng khá hài lòng vì có thể nhìn rõ người đang làm gì.

Anh đang dạy cho các binh sĩ kỹ thuật bắn súng, giọng của anh rất lớn, lại hùng hồn để kinh người.

Nhìn anh ngày hôm nay cô mới biết trước đây dạy các cô anh mới có bao nhiêu nương tay, giọng nói lúc đó cũng giảm âm thanh rất nhiều dù là chỉ cần anh phát uy một chút thôi mọi người trong lớp cũng sợ đến trắng bệch nhưng đối với hình tượng lúc này quả thật không là cây đĩnh gì nha.

_ Y Nhi, thầy phó doanh vẫn soái như ngày nào nga. Không không, còn soái hơn cả khi dạy chúng ta.

Tĩnh Diên đứng bên cạnh quan sát vốn là cô ngây thơ nhất trong ba người, nhưng mà lúc này lại không tự giác mà lại ánh mắt có chút tìm kiếm một hình bóng nào đó.

Đáng tiếc.... Hần... Không có ở đây.

Trong lòng Diên Tĩnh lộp bộp hai tiếng.

A cô đây là ăn quá nhiều com đồn lên não phải không.

Chỉ riêng Hà Ân thì không có chút mối mề nào, cô chỉ là quan sát thôi trong đầu không hề suy nghĩ gì cả.

_ Đúng là rất soái a.

Y Nhi bất giác mở miệng, đây là tiếng lòng của cô được xuất ra ngoài miệng.

Y Nhi mê mẩn nhìn người yêu đến trời đất không là gì nữa, trong mắt cô chỉ có một mình hình bóng của anh mà thôi.

Cách anh cầm súng, cách anh vừa hướng súng vừa nói, cách anh lăn lộn cùng khẩu súng tất cả đều thật đẹp.

Giờ phút này Y Nhi mới nhận ra một chân lý cô đã từng nghe, bây giờ thì thấy nó đúng nhất không thể bàn cãi gì nữa.

"Một người khi đã yêu thì trong mắt họ người họ yêu là đẹp nhất".

Hừm, câu này đúng 100% đối với Y Nhi ngay bây giờ.

Trong lúc Y Nhi đang bay lơ lửng thì tay mình bị người kế bên lay lay làm tỉnh.

_ Y Nhi, thầy phó doanh kêu cậu.

Hà Ân vẫn cứ lay lay cánh tay của Y Nhi.

_ A... Xuống đó được chứ?

Y Nhi nhìn qua hai người bạn của mình, cả ba đều nhìn nhau không biết phải ứng phó ra sao.

Chỗ người ta đang tập luyện đến phá làm gì cơ chứ.

Dường như đợi người quá lâu, chỉ 1 phút sau anh đã đứng trước mặt Y Nhi rồi.

_ Có muốn bắn thử hay không?

Ngô Thần phát hiện ra ba cô từ lúc đầu chỉ là anh nghĩ các cô sẽ đi một nước luôn, trong lúc giảng thì thấy ba cô đứng lại nhìn xuống đây vì có người yêu

đang chiêm ngưỡng nên anh đã cố tỏ ra oai hơn ngày thường.

Nào ngờ là cô bị anh làm cho mê mẩn đến vậy. Ha Ha trong lòng Ngô Thần vui đến không tả nổi.

Người yêu say mê mình, hỏi rằng ai chẳng vui.

_ Dạ có.

_ Dạ có.

_ Không không.

Đương nhiên hai câu trả lời trên là của hai cô bạn tốt, còn câu từ chối chắc chắn là của Y Nhi rồi.

Ai, thật là cô không biết trong đầu anh có cái gì giờ phút này cô lại thật lực muốn bỏ đầu anh ra xem xem có phải bắn riết đạn nằm trong não luôn rồi hay không.

Ai lại đi kêu người yêu mình bắn một phát như vậy chứ.

Không lẽ quân nhân ai cũng như vậy sao, ai cũng bảo người yêu cầm súng bắn một phát hờ.

Còn hai cô nàng kia lại cô cùng hưng phấn nha, hồi đó tập với súng cũng chỉ chơi nó là một cục sắt vô dụng, hôm nay được bắn thật liền rất muốn biết cảm giác ra sao cho nên là hai người đứng hai bên gật liên tục cứ như là ha ha ha mấy bé cứng bông trên xe hơi ý.

Được rồi đa số thắng tiểu số, dù là lòng không muốn nhưng hai người kia hào hứng đến thế cô không thể nào từ chối được.

Anh đưa tay đến nắm lấy tay cô dắt cô đi đến sân bắn.

Mọi người đều ồ lên một tiếng, quả thật hôm nay một người sẽ được khai nhãn nha họ chưa thấy nữ bắn súng bao giờ, lại còn là chị dâu tương lai, lại còn là hai mỹ nữ nữa nha.

Oa, hôm nay cúrt chó ở đâu mà đập được nhiều quá vậy cơ chứ.

_ Thả lỏng cứ như lúc anh dạy em.

Giọng của anh trầm ấm, lại mang chút ra lệnh nhưng mà nó mang theo sự ôn nhu trong này.

Ở ngoài cả đám nổi hết da gà rồi, Thủ trưởng mà có lúc ôn nhu vậy sao. Trời ơi, mùa đông sao tới mau như vậy cơ chứ a.

Vốn là các cô đã có kỹ thuật cơ bản rồi nhưng mà chỉ là tạo dáng chứ không có tiếp xúc thật như hôm nay, cho nên lòng của Y Nhi khá là khẩn trương.

_ nhắm vào hồng tâm, ngừng thở tập trung.

Anh rất quy củ, lại chuẩn mực một người thầy không có bất kì hành động nào cả, chỉ đứng kế bên chỉ thị mà thôi.

Y Nhi nhắm tới hồng tâm, ngón tay đưa lên cò súng bóp.

Đùng.

Tất cả đều im lặng nhìn về phía đạn.

Người đi đếm điểm chạy đến mím môi mắt trợn lên kinh ngạc một cái sau đó chạy trở lại nói nhỏ với thủ trưởng.

_ Sao... Em được mấy điểm?

Y Nhi lòng không khỏi khẩn trương, mày mắt đều nhướng lên hết chờ đợi kết quả.

_ Không tệ... Được rồi Diên Tĩnh đến lượt em.

Anh cong môi nghe kết quả sau đó lại nhìn cô gái nhỏ đang khẩn trương vô cùng, nhưng anh lại không nói kết quả quay sang đưa súng cho Tĩnh Diên.

_ Bao nhiêu điểm, Thần anh nói mau.

Cô không thể đợi được nữa, không lẽ kết quả tệ đến vậy sao chứ. Cô nhìn anh về mặt nôn nóng không thôi thấy anh không phản ứng cô liền muốn quay sang nhìn bia đạn, ha, nó đã bị thay mất rồi.

Y Nhi một lòng nặng nề rời khỏi vị trí bắn nhường cho Diên Tĩnh.

Anh cũng thực hiện y như chỉ dẫn Y Nhi.

Diên Tĩnh về phần này lại khá tự tin nha, cô trong lòng có hưng phấn với súng đạn nha.

Đùng.

_ A.

Tiếng súng vừa vang lên thì kẻ đó là tiếng lên của người nào đó, tiếng la này làm cho mọi người hoảng hốt nhất là Diên Tĩnh.

Không phải chứ, cô không lẽ gây án mạng sao? Không thể nào, rõ ràng cô nhắm bìa kia mà lúc bắn chỗ đó cũng đâu có người vì sao lại có tiếng la như vậy chứ.

_ Cậu bị sao vậy?

Ngô Thần nhìn phía tay trái một thân hình đang đi tới.

_ Tui vừa bị viên đạn tình yêu bắn trúng rồi.

Diên Tĩnh nhìn về hướng phát ra âm thanh kia. Mặt cô không khỏi đỏ lên.

Cái gì chứ cái người này thật không biết liêm sỉ là gì mà.

Các tình yêu đoán xem

_ Y Nhi bắn được mấy điểm?

_ Ai là người nói bị bắn đạn tình yêu?

Cmt dự đoán đi a.....

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Y Nhi và Diên Tĩnh

Chẳng mấy bước liền đứng trước mặt cô một thân hình cao lớn, Diên Tĩnh không dám nhìn lên tự mình nhìn mũi mình nha.

Mặt cô đỏ đến tận tai rồi nếu bây giờ mà nhìn lên thật sự xấu hổ vô cùng.

Tất cả đều tại tên vô sỉ đó a.

_ Tĩnh Tĩnh, anh bị đau.

Lương Hòa cứ không biết xấu hổ đi thẳng đến trước mặt Diên Tĩnh tay còn để trên ngực, giọng nói vô cùng nghiêm túc.

Diên Tĩnh hận không thể biến cây súng này thành xe đào liền một hố chôn tại chỗ.

Bên này cả một đội hò reo vô cùng kịch liệt nha, hôm nay họ được no đủ một màng hai cây vạn tuế của doanh trại bọn họ đồng loạt nở bông nha, mà còn nở đầy cả cây no tè le luôn.

_ Được rồi, tất cả nghiêm.

Tiếng hò reo không ngừng nghỉ vậy mà trong một giây im bặt.

_ Bên trái quay, hôm nay tới đây mọi người được nghỉ.

Một giọng nói hô lớn, chỉ thị này nghe thật sung sướng a. Không ai dám chậm trễ, nghỉ nửa ngày là sướng nhất rồi a làm sao có thể lè mè lờ như thủ trưởng hay chính ủy đâu ý thật là ngu cả người.

_ Hôm nay tôi đưa mọi người tham quan thành phố.

Ngô Thần nhìn cả đám đàn độn kia giải tán sau đó mới quay sang nhìn vào Y Nhi mà nói, cô nói chỉ ở đây được ba ngày thôi vậy mà cả hai chưa được bên nhau bao nhiêu liền mất hết hai ngày rồi.

Sáng sớm anh đã lên kế hoạch luyện binh nửa ngày sau đó buổi chiều sẽ dẫn cô đi chơi, mặc dù kế bên là hai sợi dây không nên có nhưng họ cũng thất thời lắm a, đến lúc cần thiết thì tự cả hai biến mất lúc nào không hay về điểm này anh khá hài lòng.

_ Thủ trưởng sao rành bằng tôi để tôi đi cùng đi, tôi sẽ dẫn mọi người đi.

Cái người kế bên này đến giờ rất là nôn nóng, anh muốn được ở bên cạnh Tinh Tinh, muốn hiểu cô thêm ngày đầu tiên bị sét đánh rồi mà chưa kịp làm gì liền phải lên tổng bộ làm việc cả một ngày mới được về.

Bây giờ là cơ hội vô cùng hiếm, trong này đàn ông không anh lại là chính ủy lúc nào cũng phải tâm sự với bọn họ, anh lo sợ không biết mình có biết chuyển thành công hay không a, nhưng mà thật may quá, may quá may Tinh Tinh đã cứu vớt đời anh nha.

Lần này phải nắm bắt thật chắc không dễ có thể tìm được người trong lòng, nếu để tuột mất vậy anh không phải Lương Hòa đâu a.

Ngô Thần liếc Lương Hòa một cái lại nhìn thấy cái dáng vẻ cầu xin kia, anh cũng không làm khó hấn ta.

Lương Hòa là ai chứ hấn ta mà ghim ai liền không để người đó yên đâu, anh không thích ồn ào mỗi ngày đều bị tên này làm phiền cũng đủ phiền chết rồi, giờ mà anh cắt đứt chuyện tốt của hấn thì tháng ngày sắp tới thật sự còn hơn địa ngục.

Diên Tinh nghe tới Lương Hòa cũng đi bất giác trong lòng lại vui vui lạ thường nhưng mà cô vẫn còn giận hấn chuyện hồi này, dám ăn nói không chừng mực trước mặt cả đám người như vậy thật sự không thể một hai câu cô có thể bỏ qua đâu.

Mất thấy Diên Tinh không thèm nhìn mình Lương Hòa bắt đầu nôn nóng, ngày thường nói hay lắm cái gì cũng nói được còn dạy bảo người ta đủ thứ nhưng mà bản thân mình thì một mảnh tình vách vai cũng không có.

Giờ thì gặp đúng chuyện của mình rồi thì tay chân luống cuống không biết đỡ người yêu ra sao.

Lương Hòa nhìn đến Ngô Thần ý cầu cứu vậy mà hấn ta chỉ nhận lại được cái cười khinh bỉ của thủ trưởng, hấn hấn, hấn hấn vô cùng hấn.

Trong lòng Ngô Thần lúc này lại vui đến lợi hại, ha, xem như ngày thường không ai trị được cái miệng của hấn vậy mà bây giờ có người rồi anh thật hả lòng hả dạ mà.

Không thể tồn thêm thời gian cả 5 người cùng trở về thay đồ rồi mới rời đi.

Ba cô gái nhỏ đứng trước cửa nhà khách đang vui vẻ thì nghe tiếng xe chạy đến, một màn trước mắt thật sự lòng cho bao nhiêu cô gái phải điên đảo nha.

Các anh có thật là quân nhân không? Còn đẹp hơn cả hình ảnh để nữa a.

Ngô Thần mặc trên người một áo thun trắng bên trong áo sơ mi sọc xanh bên ngoài thêm vào quần jean đen, dáng anh chuẩn đến không thể chê vào đâu được, giờ phút này Y Nhi tự nhiên cảm thấy cao ngạo vô cùng, Nam thần đó chính là người yêu của cô a, ta đây đang nắm trái tim của nam thần nha.

Lương Hòa thì mặc áo sơ mi màu xám bên trong bên ngoài là một áo khoác da màu đen và quần jean màu đen, trong anh thật chói nha.

Cả hai cô gái nhìn người trong lòng thật sự mắt hờn vĩa luôn rồi, chỉ có mỗi Hà Ân là nhanh lấy lại hờn vĩa.

A khẩu vị của cô không phải quân nhân.

Sau đó cả 5 người cùng nhau lên xe đi vào trung tâm thành phố, các cô gái được nhìn nhiều thứ mới mẻ khiến trong lòng họ vui vẻ không thôi.

Hai người đàn ông ngồi phía trên nghe các cô cười cười nói nói mà cũng cong miệng cười theo.

Lương Hòa đứng là không nói khoát anh thật sự biết nhiều nơi vui chơi thật, cả nơi để ăn uống cũng rành vô cùng.

Ai, trách sao được anh phải đi xã giao mà cho nên việc đi đây đi đó biết được nhiều nơi là chính xác thôi.

Các cô được chơi vui đến không còn e dè gì có nhiều lần nói ra mấy câu giới trẻ giờ hay nói khiến cho cả hai người kia kinh điển không ít lần.

Đến khi hoàng hôn xuống thì mọi người bắt đầu muốn tách nhau ra rồi a, Hà Ân lúc này ngay trung tâm nhìn trúng một trung tâm mua sắm tính tiểu thư liền không chịu nổi mà đã rời đi trước đó.

Ở bên này hai cô gái đang ngồi ngay ghế đã trước bờ sông đợi hai chàng trai đi mua kem.

_ Y Nhi cậu nói xem từ ngày quen thầy phó doanh phải rất chật vật hay không? Thầy ấy không như những người con trai khác rất khó gặp mặt.

Y Nhi nghe Diên Tĩnh nói đến liền biết cô bạn này của mình đang mang cảm giác giống mình lúc mới xác định yêu rồi nha.

Nói đến đó Y Nhi cũng không thể nói gì chính bản thân cô lúc này cũng còn chưa thoát được cái buồn khi phải xa anh, có người yêu quân nhân đâu phải dễ dàng mà vượt qua những điều này.

_ Diên Tĩnh, chúng ta đều vừa bước ra đời mình cũng như cậu rất muốn khi có người yêu liền sẽ kề bên nhau mỗi ngày nhưng mà người yêu của mình đặc thù như vậy thật sự có lúc mình rất hụt hẫng khi nhìn những cặp khác có thể đi ăn đi chơi bất kì lúc nào họ muốn, nhưng khi nghĩ lại Ngô Thần anh ấy là một quân nhân việc anh ấy làm là niềm vinh hạnh cho đất nước cho nên mình rất tự hào về anh ấy, dù có cách xa nhau nhưng mình chỉ cần biết trong lòng anh ấy luôn luôn có mình là đủ rồi. Mình tin tưởng anh ấy.

Đây có thể nói rằng là tâm tư của Y Nhi cô luôn để trong lòng hôm nay mới nói ra.

Diên Tĩnh ngày thường rất hoạt bát mà lúc này nghe lời tâm sự của Y Nhi cũng phải im lặng mà trầm tư không ít.

Cô đang tự mình hạ quyết tâm cho chuyện tình cảm của mình.

Cô không trầm tĩnh như Y Nhi, cô rất trẻ con lại vô cùng thích được người yêu nuông chiều, Diên Tĩnh không biết rằng nếu đến với Lương Hòa thì cô có thể như Y Nhi ngày ngày dấn lòng đặc niềm tin vào anh và cả gặp được anh chỉ tính trong vài ngày ngắm ngời trong một năm.

_ Diên Tĩnh! Quân Nhân họ rất chung tình và thật lòng.

Y Nhi nhìn cô bạn mình nhăn mặt suy nghĩ cũng biết Diên Tĩnh đang lo lắng điều gì liền nắm lấy tay của Diên Tĩnh nở một nụ cười nhu hòa.

Đây cũng có thể là một sự bước đẩy Diên Tĩnh đến với Lương Hòa mà Y Nhi góp tay vào.

_ Diên Tĩnh, Lương Hòa không cảm hết đồ em lại đó cảm phụ cậu ta đi.

Trong lúc hai cô gái đang lạc vào thế giới của bọn họ thì từ phía sau phát ra câu nói rất trầm của Ngô Thần.

Diên Tĩnh và Y Nhi dù là ngốc đến đâu nghe một cái cũng liền biết bọn họ muốn đi riêng a.

Y Nhi gật đầu một cái với Diên Tĩnh như động viên cô bạn của mình.

Diên Tĩnh hít một hơi thật sâu sau đó đứng lên nhìn Y Nhi một cái rồi quay sang nhìn Ngô Thần một cái cười cười rồi rời đi đến chỗ của Lương Hòa.

Ngô Thần nhìn Diên Tĩnh rời đi rồi mới chậm rãi đi đến chỗ của Diên Tĩnh ngồi lúc này mà ngồi xuống, sau đó hướng Y Nhi đưa cây kem vị dâu cho cô.

_ Anh không ăn?

Y Nhi nhận cây kem chỉ thấy mỗi một cây liền nhìn Ngô Thần mắt chớp chớp.

_ Anh không thích ăn đồ ngọt.

Vị vừa ngọt, lại vừa lạnh nó thật không thích hợp với anh chút nào.

Y Nhi ồ một tiếng rồi đưa cây kem đến miệng dùng hàm răng trắng trắng nhỏ nhỏ của mình cắn một cái.

Vị dâu thật tuyệt nó làm cho Y Nhi hài lòng không thôi.

_ Rất ngon sao?

_ Ô! Rất ngon.

Ngô Thần nhìn tiểu tâm can của mình ăn đến vui vẻ như vậy anh biết nó hợp với khẩu vị của cô vô cùng.

_ Anh không ăn thật uống

Y Nhi cắn thêm một miếng kem đem mặt hướng đến anh cười một cái ý trêu chọc người có ăn người phải ngồi nhìn.

Khi Y Nhi vừa dứt lời thì chớp mắt một cái trong miệng cô miếng kem cô vừa cắn bị cướp đi bởi cái lưỡi của ai kia.

Nụ hôn này của cả hai đều trang ngập vị dâu, anh dùng lưỡi của mình tiến vào trong khoang miệng của cô, quấy đảo một hồi rồi đem chất kem trong miệng cô về mình nuốt xuống.

_ Um, thật ngon.

Anh nuốt kem xuống yết hầu của anh cũng kéo xuống một cái rồi trở về vị trí cũ.

Y Nhi một màn bị mê hồn trận không kịp định hình lại cứ ngây ngốc ra nhìn anh.

_ Anh.... Phải giữ ý tứ một chút chứ.

Cô dùng bàn tay nhỏ của mình nắm lại thành một nắm đánh vào lồng ngực sấm chắc của anh một cái.

Anh thân hình cứng cáp sợ cô đau liền lấy bàn tay đỡ lấy nắm tay của cô sau đó đưa lên hôn một cái vô cái nắm tay nhỏ đáng yêu đó.

_ Vợ của anh, anh hôn thì cần gì ý tứ.

Mọi người khóc quá, tôi kèm lòng không được mà. Cố gắng nặn nảo ra thêm 1 chap 2k chữ cho mọi người đây.

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Đêm nay không muốn ngủ

Cái gì chứ, ai là vợ anh ăn nói hàm hồ.

Y Nhi bị anh nói chữ Vợ làm cho mặt đỏ hết cả lên, cô xấu hổ mà đánh vô vai anh một cái.

_ Vậy tháng sau anh đánh giấy xin kết hôn, trở về nói ba mẹ anh qua nhà em một chuyến qua hai tháng liền cưới có được không.

Cái này anh không nói đùa chưa bao giờ anh cảm thấy trong lòng lại gấp gấp đến như vậy, cứ nhớ đến trường của cô rất nhiều nam sinh cô lại đẹp đến chết người như vậy, anh không muốn lão bà của anh bị người khác thêm thừa như vậy.

_ Không không được.

Cô nghe anh nói liền hoảng lên, tay đang đặt trên ngực anh liền rút về mà anh thấy hành động này của cô mặt lại trầm đến đáng sợ.

_ Y Nhi, anh thật sự không thể xa em thêm nữa.

Anh nắm lấy tay của Y Nhi ánh mắt mong đợi sự phản hồi của cô, giờ phút này trong anh lại hiện lên một sự khổ sở không thể nói thành lời.

_ Thần, em biết em cũng không muốn xa anh nhưng mà em sợ nếu giờ anh đến hỏi cưới sẽ làm ba mẹ em bị dọa mất.

Cô nhớ đến ba mẹ yêu thương cô như vậy, chắc chắn sẽ không nỡ để cô lấy chồng sớm như vậy đâu.

_ Y Nhi chỉ cần em nguyện ý, phần còn lại anh sẽ lo liệu.

Anh nhìn Y Nhi đang cúi đầu xuống, 100% anh chắc chắn cô nguyện ý nhưng cô rất nhát gan cho nên anh phải đánh mạnh.

_ Vậy, anh tính chừng nào sẽ qua nhà em?

Được rồi, cô thừa nhận cô đầu hàng cô đánh không lại anh, ý chí trước đó đều bị anh một cước đá văng mất dép.

Vừa nghe cô nói có trời mới biết anh mừng như điên, vội vàng kéo cô lại ôm cô thật chặt hôn lên má cô một cái thật sâu.

_ Y Nhi, anh sẽ đối xử với em thật tốt.

Đây có thể được cho là một câu nói hứa hẹn nha.

Sau khi trở về đến doanh trại thì trời cũng đã tối lắm rồi, mọi người đều trở về phòng của mình riêng chỉ có Lương Hòa và Diên Tĩnh là đi nơi nào không ai biết.

Trong phòng mặt của Y Nhi đỏ đến lợi hại, cô nhớ đến hồi chiều này một màn hứa hẹn xảy ra không biết phải nói thế nào nữa.

Trời ơi thật xấu hổ quá đi a.

Dùng hai tay che mặt mình lại, cô mơ mơ màng màng nhận ra hồi chiều này là mình được anh cầu hôn?

Còn cô lại ngốc vù vù mà đồng ý cho anh đến nhà hỏi cưới.

Không được, không được rồi Y Nhi a bình thường là đều bình tĩnh giải quyết mọi việc vậy mà cứ mỗi lần ở bên anh cô lại thành ra ngốc không chỗ nói nữa a, theo tình hình như vậy có phải nếu sau này cô sẽ bị anh dắt đi vòng vòng hay không đây.

Đều bị anh lừa gạt đến chiếm tiện nghi lợi hại, còn mình tổn thất nặng nề mà không nói được gì.

Công bằng ở đâu, chính nghĩa ở đâu.

Không được không được, cô phải có chiến thuật với anh mới được nếu không sau này người bắt lợi là cô.

Trong lúc đang suy nghĩ miên man thì cửa phòng tắm mở ra, một tràn hơi nước xông ra kẻ đó là thân hình to lớn của ai kia bước ra.

Đến đây rồi thì Y Nhi không khỏi oan than trong đầu

"Xong rồi.... Xong rồi... Y Nhi mà xong rồi".

Bình thường anh đã mang trong mình bộ dạng yêu nghiệt chết người, bây giờ thì sao những giọt nước trên tóc nhỏ xuống từng giọt động trên má kéo xuống cổ đi qua yết hầu, chạy xuống gòm ngực săn chắc kia.

Y Nhi cảm thấy máu trong người đã dồn hết lên não rồi, cô muốn xịt máu mũi.

Đúng là xịt máu mũi.

_ Y Nhi... Y Nhi..

Ngô Thần nhìn thấy Y Nhi nhìn mình đến ngỡ ngác sau đó thì trong mũi cô chảy máu ra.

Y Nhi nghe tiếng anh gọi hai lần mới tỉnh lại, cô có chút bản thân không kịp phản ứng

_ Anh không nghĩ anh lại có sức hấp dẫn đến như vậy.

Nhìn bộ dạng cô bị sắc đẹp của mình mê hoặc đến như vậy khiến trong lòng của anh không khỏi vui để phải cười thành tiếng như vậy.

Anh nhẹ nhàng lấy lấy khăn giấy của mình lau mũi cho cô, còn phần Y Nhi đã tỉnh lại từ lâu mặt mày đỏ chót cúi xuống không dám ngóc đầu lên.

Cô cũng không ngờ mình lại có thể lộ ra bộ dạng hão sắc như vậy, lại còn lần đầu tiên mà ngay trước mặt anh nữa cơ chứ. Y Nhi không biết kiếp trước cô đã tạo nghiệp gì nữa a hu hu hu.

_ Em đi tắm.

Y Nhi đưa mắt qua nhìn anh, lúc này bộ dạng kia của anh từ xa đã làm cô phụt máu mũi, giờ thì nam nhân này lại kề sát bên cô thật sự là giết người, giết người mà.

Một cổ cảm giác lại muốn xịt máu mũi Y Nhi không thể để mắt mặt thêm nữa, ngay tức khắc đứng dậy chạy chúi chết vào nhà tắm đóng cửa một cái thật mạnh.

Ở ngoài Ngôn Thần nhìn cánh cửa nhà tắm đóng lại thì không thể nhìn được nữa mà lấy tay che mặt lại.

Cô thật đáng yêu đáng yêu đến chết người.

Ngôn Thần à, trăm trận đều thắng chỉ riêng trận này nhà ngươi thua đến không còn manh giáp.

Anh đứng dậy vén góc chăn lên ngồi vào, tay cầm quyển sách dành cho quân nhân lên đọc nhưng một chữ cũng không vào.

Y Nhi trong này lấy tay che ngực mình lại tim của cô đập đến ở ngoài có thể nghe rõ, cô bị anh làm cho hư rồi.

Một hồi bình tĩnh Y Nhi miễn cưỡng coi đồ đi tắm, nước ấm làm cho tâm trạng của cô nhẹ nhõm lại.

Nhưng mà.

Sau một hồi thoải mái thì là một bước rớt xuống địa ngục.....

Cô.....

Quên mang quần áo vào.

Ha ha, ông trời thật là con nít quá a, rãnh rồi quá rồi nha đùa giỡn không biết chừng mực là gì.

Trên cây móc đồ chỉ có đúng một cái khăn tắm. Mà cái khăn này vừa đủ lớn để cô che mình mình thôi.

Cô lúc này mặt mày méo đến lợi hại, cô nếu như vậy bức ra có phải hay không anh sẽ nghĩ cô đang dự hoạch anh.

_ Thần.

Y Nhi bên trong nhà tắm vọng ra tiếng kêu.

_ Ha?

Anh đang chăm chú đọc sách thì nghe tiếng gọi, phản xạ rất nhanh liền đáp lại vén chăn muốn đi đến nhà tắm.

_ Anh.... Anh đừng qua đây.

Cô bên trong này nghe tiếng vén chăn cùng tiếng mang dép. Đoán chắc anh sắp sửa qua đây tìm cô liền nhảy lên tới cổ, Y Nhi như thét lên.

Nghe tiếng thét lên của cô khiến cho động tác của anh dừng lại, mắt vẫn cứ chăm chăm nhìn vào nhà tắm.

_ Anh... Anh xoay lưng lại không được nhìn qua đây.

Y Nhi hé hé cửa đưa cái đầu nhỏ lộ ra với cặp mắt nhìn thẳng vào anh.

Ngôn Thần không hiểu tình hình thế nào, nhưng lại nhất nhất làm theo cô bảo liền Ồ một tiếng rồi xoay lưng lại nhìn ra ngoài.

Thấy anh ngoan ngoãn xoay người rồi thì Y Nhi mới vuốt vuốt ngực, khăn tắm đã bao toàn thân chắc chắn giờ thì từ đây đến tủ quần áo chỉ vài bước chân, cô phải thừa cơ hội này tiến thẳng đến tủ quần áo chụp ngay bộ đồ ngủ sau đó quay lại nhà tắm mặc đồ mới được.

Mọi bước đều vồn vện trong 20 bước chân, cần phải nhanh chóng.

_ Khi em chưa cho phép, anh không được xoay người lại.

Y Nhi nhìn đến tủ quần áo sau đó nhìn đến con người đang ngồi trên giường quay lưng với cô căn dặn không ít lời.

Anh không trả lời chỉ thể hiện gật đầu một cái tỏ rõ rằng đã nghe.

Lúc này Y Nhi hơi do dự sau đó tự gạt đầu dằn lòng một cái quyết định bước ra khỏi nhà tắm, mục đích hướng thẳng đến tủ quần áo.

Rất thuận lợi tiến đến tủ quần áo, sau đó nhanh thật nhanh chọn bộ đồ ngủ, sau đó chuẩn bị quay lại nhà tắm thì tiếng chuông điện thoại của anh vang lên.

Y Nhi một bước tiến về nhà tắm không biết rằng góc khăn tắm bị cánh cửa kẹp lại, khi cô vừa bước đi liền kéo khăn tắm tuột xuống vừa ngay đó là phản xạ của anh quay lại tìm điện thoại của mình.

Nào ngờ vừa quay lại một màn khăn tắm của cô đang rơi xuống. Hai tay cô còn đang đưa quần áo trên cao, đến khi khăn tắm rớt hẳn xuống đất thì cả hai ngơ ngác nhìn nhau.

Y Nhi cả ngừng run đến lợi hại, không phải là anh chưa sờ qua chưa hôn lên, nhưng mà nó cách một lớp vải còn dính trên người cô, bây giờ thì cô đang trần truồng trước mặt anh.

_e.....m.....e.....e.....m em nói anh không được quay lại khi em không cho phép mà....

_ Ngôn Thần đồ lưu manh nhà anh.

Y Nhi phản ứng cực lớn, tiếng thét lên trong không trung sau đó thì như ôm tên lửa phóng thẳng vào nhà tắm trong vòng một giây.

Ngôn Thần biết rõ thân hình của cô chỗ nào cũng tốt nhưng mà chỉ là dùng tay sờ rồi tự cảm nhận, lần đầu tiên anh bị ép buộc nhìn hết cả người cô như vậy.

Nó thật sự giết chết anh ngay lập tức, thân hình cô thật mê người a.

Tiếng chuông điện thoại đã sớm dứt, Ngôn Thần bước đến lấy điện thoại nhấc gọi lại.

Sau một hồi mới bỏ điện thoại xuống, hướng về nhà tắm cô gái nhỏ kia vẫn chưa chịu ra. Ngôn Thần môi cong lên một cái, bước đến cửa nhà tắm gõ vài tiếng.

_ Y Nhi em ở trong đó lâu quá rồi đó.

Bên trong vẫn không có tiếng trả lời, Ngôn Thần bắt đầu cảm thấy ảo não rồi đây. Vốn là cô rất mặt mông bây giờ dụ cô ra có thể là một kì công.

_ Y Nhi anh có chuyện muốn nói em mau ra đây.

_.....

Trả lời anh vẫn là một khoản trống không.

_ Anh thật sự không cố ý nhìn lên em, Y Nhi chúng ta chỉ còn đêm nay ngày mai em về rồi, nếu như em cứ ở trong đó anh phải làm sao đây.... Hừm.

Anh hạ giọng dụ hoặc cô.

Sau hơn mười phút thì cửa phòng tắm mới mở ra, khi cửa vừa mở ra thì anh không đợi thêm nữa trực tiếp kéo tay cô đem cả người cô bế lên trực tiếp đi đến giường.

Y Nhi mặt mày đỏ chót, cô vừa xấu hổ vừa giận gờ phút này lại không muốn nhìn thấy anh, nhưng mà khi nghe anh nói chính xác hai người còn cùng với nhau đêm nay ngày mai các cô phải về rồi, cô liền không muốn như vậy mà qua hết một đêm.

Cô suy nghĩ thật kỹ dù sao cũng là gả cho anh, anh nhìn thấy thì cũng có sao. Lúc đó Y Nhi mới hít một hơi dài can đảm đẩy cửa ra.

Đến khi cả người cô được anh đặt lên giường thì cũng là cô thanh tỉnh lại rất nhiều.

_ Y Nhi, nếu em không muốn anh sẽ không làm gì em. Việc kia là ngoài ý muốn anh không hề muốn như vậy.

Anh nhìn cô với vẻ chân tình chân thật nhất.

_ Em... Em

_ Y Nhi, chúng ta ngủ thôi.

Anh đánh gãy lời cô, nằm qua một bên vén chăn lên đắp lên người cô, còn mình thì vòng tay qua ôm hết thân hình cô vào trong người như gối ôm.

Y Nhi nhìn thấy anh như vậy trong lòng không khỏi ngọt đến lợi hại, anh là vì mình mới như vậy. Tình yêu này cô không biết phải nói thế nào đây.

Y Nhi vươn tay đến ôm lại anh siết một cái thật chắc.

_ Đừng lộn xộn, mau ngủ.

Anh là đang tự khắc chế chính mình không làm gì có lỗi với cô, vậy mà cô gái không lương tâm này lại đem hành động kia âu yếm anh như vậy, dục vọng mới dề xuống liền trỗi dậy.

_ Anh.... Anh thật yêu em?

Y Nhi cảm nhận được một biến hóa lớn dưới bụng mình, trong lòng không khỏi kêu gào suy nghĩ.

_ Em rõ nhất mà.

Anh hơi nói lỏng cái ôm nhìn xuống cô, gương mặt kia thật làm anh muốn một ngậm ăn cô.

_ Em yêu anh.

Y Nhi mỉm cười mở cái hơi hướng người lên hôn lên môi anh một cái, trong miệng không ngừng thỏ thẻ.

Câu nói này thật sự đánh mất lý trí của anh rồi a

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Yêu phải chấp nhận

_ Thần! Anh mau lên.

_ Y Nhi!

Ngô Thần một thân đầy mồ hôi hai tay không ngừng xoa mặt của cô gái nhỏ này.

Y Nhi không một chút động cựa nằm im ngay thẳng trước mặt anh.

Trận chiến cứ ngỡ như sẽ xảy ra nhưng mà ai ngờ được tiếng còi báo động vang lên, mọi thứ đã sẵn sàng chỉ một chút thôi là cả hai người chính thức là của nhau nhưng mà cuối cùng thì sao.....

Ngô Thần hít từng ngụm khí thật nặng nề, thở ra cũng phải dồn hết lực để thở chưa bao giờ anh lại cảm thấy cuộc đời mình thế thảm như ngày hôm nay.

Phải sau một lúc thì anh mới có thể chấn áp tiểu huynh đệ của mình ngừng đòi giao chiến, nhanh thật nhanh mặc đồ hoàn chỉnh vào đội nón đi ra khỏi phòng. Trước khi đi anh luyến tiếc quay ngược trở vào đi thẳng đến cô gái nhỏ đang nằm cuộn mình trong cái mền mà hôn lên môi cô một cái thật mạnh, cô gái nhỏ của chúng ta bị anh dùng sức đến phát đau mà ưm lên một tiếng.

Lúc này Ngô Thần mới thỏa mãn mà rời đi cũng không quên dặn cô một vài chuyện quan trọng.

_ Sau khi nhiệm vụ kết thúc, anh sẽ mang ba mẹ đến nhà em. Em tốt nhất ngoan ngoãn đợi anh không được chạy loạn.

Nói xong anh liền quay lưng đi Y Nhi không kịp phản ứng, cô rất muốn mở miệng mà tiếng chưa ra khỏi cổ họng thì người đã mất tiêu. Đêm nay, Y Nhi bị ứ khuất nặng nề.

Cùng lúc đó dưới sân trước cửa một đôi Lương Hòa và Diên Tĩnh vừa nhận thức tình cảm của nhau không muốn rời, Lương Hòa con người lại hoạt bát hơn Ngô Thần nhiều anh trầm dần dần Diên Tĩnh mọi điều cứ như là lão chồng phải đi xa vợ nhỏ ở nhà phải biết tự chăm sóc mình.

Lương Hòa cường chế bắt Diên Tĩnh phải ghi ra hết mọi thông tin của cô ra tờ giấy tên, số điện thoại, số căn cước, địa chỉ nhà, ba mẹ tên gì, bao nhiêu anh em tất cả đều nằm gọn trong cái túi áo trước ngực của Lương Hòa.

Trước khi hấn quay đi còn dùng tay phải vỗ vỗ vào túi áo trước ngực mắt nhìn thẳng Diên Tĩnh, cái này là muốn nói cô dâu nhỏ của hấn nằm gọn trong đây muốn chạy cũng không được.

Sau đó hấn mới quay bước chạy đến sân tập kết, phía tỉnh A bị lũ nghiêm trọng tình hình lúc này là người dân đều bị cách ly với bên ngoài, dòng nước lũ không hề có chút muốn giảm mà ngày một tăng nhiều hơn kèm mưa lớn khiến cho tình trạng sạt lở nghiêm trọng hơn bao giờ hết.

Toàn quân khu A và C đã có mặt tại hiện trường nhưng vẫn không thể khống chế được cho nên tổ chức liền điều đoàn quân đặc chủng đến hỗ trợ đem lương thực đến tiếp cứu và nhanh chóng khắc chế tình hình.

Diên Tĩnh trở về phòng gỗ cửa phòng của Y Nhi, lúc này bên trong Hà Ân đã sớm qua cùng Y Nhi hai người đang đứng ngoài ban công xem tình hình ngoài sân. Hà Ân đến mở cửa cho Diên Tĩnh vào, Y Nhi thì coi như chết đứng ngoài ban công rồi.

_ Yêu quân nhân là phải thế, cậu xem có thể chịu đựng được hay không?

Câu này là Diên Tĩnh nói khi đi đến ban công, hai mắt của cô cũng nhìn chăm chăm nơi cả đoàn quân đang bắt đầu chạy lên nhưng chiến xe chuyên dụng từng chiếc từng chiếc rời đi.

Y Nhi nhìn Diên Tĩnh một cái trong lòng cô thừa nhận rằng yêu một người quân nhân không dễ chút nào, người đàn ông của cô sẽ yêu nước hơn cả bản thân luôn sẵn sàng lấy thân đỡ đạn cho đồng đội bất kì lúc nào. Cho nên cô không thể nào ích kỷ được, ích kỷ thì không thể nào làm vợ của một người lính được.

Y Nhi không trả lời Diên Tĩnh nhưng cả hai người đều có câu trả lời chính xác cho bản thân mình rồi, nếu duyên phận đã khiến các cô gặp được cách anh, lại chẳng hề suy nghĩ đến nghề nghiệp của các anh mà không ngại đem cả trái tim cho các anh thì phải chấp nhận tất cả mọi thứ.

Chỉ duy nhất một mình Hà Ân là không hề hứng gì, tính cách của Hà Ân lại khác hoàn toàn so với hai cô bạn của mình, cô thích chồng mình là một người kinh doanh hơn là một người lính vì thế trong chuyện đi chơi này chỉ ít cũng có cô mới thật sự gọi là đi chơi, không hề vương bận gì cả.

Y Nhi mờ to mắt nhìn đến cái bụi giữa sân, thân hình kia vẫn còn ở đó đang không ngừng chỉ đạo mọi người cô không biết là nhiệm vụ lần này bao lâu là kết thúc dù rằng đây là thời bình không có chiến tranh, việc các anh làm đều đa phần là chống lũ thiên tai hoặc bắt những tên tội phạm ma túy, nhưng mà thiên nhiên sẽ không nể mặt một ai cả, vô tình đoạt mạng của bao nhiêu con người cho dù là anh có kinh nghiệm trong việc này nhiều bao nhiêu đi chăng nữa thì một giây sơ xuất thôi thì cũng không thể đảm bảo được gì.

Nghĩ đến đây trong lòng cô liền thất lại, cô nhìn lên trời hôm nay trăng rất sáng Y Nhi liền thầm cầu nguyện trong lòng, mong anh ngàn vạn lần bình an trở về cô ở đây sẽ ngoan ngoãn chờ anh cùng ba mẹ đến nhà hỏi cưới, sau đó sẽ ngoan ngoãn theo anh đi đến mọi nơi cùng anh xây dựng tổ ấm của riêng hai người.

Đến khi cô hoàn hồn thì đã thấy anh leo lên một chiếc xe và chiếc xe cũng xuất phát chạy mất, hướng của bọn họ là đi thẳng về phía cổng đồng không hề đi ngang qua nhà khách cho nên không thể nhìn thấy anh, trong lòng của cả hai cô gái liền quặn lên từng cơn.

Thật sự rất đau lòng.

Cả buổi tối hôm nay chỉ có mình Hà Ân là ngon ngon ngủ còn hai cô gái của chúng ta một chút nhắm mắt cũng không.

Sáng hôm sau theo lịch trình thì sau khi cùng các anh ăn sáng thì mọi người sẽ đưa các cô ra nhà ga, nhưng với tình hình này thì bữa sáng các cô cũng không ăn liền dậy rất sớm trả lòng đi ra khỏi nhà khách hướng về phía ngoài cổng mà đi.

Vừa ra tới cổng thì một anh lính chạy đến nghiêm trang chào các cô sau đó nói lại rằng trước khi đi Doanh trưởng đã dặn anh sẽ đưa các cô đến nhà ga an toàn.

Hơn một tiếng sau anh lính cũng đưa các cô đến nhà ga an toàn, chưa kể còn chính mình đi vào phòng vé mua ba vé hạng tốt nhất, chính mình vừa xách đồ vừa đưa ba người đến ngay cổng soát vé, hành động này của anh lính làm cho ba người thật ngại vô cùng nhiều lần muốn giật giò lại nhưng mà bị anh lính nói rằng nếu mà không làm đúng lời dặn của Doanh Trưởng thì đừng suy nghĩ quay về.

Cho nên các cô đành phải nhiệt tình cảm ơn động viên sau khi đến cổng soát vé.

Ngồi xe lửa quay về thành phố mà lòng của ba người mỗi người một suy nghĩ khiến cho ba cô gái trẻ của chúng ta không còn xôn xao như lúc đến đây nữa mà trở nên trầm lặng hơn rất nhiều.

_ Xin chào mọi người.

Thật sự là thời gian vừa qua là một sự khó khăn đối với Mộc Dung, Mộc Dung bị tuột mod hoàn toàn bởi những lời bình luận kia các bạn được phép ý kiến được phép khen chê nhưng lại không cho người viết có quyền phản kháng lại. Và luôn có câu nói " Tác giả nên lắng nghe ý kiến của bạn đọc ", tôi cảm thấy thật nực cười với cái định luật này tôi không hiểu là các bạn lấy đâu ra cái câu này, còn mà việc viết sai chính tả, đúng trong lúc viết truyện tôi có thể viết khá nhanh ý tưởng dạt dào nên cứ viết mà quên chính tả một vài chữ vậy mà khi tôi nói các bạn viết bình luận còn sai chính tả thì các bạn nói viết bình luận có quyền còn viết truyện không có quyền. Tôi thật sự cảm thấy quá mệt mỏi với ba cái bất lỗi moi lỗi của các bạn rồi, thật sự.

Nó khiến cho Mộc Dung một chút ý tưởng cũng không có thật sự là Mộc Dung đã muốn bỏ viết thật lâu rồi nhưng mà cuối cùng thì nhớ rằng phải thực hiện lời hứa với mọi người, thà ra chap chậm chứ không bỏ chap cho nên sau một thời gian bình tĩnh trở lại Mộc Dung cố gắng viết tiếp truyện để truyện có thể kết thúc một cách tốt đẹp nhất.

Cho nên thời gian tới nay Chap sẽ ra chậm hơn những lần trước vì bây giờ tình trạng của Mộc Dung là tuột mod trầm trọng, chap 31 này chỉ có 1560 chữ mà Mộc Dung phải viết 4 ngày mới xong chứ không thể như hồi đó viết một lèo gần 2k chữ cho mọi người được.

Và đây cũng là một trong những lý do hàng đầu khiến cho rất nhiều tác giả bỏ truyện giữ chừng. Tôi nhắc nhẹ như vậy nè, nhắm thấy hợp thì đọc không thì thôi té đi chỗ khác kiếm truyện khác đọc, mỗi người có một sở thích ra truyện hoặc đọc truyện khác nhau, đừng vô đọc tốn thời gian của bạn rồi bạn lại cmt chê trách tác giả này kia để người ta tuột mod không ra truyện được nữa, bạn có thể không thích nhưng cả triệu người ngoài kia người ta hóng từng ngày đó bạn. Đừng ăn hại như vậy nha!

Bạn đang đọc truyện *Khi Quân Nhân Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.